

ร่างคู่มือ

การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า พ.ศ.

ร่างคู่มือนายทะเบียน

คำนำ

กรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้ปรับปรุงแก้ไข “คู่มือการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า พ.ศ.” ฉบับนี้ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นมาตรฐานในการตรวจสอบและพิจารณา รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง รวมถึงให้สอดคล้องกับแนวคำวินิจฉัยคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าและคำพิพากษาศาลฎีกา ตลอดจนสอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นอธิบายแนวทางปฏิบัติของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ถูกต้อง ทันสมัย และเป็นไปในแนวทางปฏิบัติเดียวกัน

นอกจากนั้น ยังมีวัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งคือเพื่อให้ผู้ยื่นคำขอเครื่องหมายการค้า ตัวแทน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบถึงหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีบรรทัดฐานถูกต้อง เป็นธรรม

อนึ่ง คู่มือฉบับนี้ ได้ปรับปรุงเพิ่มเติมเนื้อหาจาก “คู่มือการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2559” (ฉบับเดิม) ประกอบด้วย 8 หมวด โดยเพิ่มแนวทางการตรวจสอบไว้ในหมวดต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานของนายทะเบียน เป็นไปอย่างสมบูรณ์ ถูกต้อง และชัดเจน อีกทั้งยังลำดับหัวข้อให้สอดคล้องกับกระบวนการทำงานของนายทะเบียน เริ่มตั้งแต่ การพิจารณาเอกสารคำขอจดทะเบียน การพิจารณาสั่งการคำขอ การประกาศโฆษณา จนถึงการคัดค้าน การจดทะเบียน โดยในแต่ละหัวข้อจะประกอบด้วยส่วนที่เป็นหลักเกณฑ์การพิจารณาและส่วนของแนวทางการพิจารณา

กรมทรัพย์สินทางปัญญา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งความรู้ด้านทฤษฎีและสามารถประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ อันจะก่อให้เกิดการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จนเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ท้ายนี้ ขอขอบคุณ กองเครื่องหมายการค้า กองกฎหมาย คณะทำงาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ได้ร่วมกันทำงานจนบรรลุผลสำเร็จเป็นอย่างดี

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

สารบัญ

บทนำ

หมวด 1 หลักทั่วไป	1
1. แผนผังแสดงขั้นตอนการทำงาน (Flowchart)	2
2. ความหมายของเครื่องหมายการค้า	3
3. เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้	4
หมวด 2 การตรวจสอบและพิจารณาสั่งการเครื่องหมายการค้า	6
ส่วนที่ 1 การตรวจสอบแบบพิมพ์คำขอและรายการในคำขอ	6
1. การพิจารณาคำขอจดทะเบียน (แบบพิมพ์คำขอ)	6
2. การพิจารณารายการสินค้าและบริการ	15
3. การพิจารณาคำอ่านและคำแปล	18
4. การพิจารณารูปเครื่องหมาย	19
5. การพิจารณาการให้สิทธิตามมาตรา 28 และมาตรา 28 ทวิ	20
6. การพิจารณาการแก้รายการในคำขอจดทะเบียน	23
ส่วนที่ 2 การพิจารณาลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน	25
1. การพิจารณาเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ	25
2. การพิจารณาเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน	55
3. การพิจารณาความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายการค้า	70
หมวด 3 การพิจารณาเครื่องหมายบริการ	79
หมวด 4 การพิจารณาเครื่องหมายรับรอง	79
หมวด 5 การพิจารณาเครื่องหมายร่วม	81
หมวด 6 การประกาศโฆษณาการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	82
หมวด 7 การคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	83
หมวด 8 ข้อกฎหมายที่สำคัญเกี่ยวกับการสั่งการของนายทะเบียน	87
ภาคผนวก	89

บทนำ

“คู่มือการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า พ.ศ.” ฉบับนี้ ได้ปรับปรุงและเพิ่มเติมเนื้อหาจาก “คู่มือการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (ฉบับเดิม) พ.ศ. 2559” โดยได้ศึกษาและวิเคราะห์จากข้อมูลต่าง ๆ เช่น กฎหมายเครื่องหมายการค้าและอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง คำสั่งนายทะเบียน คำวินิจฉัยนายทะเบียน คำวินิจฉัยคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า คำพิพากษาศาลฎีกา รวมถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่พบ โดยอธิบายถึงแนวทางปฏิบัติของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าเพื่อให้นายทะเบียนใช้ประกอบการใช้ดุลพินิจในการตรวจสอบและพิจารณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้เป็นไปในแนวทางปฏิบัติเดียวกัน

คู่มือนี้ไม่ได้เป็นตัวกำหนดผลการตรวจสอบและพิจารณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วย 8 หมวด โดยลำดับหัวข้อให้สอดคล้องกับกระบวนการทำงานของนายทะเบียน เริ่มตั้งแต่ การพิจารณาเอกสารคำขอจดทะเบียน การพิจารณาสั่งการคำขอ การประกาศโฆษณา จนถึงการค้าค้านการจดทะเบียน โดยในแต่ละหัวข้อจะประกอบด้วยส่วนที่เป็นหลักเกณฑ์การพิจารณาและส่วนของแนวทางการพิจารณา ซึ่งจะได้กล่าวถึงขั้นตอนการปฏิบัติ โดยจะมีการอ้างอิงถึงมาตราต่าง ๆ ของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีคำย่อที่ใช้ในคู่มือฯ ดังนี้

คำย่อ	ความหมาย
ฎ	คำพิพากษาศาลฎีกา
คำวินิจฉัยคกก.	คำวินิจฉัยคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า
ม	มาตรา
CA	ระบบอิเล็กทรอนิกส์ e-Filing (Signed by DIP-CA)
WIPO	องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก หรือ World Intellectual Property Organization
กฎกระทรวง	กฎกระทรวง (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

คำย่อ	ความหมาย
บ่ง ติด	บ่งเฉพาะ เหมือนหรือคล้าย
หลุด	ยกเลิกคำสั่งในประเด็นนั้น
คำขอมาดริด	คำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริด
เล็ง	เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติ
ปปพ.	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด 1

หลักทั่วไป

การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นอำนาจของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์¹ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น ยื่นคำขอจดทะเบียนด้วยตัวเองผ่านฝ่ายบริการรับคำขอ หรือผ่านทางระบบจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาอิเล็กทรอนิกส์ (e-Filing) การตรวจสอบเครื่องหมายการค้าจะดำเนินการโดยนายทะเบียนผู้รับผิดชอบหนึ่งคน โดยเริ่มพิจารณาคำขอจดทะเบียน 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การตรวจสอบแบบพิมพ์คำขอและรายการในคำขอ มาตรา 9 มาตรา 10 และมาตรา 11

- (1) การพิจารณาคำขอจดทะเบียน (แบบพิมพ์คำขอ)
- (2) การพิจารณารายการสินค้าและบริการ
- (3) การพิจารณาคำอ่านและคำแปล
- (4) การพิจารณารูปเครื่องหมาย
- (5) การพิจารณาการให้สิทธิตามมาตรา 28 และมาตรา 28 ทวิ (ถ้ามี)

ส่วนที่ 2 การพิจารณาลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน มาตรา 6

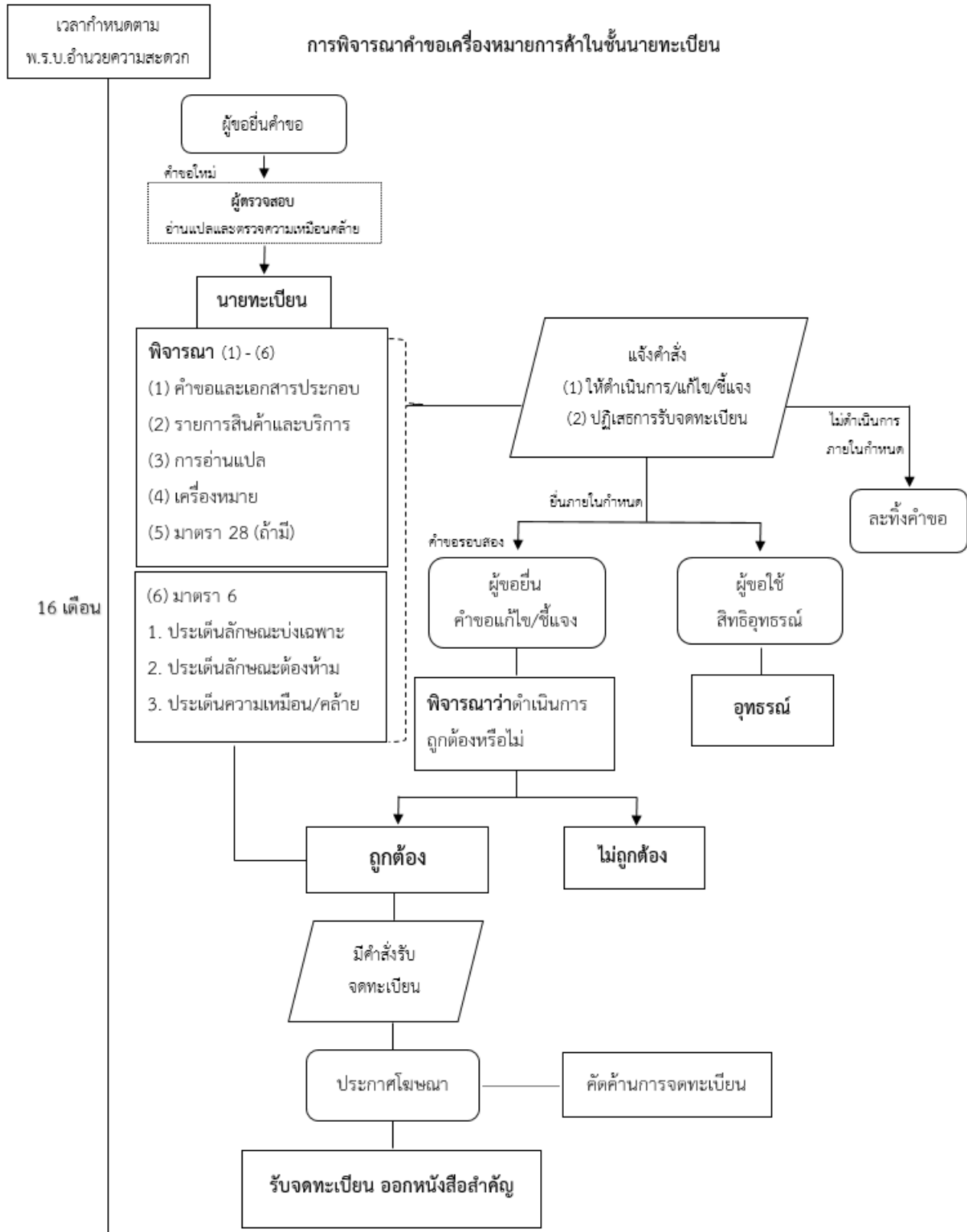
- (1) การพิจารณาเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- (2) การพิจารณาเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน
- (3) การพิจารณาความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายการค้า

เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอจดทะเบียนมีรายละเอียดครบถ้วนถูกต้องตามมาตรา 9 มาตรา 10 และมาตรา 11 และเครื่องหมายมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนตามมาตรา 29 และเมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอแล้วบุคคลใดไม่เห็นด้วยอาจใช้สิทธิยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนได้

หากนายทะเบียนเห็นว่าคำขอมีรายละเอียดไม่ถูกต้องหรือเครื่องหมายไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ นายทะเบียนจะมีคำสั่งแจ้งผู้ขอ ซึ่งผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 18 แต่หากผู้ขอจดทะเบียนไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา 18 หรือมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนแล้วแต่กรณี ให้ถือว่าผู้ขอจดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียนตามมาตรา 19

¹ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ลงวันที่ 23 มกราคม 2562

1. แผนผังแสดงขั้นตอนการทำงาน (Flowchart)

2. ความหมายของเครื่องหมายการค้า

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 กำหนดนิยามคำว่า เครื่องหมาย เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม ไว้ในมาตรา 4 ดังนี้

เครื่องหมาย หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ เสียง หรือสิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

โดยมีคำอธิบายสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ภาพถ่าย คือ ภาพที่เกิดขึ้นจากกระบวนการถ่ายภาพจากสิ่งที่ปรากฏอยู่
- 2) ภาพวาด คือ ภาพที่เกิดขึ้นจากการวาดภาพเหมือนจากสิ่งที่ปรากฏอยู่หรือเป็นการวาดขึ้นเองตามจินตนาการ หรือสร้างจากคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องมืออื่นใด
- 3) ภาพประดิษฐ์ คือ ภาพที่สร้างขึ้น จัดทำขึ้นโดยให้แตกต่างจากสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือที่มีอยู่ทั่วไป
- 4) ตรา คือ เครื่องหมายที่มีลวดลาย และทำเป็นรูปต่าง ๆ
- 5) ชื่อ คือ คำที่ใช้เรียกขานบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือองค์กรใด ๆ
- 6) คำ คือ พยางค์และสระที่ประกอบเข้าด้วยกัน โดยจะมีความหมายหรือไม่ก็ตาม
- 7) ข้อความ คือ เนื้อความตอนหนึ่ง ๆ ใจความสั้น ๆ
- 8) ตัวหนังสือ คือ ตัวอักษรในภาษาใด ๆ
- 9) ตัวเลข คือ ตัวเลขในภาษาใด ๆ
- 10) ลายมือชื่อ คือ ลายเส้นที่แสดงถึงชื่อของบุคคลธรรมดา
- 11) กลุ่มของสี คือ สีที่มีการรวมกันเป็นกลุ่มตั้งแต่ 2 สีขึ้นไป โดยไม่จำกัดว่าจะจะเป็นสีอ่อน หรือสีแก่
- 12) รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ คือ เครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่แสดงถึงด้านกว้าง ด้านยาว ด้านลึก
- 13) เสียง อาจเป็นได้ทั้งเสียงของมนุษย์ เสียงสัตว์ เสียงดนตรี และเสียงอื่น ๆ
- 14) เครื่องหมายตามข้อ 1 - 13 อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

เครื่องหมายการค้า หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

ตัวอย่าง

เครื่องหมายบริการ หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับบริการ เพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายบริการนั้นแตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

ตัวอย่าง

(ใช้กับธุรกิจการบิน) (ใช้กับบริการน้ำมัน) (ใช้กับบริการค้นหาบนอินเทอร์เน็ต) (ใช้กับบริการอาหารและเครื่องดื่ม)

เครื่องหมายรับรอง หมายความว่า เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น

ตัวอย่าง

(รับรองสินค้าผ้าไหม)

(รับรองสินค้าข้าวหอมมะลิ)

(รับรองบริการอาหารและเครื่องดื่ม)

เครื่องหมายร่วม หมายความว่า เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกันหรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

ตัวอย่าง

MITR PHOL GROUP

(กลุ่มมิตรผล)

(กลุ่มสันติบุรี)

(กลุ่มคิงเพาเวอร์)

(กลุ่มเซ็นทรัล)

3. เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้

การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นอำนาจของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ซึ่งเครื่องหมายใดจะมีลักษณะเป็นเครื่องหมายการค้าหรือไม่ เครื่องหมายนั้นจะต้องมีลักษณะเป็น “เครื่องหมายการค้า” ตามนิยามมาตรา 4 ก่อน และเมื่อมีลักษณะเป็นเครื่องหมายการค้าแล้ว นายทะเบียนจะพิจารณาว่าเครื่องหมายการค้า นั้นสามารถรับจดทะเบียนได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากลักษณะ 3 ประการตามมาตรา 6 ดังนี้

1) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ กล่าวคือ เครื่องหมายที่มีลักษณะพิเศษโดดเด่นเฉพาะตัว ทำให้ผู้บริโภคสามารถทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างกับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เช่น คำที่ประดิษฐ์ขึ้นเองโดยไม่มีความหมายตามพจนานุกรม ลายมือชื่อหรือภาพถ่ายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า เป็นต้น

2) เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้าม กล่าวคือ เครื่องหมายต้องไม่มีหรือประกอบด้วยลักษณะต่างๆ ที่กฎหมายกำหนดห้ามไว้ เช่น เครื่องหมายอันเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสน์นโยบาย เป็นต้น

3) ไม่เป็นเครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว กล่าวคือ เครื่องหมายต้องไม่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้ผู้บริโภคสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือบริการนั้น

เครื่องหมายการค้าที่สามารถรับจดทะเบียนได้ต้องประกอบด้วยลักษณะทั้ง 3 ประการข้างต้น จะขาดข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ซึ่งลักษณะตามข้อ 1) และ 2) เป็นลักษณะของตัวเครื่องหมายเอง ส่วนลักษณะตามข้อ 3) เป็นการเปรียบเทียบความเหมือนคล้ายกับเครื่องหมายของบุคคลอื่น ซึ่งเนื้อหาลำดับถัดไปจะกล่าวถึงแนวทางการตรวจสอบและพิจารณาสิ่งการเครื่องหมายการค้าของนายทะเบียน

ร่างคู่มือนายทะเบียน

หมวด 2

การตรวจสอบและพิจารณาสั่งการเครื่องหมายการค้า

ในหมวด 2 นี้จะกล่าวถึงแนวทางการตรวจสอบและพิจารณาสั่งการเครื่องหมายการค้าของนายทะเบียน โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การตรวจสอบแบบพิมพ์คำขอและรายการในคำขอ และส่วนที่ 2 การพิจารณาลักษณะ อันพึงรับจดทะเบียน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การตรวจสอบแบบพิมพ์คำขอและรายการในคำขอ

การตรวจสอบแบบพิมพ์คำขอและรายการในคำขอตามมาตรา 9 มาตรา 10 และมาตรา 11 ประกอบ กฎกระทรวงฯ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว นายทะเบียนจะทำการตรวจสอบ รายละเอียดในแบบพิมพ์คำขอ รายการในคำขอ การแนบสำเนาเอกสารประกอบคำขอ หนังสือมอบอำนาจ อากรแสตมป์ การรับรองลายมือชื่อ การลงลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน

1. การพิจารณาคำขอจดทะเบียน (แบบพิมพ์คำขอ)²

1.1 รายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าของ/ตัวแทน

เจ้าของ/ตัวแทน ต้องกรอกข้อความในคำขอให้ครบถ้วนเป็นภาษาไทย (เว้นแต่กรณีเป็นคำขอมาดริด) โดยต้องระบุสถานที่ติดต่อได้ในประเทศไทยให้ชัดเจน

1.1.1 กรณีผู้จดทะเบียนเป็นบุคคลธรรมดา การระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ ที่อยู่ ดังนี้

1) ชื่อเจ้าของ/ตัวแทน ต้องระบุค่านำหน้านามในคำขอจดทะเบียน³ เว้นแต่ กรณีเป็นคำขอ มาดริด ให้ยึดข้อมูลตามสำนักงานระหว่างประเทศ

2) กรณีเป็นบุคคลธรรมดาทั่วไปให้ระบุค่านำหน้าชื่อตามบัตรประชาชน เช่น นาย นาง นางสาว เด็กชาย เด็กหญิง ด.ช. ด.ญ. เป็นต้น

3) กรณีใช้ตำแหน่งทางวิชาการ ยศ บรรดาศักดิ์เป็นค่านำหน้านาม⁴

(1) กรณีเป็นบุคคลไทย เช่น ศ. รศ. ผศ. ร.ต.อ. ว่าที่ร้อยตรี หม่อมเจ้า หม่อมราชวงศ์ ท่านผู้หญิง คุณหญิง ต้องยื่นเอกสารแสดงวิทยฐานะหรือเอกสารแสดงยศบรรดาศักดิ์ประกอบคำขอด้วย เช่น บัตรประชาชน บัตรข้าราชการ บัตรอื่นที่ราชการออกให้ หนังสือเดินทาง

(2) กรณีเป็นบุคคลต่างประเทศ เช่น Prof. Dame Lord Lady Sir ให้ถือตามที่อยู่ของผู้ขอได้ระบุไว้ในคำขอจดทะเบียนที่มีการรับรองโดยโนตารีปับลิก เช่น หนังสือมอบอำนาจที่มีโนตารีปับลิกรับรองแล้ว

² มาตรา 10 กฎกระทรวง ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8

³ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴ บันทึกที่ พณ 0702/ว.729 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม 2563 เรื่องแนวทางการปฏิบัติเรื่องการใช้นำหน้านามในหนังสือรับรองฯ

4) คำนำหน้านามของพระภิกษุสามเณร ให้ระบุดังนี้

(1) คำนำหน้านามของพระภิกษุที่ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ ให้ระบุสมณศักดิ์ และระบุชื่อตัวและชื่อสกุลของพระภิกษุประกอบโดยวงเล็บต่อท้าย เช่น สมเด็จพระมหารัชมงคลมุนี (ธงชัย ธรรมธโช) เป็นต้น

(2) คำนำหน้านามของพระภิกษุที่ไม่เคยได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ ให้ระบุคำว่า “พระ” เป็นคำนำหน้านาม ตามด้วยชื่อตัวและชื่อสกุลของพระภิกษุ เช่น พระชื่อตัว ชื่อสกุล

(3) คำนำหน้านามของสามเณร ให้ระบุคำว่า “สามเณร” เป็นคำนำหน้านาม ตามด้วยชื่อตัวและชื่อสกุลของสามเณร เช่น สามเณรชื่อตัว ชื่อสกุล

(4) คำนำหน้านามในศาสนาอื่น เช่น Rev. (บาทหลวง) ต้องยื่นเอกสารแสดงวิทยฐานะหรือเอกสารแสดงยศบรรดาศักดิ์ประกอบคำขอด้วย เช่น บัตรประชาชน บัตรข้าราชการ บัตรอื่นที่ราชการออกให้ หนังสือเดินทาง

5) กรณีที่ไม่ถือเป็นคำนำหน้านาม เช่น

(1) คำว่า ด็อกเตอร์ หรืออักษรย่อ ดร. เพราะเป็นคำที่แสดงคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ไม่ใช่ตำแหน่งทางวิชาการ

(2) คำนำหน้าของผู้ประกอบวิชาชีพ เช่น นายแพทย์ นายสัตวแพทย์ เกษตรกร

(3) คำนำหน้านามที่แสดงสถานภาพ เช่น นักโทษชาย นักโทษหญิง

(4) คำอื่น ๆ เช่น มาตาม (Madam) ซินญอร์ (Signor)

6) กรณีผู้ขอเป็นผู้เยาว์ (ผู้มีอายุไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์นับถึงวันที่ยื่นคำขอ)

(1) กรณีผู้เยาว์ยื่นคำขอด้วยตัวเอง ให้ระบุ เช่น เด็กชายภูภูมิ เก่งกาจ โดยผู้เยาว์ต้องเป็นผู้ลงนามในคำขอเอง ทั้งนี้ ให้ส่งหนังสือยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมด้วย

(2) กรณีผู้แทนโดยชอบธรรมดำเนินการแทนผู้เยาว์ ให้ระบุ เช่น เด็กชายภูภูมิ เก่งกาจ โดย นายสิทธิศักดิ์ เก่งกาจ ผู้แทนโดยชอบธรรม กรณีนี้ผู้แทนโดยชอบธรรมต้องเป็นผู้ลงลายมือชื่อในแบบฟอร์ม ทั้งนี้ ไม่ต้องส่งหนังสือยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม

7) กรณีกลุ่มแม่บ้าน ให้ระบุ เช่น นางสาวญาญา สวยสุด (ตัวแทนกลุ่มแม่บ้าน) หรือ (ประธานกลุ่มแม่บ้าน) เป็นต้น และให้ส่งรายงานแสดงว่ามีฐานะเป็นบุคคลและข้อความที่แสดงว่าตกลงให้ผู้ใดเป็นผู้ยื่นคำขอ

8) กรณีวิสาหกิจชุมชน (บุคคลธรรมดา) ให้ระบุชื่อของประธานวิสาหกิจเป็นชื่อผู้ขอจดทะเบียน สามารถระบุต่อท้ายชื่อของผู้ขอว่าเป็น โดยวิสาหกิจชุมชน เช่น นายณเดช รูปหล่อ (โดยประธานวิสาหกิจชุมชนบ้านช่างหล่อ) เป็นต้น และให้ส่งหนังสือแสดงการเป็นประธานวิสาหกิจชุมชนมาด้วย เช่น รายงานการประชุม เป็นต้น

9) รายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าของ/ตัวแทน เช่น ชื่อ ที่อยู่ คำนำหน้านาม ให้ใช้ข้อมูลที่ระบุในแบบ ก.01 หากข้อมูลในแบบ ก.01 หนังสือมอบอำนาจ หรือบัตรประชาชน ไม่ตรงกัน ให้อ้างอิงข้อมูลจากบัตรประชาชน

1.1.2 กรณีผู้ขอจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

1) ชื่อนิติบุคคลให้ระบุชื่อตามที่จดทะเบียนไว้ และให้ระบุที่ตั้งของสำนักงานแห่งใหญ่เป็นที่อยู่

2) นิติบุคคลไทย ต้องระบุนิติฐานะมาพร้อมกันด้วยโดยระบุเป็นคำเต็ม เช่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด ... บริษัท ... จำกัด บริษัท ... จำกัด (มหาชน) สหกรณ์ สมาคม มูลนิธิ รัฐวิสาหกิจ หรือนิติบุคคลในลักษณะอื่น ฯลฯ

3) นิติบุคคลต่างประเทศ ต้องระบุคำอ่านของชื่อและนิติฐานะ (ทับศัพท์) เช่น “Facebook Co., Ltd.” ให้ระบุเป็น “เฟซบุ๊ก โค., แอลทีดี.” “KAWASAKI KABUSHIKI KAISHA” ให้ระบุเป็น “คาวาซากิ คาบุชิกิ ไกชา” “Knauf Interfer SE” ให้ระบุเป็น “คนุฟ อินเตอร์เฟอร์ เอสอี” “Groth & Co KB” ให้ระบุเป็น “โกรท แอนด์ โค เคบี”

4) รายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าของ/ตัวแทน เช่น ชื่อ ที่อยู่ ให้ใช้ข้อมูลที่ระบุในแบบ ก.01 หากข้อมูลในแบบ ก.01 หนังสือมอบอำนาจ หรือหนังสือรับรองบริษัท ไม่ตรงกัน ให้อ้างอิงข้อมูลจากหนังสือรับรองบริษัท

แนวทางการพิจารณา

- 1) กรณีชื่อเจ้าของหรือตัวแทนไม่ได้ระบุคำนำหน้านามในคำขอ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งแก้ไขให้ถูกต้อง
- 2) กรณีระบุคำอื่นที่ไม่ใช่คำนำหน้านามในคำขอ เช่น ดร. ให้นายทะเบียนมีคำสั่งแก้ไขชื่อเป็น นาย นาง นางสาว เป็นคำนำหน้านามแทน
- 3) กรณีนิติบุคคลไทย หากผู้ขอระบุนิติฐานะเป็นคำย่อ เช่น หจก. บจ. บมจ. ไม่ต้องสั่งให้ผู้ขอแก้ไขเป็นคำเต็ม (โดยให้ผู้บันทึกข้อมูลเข้าระบบบันทึกเป็นคำเต็ม) หากการระบุนิติฐานะในแบบ ก.01 เป็นคำย่อหรือคำเต็มซึ่งไม่ตรงกับหนังสือมอบอำนาจ ไม่ต้องสั่งให้ผู้ขอแก้ไขให้ตรงกัน
- 4) กรณีระบุชื่อนิติบุคคล เช่น “บริษัท กอไผ่ จำกัด โดยนายเดช กอไผ่” หรือ “เฟซบุ๊ก โค., แอลทีดี นิติบุคคลประเทศอเมริกา” ไม่ต้องมีคำสั่งให้ผู้ขอตัดคำว่า “โดยนายเดช กอไผ่” หรือ “นิติบุคคลประเทศอเมริกา” ออก
- 5) กรณีนิติบุคคลต่างประเทศ หากผู้ขอระบุชื่อเจ้าของในแบบ ก.01 ไม่ตรงกับหนังสือมอบอำนาจ เช่น ก.01 ระบุเป็น “บริษัท เฟสบุค จำกัด” หนังสือมอบอำนาจระบุว่า “Facebook Co., Ltd.” ให้มีคำสั่งให้แก้ไขโดยระบุชื่อผู้ขอเป็นคำทับศัพท์ “เฟซบุ๊ก โค., แอลทีดี.” ให้ตรงกับหนังสือมอบอำนาจฉบับภาษาอังกฤษ
- 6) กรณีรายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าของ/ตัวแทนในแบบ ก.01 หนังสือมอบอำนาจ บัตรประชาชน หรือหนังสือรับรองนิติบุคคล ไม่ตรงกัน ให้มีคำสั่งให้แก้ไขรายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าของ/ตัวแทนในแบบ ก.01 และหนังสือมอบอำนาจให้ตรงกัน โดยอ้างอิงข้อมูลจากบัตรประชาชนหรือหนังสือรับรองบริษัท
- 7) กรณีรายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าของ/ตัวแทนในแบบ ก.01 บัตรประชาชน หรือหนังสือรับรองนิติบุคคล ตรงกัน แต่หนังสือมอบอำนาจสะกดชื่อเจ้าของ/ตัวแทนผิด หรือพิมพ์คำตกหล่น (เล็กน้อย) แต่เชื่อได้ว่าเป็นบุคคลเดียวกันไม่ต้องสั่งแก้ไขให้ตรงกัน
- 8) กรณีรายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าของ/ตัวแทนในแบบ ก.01 ระบุไม่ถูกต้อง ให้มีคำสั่งให้แก้ไข เช่น ผู้ขอเป็นบริษัท จำกัด แต่ระบุเพียง “บริษัท กอไผ่” ไม่มีคำว่าจำกัด ให้มีคำสั่งให้แก้ไขเป็น “บริษัท กอไผ่ จำกัด” ให้ถูกต้อง
- 9) กรณีไม่ระบุสถานที่ติดต่อในคำขอ หากเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลไทยให้ถือว่าสถานที่ติดต่อคือที่อยู่เจ้าของ หากเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลต่างประเทศให้ถือว่าสถานที่ติดต่อคือที่อยู่ตัวแทน

1.2 การแนบสำเนาเอกสารประกอบคำขอ⁵

1.2.1 กรณียื่นคำขอจดทะเบียนด้วยตนเอง

1) กรณีบุคคลธรรมดา ใช้บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวอื่น ๆ ที่ทางราชการออกให้ เช่น ใบขับขี่ ข้อมูลจากกรมการปกครอง

⁵ กฎกระทรวงข้อ 3 ข้อ 5 กฎกระทรวง e-Filing

(1) กรณีผู้ขอเป็นผู้เยาว์ (ผู้มีอายุไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์นับถึงวันที่ยื่นคำขอ)

- กรณีผู้เยาว์ยื่นคำขอด้วยตัวเอง ให้ส่งหนังสือยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม
- กรณีผู้แทนโดยชอบธรรมดำเนินการแทนผู้เยาว์ ไม่ต้องส่งหนังสือยินยอมจากผู้แทน

โดยชอบธรรม

(2) กรณีกลุ่มแม่บ้าน ให้ส่งรายงานแสดงว่ามีฐานะเป็นบุคคลและข้อความที่แสดงว่าตกลงให้ผู้ใดเป็นผู้ยื่นคำขอ

(3) กรณีวิสาหกิจชุมชน (บุคคลธรรมดา) ให้ส่งหนังสือแสดงการเป็นประธานวิสาหกิจชุมชน มาด้วย เช่น รายงานการประชุม เป็นต้น

(4) กรณีพระภิกษุสามเณร ให้ใช้บัตรประจำตัวภิกษุสามเณร หรือบัตรประจำตัวประชาชน

2) กรณีบุคคลธรรมดาต่างประเทศ ใช้ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หนังสือเดินทาง หรือบัตรประจำตัวอื่นที่ทางราชการออกให้ เช่น ใบขับขี่ เป็นต้น

3) กรณีนิติบุคคลไทย ใช้สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลที่ออกให้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ออกหนังสือรับรองนั้น ข้อมูลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

4) กรณีนิติบุคคลต่างประเทศ

(1) หนังสือรับรองการเป็นนิติบุคคลในต่างประเทศ

(2) กรณีได้ส่งเอกสารตามกฎกระทรวงข้อ 5 โดยมีการระบุข้อความรับรองการเป็นนิติบุคคลในต่างประเทศไว้ด้วยแล้ว ผู้ขอไม่ต้องส่งหนังสือรับรองการเป็นนิติบุคคลในต่างประเทศ นำเกณฑ์ข้อ 1.5 การรับรองลายมือชื่อมาใช้ประกอบการพิจารณา

5) กรณี สหกรณ์ สมาคม มูลนิธิ วิสาหกิจชุมชน หรือนิติบุคคลในลักษณะอื่น ฯลฯ ที่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ให้ส่งหนังสือรับรองการจดทะเบียนด้วย หากไม่มี ให้มีคำสั่ง ตค.5 ข้อ 7 ให้ส่งเอกสารแสดงความเป็นนิติบุคคล เช่น หนังสือรับรองนิติบุคคล

ตัวอย่าง กรณีผู้จัดการโรงเรียน (คำขอเลขที่ 170133996) กรณีสมาคม (คำขอเลขที่ 200120642)

6) กรณี หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ มหาวิทยาลัย โรงเรียน ให้ส่งหลักฐานแสดงการเป็นนิติบุคคล เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา เป็นต้น และให้ส่งหนังสือแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนหน่วยงานนั้นด้วย เช่น คำสั่งแต่งตั้งการเป็นอธิบดี ผู้จัดการโรงเรียน เป็นต้น

1.2.2 กรณียื่นคำขอจดทะเบียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ e-Filing (Signed by DIP-CA)

1) เจ้าของ (ทำ CA) ยื่นคำขอเอง โดยไม่แนบสำเนาบัตร ให้นายทะเบียนแจ้งให้ฝ่ายรับคำขอชั้น 3 ดึงข้อมูลจากกรมการปกครองหรือกรมพัฒนาธุรกิจการค้า แล้วแต่กรณี

2) ตัวแทน (ทำ CA) ยื่นคำขอ ต้องแนบหนังสือมอบอำนาจพร้อมด้วยสำเนาบัตรของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจทุกคน ถ้าตัวแทนไม่แนบสำเนาบัตรหรือแนบมาแต่ขาดของใครคนหนึ่ง ให้นายทะเบียนแจ้งให้ฝ่ายรับคำขอชั้น 3 ดึงข้อมูลจากกรมการปกครองหรือกรมพัฒนาธุรกิจการค้า แล้วแต่กรณี

3) กรณีเลขประจำตัวประชาชนหรือเลขนิติบุคคลของเจ้าของหรือตัวแทนที่ระบุใน แบบ ก.01 ไม่ถูกต้อง ให้มีคำสั่งให้เจ้าของหรือตัวแทนแก้ไขโดยระบุเลขประจำตัวประชาชนหรือเลขนิติบุคคลให้ถูกต้อง โดยใช้แบบ ก.06 แก้ไข

แนวทางการพิจารณา

1) กรณีบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลไทย ไม่เรียกสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลทุกกรณี

2) บัตรประจำตัวอื่น ๆ ที่ทางราชการออกให้ เช่น ใบขับขี่ บัตรข้าราชการ

3) บัตรที่ไม่ถือว่าเป็นบัตรประจำตัวอื่น ๆ ที่ทางราชการออกให้ เช่น ตั๋วทนาย ใบขับขี่สากลที่ออกโดยต่างประเทศ

4) กรณีบุคคลธรรมดาต่างประเทศ

(1) กรณีไม่ส่งใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หนังสือเดินทาง หรือบัตรประจำตัวอื่นที่ทางราชการออกให้ แม้ว่าจะมีการรับรองโนตารีปบลิกแล้วก็ตาม ให้มีคำสั่งให้ส่งสำเนาหนังสือเดินทาง

(2) กรณีบุคคลธรรมดาต่างประเทศยื่นคำขอเอง⁶ หากผู้ขอระบุที่อยู่ในประเทศไทยในคำขอแล้ว ก็ไม่ต้องมีคำสั่งให้รับรองการมีถิ่นพำนักในประเทศไทย (เช่น บุคคลต่างประเทศเข้ามาทำงานในประเทศไทย)

5) กรณีนิติบุคคลต่างประเทศ

(1) ถ้าไม่มีหนังสือรับรองการเป็นนิติบุคคลในต่างประเทศ ให้มีคำสั่งให้ผู้ขอส่ง

(2) กรณีผู้ขอส่งหนังสือมอบอำนาจซึ่งกระทำในต่างประเทศ โดยระบุข้อความรับรองการเป็นนิติบุคคลในต่างประเทศไว้ด้วยแล้ว ผู้ขอไม่ต้องส่งหนังสือรับรองความเป็นนิติบุคคลในต่างประเทศ ทั้งนี้ หากเป็นการรับรองโดยเจ้าของ ข้อความรับรองการเป็นนิติบุคคลนั้นต้องปรากฏอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือมอบอำนาจเหนือลายมือชื่อของผู้มอบอำนาจ พิจารณาตามแนวทางในหัวข้อหนังสือมอบอำนาจประกอบ

1.3 หนังสือมอบอำนาจ⁷

การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นกิจการที่ต้องทำเป็นหนังสือ ดังนั้น การมอบอำนาจจึงต้องทำเป็นหนังสือ (ปพพ. มาตรา 798) ซึ่งกิจการที่กฎหมายให้ทำเป็นหนังสือ ผู้ที่จะต้องทำหนังสือนั้นจะต้องลงลายมือชื่อ (ปพพ. มาตรา 9) ซึ่งผู้ที่จะต้องทำหนังสือมอบอำนาจ คือผู้มอบอำนาจ เพราะตามกฎหมายเรื่องตัวการ-ตัวแทน เมื่อตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจดำเนินการใดๆ ตามขอบเขตที่ได้รับมอบอำนาจแล้ว ย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ และมีผลให้การนั้นผูกพันระหว่างตัวการหรือผู้มอบอำนาจกับบุคคลภายนอก การมอบอำนาจจึงต้องลงลายมือชื่อของผู้มอบอำนาจเป็นสำคัญ เมื่อไม่มีกฎหมายบังคับให้ผู้รับมอบอำนาจต้องลงลายมือชื่อ ดังนั้น หนังสือมอบอำนาจจึงไม่จำเป็นต้องมีลายมือชื่อของผู้รับมอบอำนาจ ส่วนพยานไม่มีกฎหมายระบุว่าหนังสือมอบอำนาจจะต้องมีพยานรับรองการมอบอำนาจ เว้นแต่ในกรณีที่พยานรับรองลายพิมพ์นิ้วมือ หรือเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นนั้น ดังนั้น หนังสือมอบอำนาจจึงไม่จำเป็นต้องมีลายมือชื่อของพยาน

1) การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่กระทำโดยตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจ ให้แนบภาพถ่ายหนังสือตั้งตัวแทนหรือหนังสือมอบอำนาจ และบัตรประจำตัวของตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจมาพร้อมกันด้วย ตามกฎกระทรวงข้อ 4

⁶ มาตรา 10

⁷ กฎกระทรวงข้อ 4 และข้อ 5

2) หนังสือมอบอำนาจต้องมีการระบุ วัน เดือน ปี ที่ทำการมอบอำนาจให้ชัดเจน

3) กรณีผู้มอบอำนาจเป็นนิติบุคคล การลงลายมือชื่อผู้มอบอำนาจต้องลงลายมือชื่อให้ครบตามอำนาจที่ระบุในหนังสือรับรองนิติบุคคล

4) กรณีการมอบอำนาจกระทำในประเทศไทย

(1) ผู้มอบอำนาจไม่ได้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ต้องส่งภาพถ่ายหนังสือเดินทาง หรือภาพถ่ายหนังสือรับรองถิ่นที่อยู่ชั่วคราว หรือหลักฐานอื่นที่แสดงให้นายทะเบียนเห็นว่าในขณะตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจ ผู้นั้นได้เข้ามาในประเทศไทยจริงด้วย

(2) ผู้มอบอำนาจเป็นบุคคลธรรมดาต่างประเทศมอบอำนาจในประเทศไทย แม้ในคำขอจะระบุถิ่นพำนักหรือที่อยู่ในประเทศไทยก็ตาม ให้ผู้ขอส่งหลักฐานที่แสดงว่าขณะตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจผู้นั้นได้เข้าในประเทศไทย

5) กรณีการมอบอำนาจกระทำในต่างประเทศ

ต้องมีการรับรองลายมือชื่อหรือรับรองการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจโดยหัวหน้าสำนักงานสังกัดกระทรวงพาณิชย์ซึ่งประจำอยู่ ณ ประเทศที่มีการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจ โนตารีปับลิก หรือบุคคลซึ่งกฎหมายแห่งท้องถิ่นระบุให้เป็นผู้มีอำนาจเป็นพยานในเอกสาร เป็นผู้รับรองลายมือชื่อหรือรับรองการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจแล้วแต่กรณี นำเกณฑ์ข้อ 1.5 การรับรองลายมือชื่อมาใช้ประกอบการพิจารณา

แนวทางการพิจารณา

1) การระบุชื่อนิติบุคคลในหนังสือมอบอำนาจ เช่น “บริษัท กอไฟ จำกัด โดยนายเดช กอไฟ” หรือ “เฟซบุ๊ก โค., แอลทีดี นิติบุคคลประเทศอเมริกา” ไม่ต้องมีคำสั่งให้ผู้ขอตัดคำว่า “โดยนายเดช กอไฟ” หรือ “นิติบุคคลประเทศอเมริกา” ออก

2) หนังสือมอบอำนาจต้องมีการระบุ วัน เดือน ปี ที่ทำการมอบอำนาจให้ชัดเจน หากไม่ระบุให้นายทะเบียนสั่งให้แก้ไข

3) หนังสือมอบอำนาจจะระบุวันหมดอายุหรือไม่ก็ได้

4) การลงลายมือชื่อของผู้รับมอบอำนาจและพยานจะมีหรือไม่ก็ได้

5) การมอบอำนาจช่วงต้องเกิดขึ้นขณะหรือหลังจากมอบอำนาจหลัก หากมีการระบุวันที่มอบอำนาจช่วงก่อนการมอบอำนาจหลักให้มีคำสั่งให้ส่งหนังสือมอบอำนาจนั้นใหม่

6) ผู้รับมอบอำนาจช่วงไม่สามารถมอบอำนาจช่วงให้บุคคลอื่นกระทำแทนได้ กรณีผู้รับมอบอำนาจช่วงมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทน ให้มีคำสั่งให้แก้ไขตัวแทนและทำหนังสือมอบอำนาจใหม่จากผู้ขอจดทะเบียนหรือตัวแทนหลัก

7) การมอบอำนาจที่มีข้อความเป็นการให้สัตยาบันสามารถทำได้ เช่น ให้สัตยาบันว่าให้มีผลผูกพันตัวแทนย้อนหลัง เป็นต้น

8) บุคคลต่างด้าวไม่สามารถเป็นตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจ^{9 10}

9) การเปลี่ยนตัวแทนตามแบบ ก.06 ให้มีผลนับแต่วันที่ยื่นแบบ ก.06 (ไม่ใช่วันที่มีการมอบอำนาจ)

1.4 อาการแสบมปี

หนังสือมอบอำนาจต้องเสียค่าอาการแสบมปี ตามประมวลรัษฎากร¹¹ ดังนี้

- 1) การมอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคนกระทำการ**ครั้งเดียว** ปิดอาการแสบมปีจำนวน 10 บาท (ตัวแทนเฉพาะกาล)
- 2) การมอบอำนาจให้บุคคลคนเดียวหรือหลายคน**ร่วมกัน**กระทำการมากกว่าครั้งเดียว ปิดอาการแสบมปีจำนวน 30 บาท (ร่วมกันกระทำทุกคน ในหนังสือมอบอำนาจจะระบุว่า “และ”)
- 3) การมอบอำนาจให้กระทำการมากกว่าครั้งเดียว โดยให้บุคคลหลายคนต่างคนต่างกระทำการแยกกันได้ คิดตามรายตัวบุคคลที่รับมอบอำนาจ ค่าอาการแสบมปี คนละ 30 บาท (ในหนังสือมอบอำนาจจะระบุว่า “และ/หรือ”)
- 4) ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่ต้องเสียอาการแสบมปี ให้ผู้มอบอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องชดเชาอาการแสบมปี

แนวทางการพิจารณา

- 1) กรณีตัวแทนลาออก/เสียชีวิต ถ้าหนังสือมอบอำนาจระบุผู้รับมอบอำนาจไว้ 3 คน แล้วมีคนหนึ่งลาออก/เสียชีวิต ให้ติดอากรฯ 90 บาท หากติดอากรฯ ไม่ครบ ให้มีคำสั่งให้ติดอากรฯใหม่ให้ครบ
- 2) กรณีไม่ได้ชดเชาอากร ให้มีคำสั่งให้ผู้ขอหรือตัวแทนให้ดำเนินการชดเชา หรือให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอชดเชาแทนได้

1.5 การรับรองลายมือชื่อ

กฎกระทรวงข้อ 5 กำหนดให้ ดำเนินการดังนี้

- 1) กรณีการรับรองลายมือชื่อเพียงอย่างเดียว ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยซึ่งประจำอยู่ ณ ประเทศที่มีการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจเป็นผู้รับรอง
- 2) กรณีการรับรองลายมือชื่อหรือรับรองการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจ ให้หัวหน้าสำนักงานสังกัดกระทรวงพาณิชย์ซึ่งประจำอยู่ ณ ประเทศที่มีการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจโนตารีปบลิค หรือบุคคลซึ่งกฎหมายแห่งท้องถิ่นระบุให้เป็นผู้มีอำนาจเป็นพยานในเอกสารเป็นผู้รับรอง

การรับรองลายมือชื่อ การรับรองการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจ เป็นการรับรองถึงความมีอยู่จริง ความถูกต้อง หรือความสมบูรณ์ของเอกสาร หรือการทำคำรับรองประเภทอื่นๆ เพื่อให้เอกสารเหล่านั้นเป็นหลักฐานที่เชื่อถือ ผู้ที่ทำเรียกว่า “โนตารีปบลิค”

⁹ พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ.2522

¹⁰ บันทึกที่ พณ.0702/662 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2560 เรื่องการมอบอำนาจโดยบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย (ต่างด้าว) ที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (ตัวแทน)

¹¹ ประมวลรัษฎากร มาตรา 107 และมาตรา 111

การลงลายมือชื่อของโนตารีปับลิกเป็นการรับรองลายมือชื่อที่มีการลงชื่อต่อหน้าในเอกสารนั้นๆ หรือรับรองเอกสารว่าเป็นเอกสารที่ถูกต้องแท้จริงจากต้นฉบับ หรือเป็นการทำคำรับรองประเภทอื่นๆ รวมทั้ง การลงลายมือชื่อในฐานะเป็นพยานในเอกสารนั้น สารสำคัญของโนตารีปับลิกจึงเป็นการรับรองเอกสารที่ได้ทำขึ้น ณ ขณะนั้น และในท้องถิ่นนั้น โนตารีปับลิกที่จะทำการรับรองจึงต้องเป็นโนตารีปับลิกในประเทศที่มีการตั้งตัวแทนหรือ มอบอำนาจมิใช่โนตารีปับลิกของประเทศที่นิติบุคคลนั้นจดทะเบียนตั้งอยู่

อำนาจในการลงนามของโนตารีปับลิกหรือบุคคลผู้มีอำนาจในการรับรองเอกสารเป็นไปตามกฎหมายของแต่ละประเทศ เช่น กรณีของประเทศเยอรมนีซึ่งกฎหมายโนตารีสามารถให้โนตารีมอบหมาย (Appointed Representative) ให้ผู้ช่วยโนตารี (Trainee Notary) กระทำการแทนได้ ดังนั้น อำนาจในการลงนามของโนตารีปับลิกต้องพิจารณากฎหมายของแต่ละประเทศเป็นรายกรณี อย่างไรก็ตาม กฎกระทรวง ข้อ 5 (2) ไม่ได้กำหนดให้โนตารีปับลิกเป็นผู้รับรองเสมอไป บุคคลซึ่งกฎหมายแห่งท้องถิ่นนั้นระบุให้เป็นผู้มีอำนาจเป็นพยานในเอกสารจะเป็นผู้รับรองก็ได้ ซึ่งในกรณีมีข้อสงสัย นายทะเบียนอาจสั่งให้ชี้แจงถึงสถานะของผู้รับรองได้

กรณีการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจที่กระทำในต่างประเทศ ตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง (1) และ (2) และได้ให้สถานทูตไทย สถานกงสุลไทย หรือหัวหน้าสำนักงานสังกัดกระทรวงพาณิชย์ซึ่งประจำอยู่ ณ ประเทศที่มีการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจ โนตารีปับลิก หรือบุคคลซึ่งกฎหมายแห่งท้องถิ่นระบุให้เป็นผู้มีอำนาจเป็นพยานในเอกสารเป็นผู้รับรองลายมือชื่อหรือรับรองการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจ แล้วแต่กรณี อาจให้หน่วยงานดังกล่าวระบุข้อความรับรองการเป็นนิติบุคคลต่างประเทศไว้ด้วย อย่างไรก็ตาม หน่วยงานดังกล่าวจะรับรองการเป็นนิติบุคคลให้หรือไม่ขึ้นเป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของแต่ละหน่วยงาน หากหน่วยงานดังกล่าวไม่รับรองการเป็นนิติบุคคลต่างประเทศไว้ นิติบุคคลต่างประเทศนั้นสามารถรับรองการเป็นนิติบุคคลของตนเองได้ กรณีการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจที่กระทำในประเทศไทย ตามกฎกระทรวงข้อ 5 วรรคสอง ต้องส่งภาพถ่ายหนังสือเดินทาง หรือภาพถ่ายหนังสือรับรองถิ่นที่อยู่ชั่วคราว หรือหลักฐานอื่นที่แสดงให้เห็นนายทะเบียนเห็นว่าในขณะตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจ ผู้นั้นได้เข้ามาในประเทศไทยจริงด้วย ในกรณีนี้ ไม่มีเอกสารที่ต้องให้หน่วยงานใดรับรอง นิติบุคคลต่างประเทศสามารถรับรองการเป็นนิติบุคคลของตนเองได้

แนวทางการพิจารณา

1) การรับรองต้องกระทำ ณ ประเทศที่มีการตั้งตัวแทนหรือมอบอำนาจ โดยผู้รับรองจะต้องอยู่ในประเทศ เช่น การมอบอำนาจจัดทำขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา การโนตารีต้องทำในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

2) กรณีโนตารีอยู่คนละประเทศกับสัญชาติของนิติบุคคลเช่น บริษัทสัญชาติอเมริกา โนตารีสิงคโปร์ จะต้องมีความแสดงว่า มีการลงลายมือชื่อ ตั้งตัวแทน หรือมอบอำนาจกันในประเทศสิงคโปร์ โนตารีสิงคโปร์จึงจะสามารถรับรองได้ หากไม่มีเอกสารหรือข้อความดังกล่าว ให้มีคำสั่ง ค.ศ.5 ข้อ 7 ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง

3) กรณีเป็นบุคคลอื่นซึ่งกฎหมายในประเทศนั้นให้มีอำนาจเป็นพยานในเอกสารเป็นผู้รับรองลายมือชื่อของผู้มอบอำนาจ เช่น จูเนียร์โนตารีประเทศเยอรมัน ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานแสดงหรือชี้แจงถึงการมีอำนาจด้วย

4) การรับรองโนตารีปับลิกในกรณีต่าง ๆ เช่น

(1) การรับรองนิติฐานะว่าเป็นนิติบุคคลภายใต้กฎหมายใด เช่น เป็นนิติบุคคลประเทศสหรัฐอเมริกา สามารถระบุ USA ได้ ไม่ต้องระบุว่าเป็นมลรัฐใด

(2) กรณีการรับรองของประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลี จะมีข้อความรับรองเฉพาะลายมือชื่อหรือรับรองตราประทับเพียงอย่างเดียว สามารถทำได้

(3) การรับรองจะประทับตรารับรอง หรือเขียนข้อความรับรอง หรือจะเขียนข้อความจำกัดความรับผิดชอบก็สามารถทำได้

(4) การรับรองโดยโนตารีปับลิก แต่ไม่ระบุประเทศที่มีการรับรอง หากพิจารณาแล้วสามารถอนุมานได้ว่าการมอบอำนาจทำขึ้น ณ ที่ใด โดยไม่ต้องระบุประเทศให้ชัดเจน เช่น การระบุมลรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา สามารถอนุมานได้ว่าได้รับรองโดยโนตารีปับลิกในประเทศสหรัฐอเมริกาด้วยแล้ว ถือว่าการรับรองหนังสือมอบอำนาจนั้นทำโดยชอบแล้ว ในกรณีที่ไม่สามารถอนุมานได้ว่าการมอบอำนาจทำขึ้นที่ใด นายทะเบียนอาจพิจารณาสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือตัวแทนชี้แจงโดยไม่ต้องสั่งให้ส่งหนังสือมอบอำนาจใหม่ได้

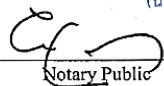
5) หากมีข้อสงสัยว่าการลงลายมือชื่อนั้นเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่ นายทะเบียนสามารถสอบถามตัวแทนเพื่อให้ชี้แจงข้อกฎหมายและรายละเอียดเพิ่มเติมได้

6) ตัวอย่างข้อความในการรับรองโนตารีปับลิก

ตัวอย่าง กรณีประทับตรารับรอง

Ditandai dan dimasukkan dalam buku daftar yang disediakan untuk keperluan ini pada hari ini <u>Senin, 18-06-2018</u> 004 TIA RANETA S.H., M.Kn. Notaris Kantor Notaris TIA RANETA S.H., M.Kn. NOTARIS KAB. TANGERANG	ลงนามและบันทึกทะเบียนไว้ในหนังสือเพื่อการนี้ แล้วในวันนี้ เซ็น 18-06-2018 ภายใต้เลขที่ 004 เทียนก้า เรเนียด้า, เอส.เอส., เอ็ม.เค.เอ็น. โนตารี ในเขตทั้งเออร์ัง (ลายมือชื่อ) คราประทับ เทียนก้า เรเนียด้า, เอส.เอส., เอ็ม.เค.เอ็น. โนตารี ทั้งเออร์ัง
--	--

ตัวอย่าง กรณีเขียนข้อความรับรอง

Notarial Attestation I hereby certify the above firm is a juristic person duly organized under the laws of <u>England & Wales</u> and that the signature above is that of <u>Mr. Andrew Thompson,</u> <u>The Company Secretary</u> (Name) (Position) who is duly authorized to sign on behalf of the above-mentioned firm.		รับรองสำเนาถูกต้อง (นายอมรินทร์ ม่วงมณี)
 C N Cullen Notary Public Nottingham, England		 Notary Public

ตัวอย่าง กรณีเขียนข้อความจำกัดความรับผิด

CALIFORNIA ALL-PURPOSE ACKNOWLEDGMENT CIVIL CODE § 1189 A notary public or other officer completing this certificate verifies only the identity of the individual who signed the document to which this certificate is attached, and not the truthfulness, accuracy, or validity of that document. State of California)	โนตารีปับลิกหรือเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรับรองเอกสารนี้รับรองเฉพาะตัวตนของบุคคลที่ลงนามในเอกสารที่ทำการรับรองที่แนบมานี้ และ ไม่รับรองความแท้จริง ความถูกต้องหรือผลบังคับใช้ของเอกสารนั้น
---	--

1.6 การลงลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน

1.6.1 กรณียื่นคำขอจดทะเบียนด้วยตนเอง

- 1) กรณีบุคคลธรรมดา ให้ลงลายมือชื่อในเอกสารให้ครบถ้วน
- 2) กรณีนิติบุคคล การลงลายมือชื่อให้พิจารณาจากหนังสือรับรองนิติบุคคล โดยให้ลงลายมือชื่อในเอกสารให้ครบถ้วน

1.6.2 กรณียื่นคำขอจดทะเบียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ e-Filing (Signed by DIP-CA) บุคคลผู้ลงนามจะต้องเป็นเจ้าของหรือตัวแทน

แนวทางการพิจารณา

- 1) กรณีผู้ลงชื่อไม่ครบถ้วน ให้มีคำสั่งให้ผู้ขอมาลงชื่อให้ครบถ้วนหรือส่งคำขอฉบับใหม่ที่ลงชื่อครบถ้วนแล้ว
- 2) การลงลายมือชื่อในคำขอจดทะเบียน เจ้าของหรือตัวแทนสามารถลงลายมือชื่อในเอกสารให้ครบถ้วนได้ เช่น หน้า 1 ลงชื่อโดยเจ้าของ หน้า 2 ลงชื่อโดยตัวแทน สามารถทำได้
- 3) กรณียื่นคำขอจดทะเบียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ e-Filing แล้วผู้ขอแนบเอกสารที่ลงชื่อจริงมาด้วยให้พิจารณาเอกสารที่ e-Filing เป็นหลัก

2. การพิจารณารายการสินค้าและบริการ ¹³

2.1 รายการสินค้าและบริการ

- 1) ต้องระบุรายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง โดยใช้คำหรือข้อความเท่าที่จำเป็นมีความชัดเจน กระชับและเข้าใจง่าย เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจถึงลักษณะ หน้าที่ หรือ การใช้งานของสินค้านั้น ต้องไม่เป็นรายการที่กว้างเกินไป และรู้ว่าอยู่ในจำพวกใด
- 2) การระบุรายการสินค้าในคำขอจดทะเบียนสามารถระบุได้หลายจำพวก
- 3) กรณีขอจดทะเบียนรายการสินค้าหลายจำพวก ต้องระบุรายการสินค้าที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครองแยกตามจำพวกให้ชัดเจน
- 4) เมื่อยื่นขอจดทะเบียนแล้วประสงค์จะเพิ่มเติมรายการสินค้าไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการระบุรายการสินค้าให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

แนวทางการพิจารณา

- 1) การพิจารณาจำพวกให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการกำหนดจำพวกสินค้าและบริการ ¹⁴ ฉบับที่ใช้ขณะยื่นคำขอจดทะเบียน กรณีไม่ถูกต้องให้มีคำสั่งให้ผู้ขอแก้ไขให้อยู่ในจำพวกที่ถูกต้อง
- 2) การพิจารณารายการสินค้า
 - (1) ให้พิจารณาจาก “บัญชีรายการสินค้าและบริการที่ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย” (<https://tmsearch.ipthailand.go.th/>)
 - (2) กรณีไม่อาจจัดรายการไว้ในจำพวกใดจำพวกหนึ่ง ให้ใช้หลักเกณฑ์ต่อไปนี้

¹³ มาตรา 9 กฎกระทรวง ข้อ 12 จัตวา ข้อ 14

¹⁴ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการกำหนดจำพวกสินค้าและบริการ ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2560

(2.1) รายการสินค้า ถ้าปรากฏว่า มีผลิตภัณฑ์ใดไม่อาจจัดไว้ในจำพวกใดจำพวกหนึ่งตามคู่มือรายการสินค้าและบริการฉบับเรียงตามจำพวก คำอธิบายจำพวก หรือคู่มือฉบับเรียงลำดับตามตัวอักษร ให้ใช้ข้อสังเกตดังต่อไปนี้ เป็นหลักเกณฑ์ช่วยในการพิจารณา

ก. ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ให้จำแนกลงในจำพวกตามอรรถประโยชน์หรือวัตถุประสงค์ของการใช้งานของผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าปรากฏว่าการจำแนกดังกล่าว ยังไม่สามารถจัดลงในจำพวกใดตามคู่มือจำพวกได้ ให้จำแนกโดยการเทียบเคียงกับผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปในคู่มือฉบับเรียงลำดับตัวอักษร และถ้าปรากฏว่ายังไม่สามารถจัดลงในจำพวกใดได้อีก ให้พิจารณาจากวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิตหรือลักษณะการทำงานของผลิตภัณฑ์นั้น

ข. ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ประเภทอเนกประสงค์หรือใช้ได้หลายวัตถุประสงค์ (เช่น นาฬิกามีวิทยุในตัว) อาจจัดอยู่ในจำพวกสินค้าได้ทุกจำพวกตามอรรถประโยชน์หรือวัตถุประสงค์ของการใช้งานของผลิตภัณฑ์นั้น และถ้าปรากฏว่าเกณฑ์พิจารณาตามข้อนี้ไม่อาจจัดผลิตภัณฑ์ดังกล่าวลงในจำพวกใดจำพวกหนึ่งได้ ให้นำเกณฑ์การพิจารณาตามข้อ ก. มาใช้

ค. วัตถุดิบยังไม่ผ่านกระบวนการหรือกึ่งสำเร็จรูป ให้จำแนกเข้าจำพวกตามส่วนประกอบของวัตถุดิบนั้น

ง. อุปกรณ์หรือชิ้นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ ที่ไม่อาจนำไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่นได้ให้จัดไว้ในจำพวกเดียวกับผลิตภัณฑ์นั้น แต่ถ้าสามารถใช้ในวัตถุประสงค์อื่นได้ ให้นำเกณฑ์การพิจารณาตามข้อ ก. มาใช้

จ. ผลิตภัณฑ์ไม่ว่าจะสำเร็จรูปหรือไม่ ที่ได้รับการจัดจำพวกตามวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตถ้าผลิตภัณฑ์นั้นผลิตจากวัตถุดิบหลายชนิดแตกต่างกัน ให้จำแนกสินค้านี้ดังกล่าวลงในจำพวกของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมากที่สุด

ฉ. กล่องหรือซองที่ใช้ในการบรรจุผลิตภัณฑ์ ให้จำแนกไว้ในจำพวกเดียวกันกับผลิตภัณฑ์นั้น เช่น แว่นตา และ ซองแว่นตา เป็นต้น

(2.2) รายการบริการ ถ้าปรากฏว่า มีบริการใดไม่อาจจัดไว้ในจำพวกใดจำพวกหนึ่งตามคู่มือรายการสินค้าและบริการฉบับเรียงตามจำพวก คำอธิบายจำพวก หรือคู่มือฉบับเรียงลำดับตามตัวอักษร ให้ใช้ข้อสังเกตดังต่อไปนี้ เป็นหลักเกณฑ์ช่วยในการพิจารณา

ก. บริการจะถูกจำแนกตามลักษณะการดำเนินการของกิจกรรมที่กำหนดไว้ในคำบรรยายของจำพวกบริการและคำอธิบายจำพวก หรือ ถ้าระบุไม่ได้ อาจเทียบเคียงกับรายการบริการในคู่มือฉบับเรียงลำดับตัวอักษร

ข. บริการให้เช่าสิ่งใด จะจัดอยู่ในจำพวกเดียวกันกับบริการสิ่งนั้น (เช่น บริการให้เช่าโทรศัพท์ จ.38) ลีสซิ่ง (Leasing) มีลักษณะการบริการคล้ายคลึงกับบริการให้เช่า (Rental) อย่างไรก็ตาม บริการเช่าซื้อ (Hire-or-lease-purchase financing) ถูกจัดอยู่ในจำพวก 36 เนื่องจากเป็นการบริการที่เกี่ยวกับการเงิน

ค. บริการที่ให้คำแนะนำ ให้ข้อมูลข่าวสาร หรือให้คำปรึกษา จะจำแนกอยู่ในจำพวกบริการที่สัมพันธ์กับสาระสำคัญของคำแนะนำ ข้อมูลข่าวสาร คำปรึกษานั้น เช่น การให้คำปรึกษาด้านการขนส่ง (จ.39) การให้คำปรึกษาด้านการจัดการธุรกิจ (จ.35) การให้คำปรึกษาด้านการเงิน (จ.36) การให้คำปรึกษาด้านความงาม (จ.44) เป็นต้น การให้คำแนะนำ ข้อมูลข่าวสาร คำปรึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่ออื่น ๆ ด้วย เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ ไม่มีผลกระทบต่อการจัดจำพวกบริการ

ง. บริการแฟรนไชส์ จะจำแนกการบริการอยู่ในจำพวกเดียวกันกับประเภทของธุรกิจของเจ้าของผู้ให้สิทธิ เช่น บริการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจสำหรับแฟรนไชส์ (จ.35) บริการทางการเงินสำหรับแฟรนไชส์ (จ.36) บริการทางกฎหมายสำหรับแฟรนไชส์ (จ.45) เป็นต้น

(3) หากรายการสินค้าไม่ชัดเจน เช่น

- ระบุคำบรรยายถึงคุณสมบัติ เช่น “เสื้อเชิ้ตทำจากผ้าฝ้ายใส่ที่ไหนก็ดูดีดูดีดูสาว ๆ” ให้มีคำสั่งตัดคำบรรยาย “ใส่ที่ไหนก็ดูดีดูดีดูสาว ๆ” ออก

- รายการสินค้ากว้างเกินไป เช่น เครื่องแต่งกาย เป็นต้น ให้มีคำสั่งให้แก้ไขให้ชัดเจน เช่น เสื้อเชิ้ต เป็นต้น

(4) รายการสินค้าสามารถระบุเป็นคำทับศัพท์ได้ โดยเทียบเคียงกับรายการของกรมฯ และรายการที่ใช้กันทั่วไปที่สืบค้นได้ เช่น ซูชิ ข้าวปั้นหน้าซูชิ ข้าวปั้นมีหน้า นิกริ โอโกมาชิซูชิ ไก่เทรียกิ เทรียกิไก่ ทาโกะยากิ

(5) การระบุรายการสินค้าสามารถระบุภาษาไทยและมีภาษาอังกฤษกำกับด้วยได้ โดยไม่ต้องมีคำสั่งให้ตัดรายการสินค้าภาษาอังกฤษออก

(6) กรณีคำขอมาดริต หากผู้ขอระบุรายการเป็นภาษาไทยอย่างเดียว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอระบุรายการภาษาอังกฤษกำกับภาษาไทยด้วย เช่น เสื้อเด็ก (Baby Shirt) เป็นต้น หากรายการภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ให้มีคำสั่งให้แก้ไขให้ถูกต้อง

(7) กรณีมีคำสั่งให้ผู้ขอแก้ไขรายการสินค้าและผู้ขอยื่นคำขอแก้ไข โดยไม่ได้แก้ไขรายการสินค้าตามคำสั่งนายทะเบียนหรือแก้ไขไม่ครบถ้วน หากนายทะเบียนมีคำสั่งให้แก้ไขไปแล้ว 2 ครั้ง ในครั้งที่ 3 ให้แจ้งผู้ขอด้วยว่า หากไม่เห็นด้วยกับคำสั่งให้ผู้ขอใช้สิทธิอุทธรณ์เท่านั้น และหากยังไม่แก้ไขตามคำสั่งนายทะเบียน ถือว่าผู้ขอรายนั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียน แม้จะได้มีการยื่นคำขอแก้ไขภายในกำหนดเวลาก็ตาม และจะถือว่าผู้ขอละทิ้งคำขอ

(8) รายการสินค้าที่เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ไม่ใช่สินค้าในการพาณิชย์ การระบุรายการดังกล่าวในคำขอจดทะเบียนถือว่าดำเนินการไม่ชอบด้วยมาตรา 9 นายทะเบียนอาจพิจารณามีคำสั่งให้ผู้ขอแก้ไข หรือมีหนังสือแจ้งแล้วแต่กรณี

กรณีระบุรายการสินค้าเป็นสิ่งที่อาจอยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมายพิเศษ และการผลิต หรือการซื้อขาย หรือการประกอบกิจการอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะกรณีของยาเสพติด เป็นต้น ให้ผู้ขอส่งหลักฐานการได้รับอนุญาตจากกองควบคุมวัตถุเสพติดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือหลักฐานอื่น หรือจัดทำคำชี้แจงแสดงว่าการผลิตหรือการทำการค้านั้นทำได้ไม่ละเมิดกฎหมาย ประกอบแบบ ก.01

ทั้งนี้ หากการควบคุมของรัฐบาลมีการผ่อนปรนลง นายทะเบียนอาจพิจารณาข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงเป็นรายกรณี

(9) กรณีโดยสภาพของสินค้านั้นไม่ใช่สิ่งผิดกฎหมาย แต่มีกฎหมายห้ามจำหน่าย เช่น “บุหรี่ไฟฟ้า” “บาราгу” ให้มีคำสั่งตามปกติ โดยไม่สั่งมาตรา 8 (9)

(10) กรณีที่ยื่นคำขอมา 1 จำพวก ปรากฏว่ามี 2 จำพวก ให้มีคำสั่งตัดรายการสินค้าที่อยู่ต่างจำพวกนั้นออก เช่น ระบุจำพวก 3 จำนวน 3 รายการ ได้แก่ 1.ครีมนวดตัว 2.ครีมนวดผม 3.ครีมทาแก้ปวดเมื่อย ซึ่งรายการที่ 1-2 อยู่ในจำพวก 3 และรายการที่ 3 อยู่จำพวก 5 ให้มีคำสั่งให้ แก้ไขรายการที่ 1-2 ให้ชัดเจน และให้ตัดรายการที่ 3 ออก ทั้งนี้ หากผู้ขอประสงค์จะตัดรายการที่ 1-2 ออก เหลือรายการที่ 3 ซึ่งอยู่ในจำพวก 5 ก็สามารถทำได้

2.2 การคำนวณค่าธรรมเนียมรายการ

- 1) ค่าธรรมเนียมรายการสินค้า/บริการคิดเป็นจำพวก โดย 1 ถึง 5 รายการ รายการละ 1,000 บาท หากมากกว่า 5 รายการ ให้คิดอัตราเหมาจ่ายเป็นจำพวก จำพวกละ 9,000 ตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม¹⁵
- 2) การพิจารณาค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ฉบับที่ใช้ขณะยื่นคำขอจดทะเบียน

แนวทางการพิจารณา

หากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ จะไม่คิดแบบถัวเฉลี่ย เช่น ผู้ขอระบุ 3 จำพวก รวม 13,000 บาท ได้แก้ไขจำพวก 18 จำนวน 2 รายการ (2,000 บาท) จำพวก 24 จำนวน 10 รายการ (9,000 บาท) จำพวก 25 จำนวน 2 รายการ (2,000 บาท) ต่อมานายทะเบียนสั่งแก้ไข โดยผู้ขอตัดจำพวก 24 ออกแล้วแก้ไขจำพวก 18 เป็น 9 รายการ แบบนี้ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่ม (เพิ่มอีก 7,000) โดยไม่คิดแบบถัวเฉลี่ย

3. การพิจารณาคำอ่านและคำแปล ¹⁶

กรณีเครื่องหมายประกอบด้วยคำหรือข้อความภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาสเปน ภาษาอิตาลี ภาษาลาติน ภาษาอาหรับ ภาษารัสเซีย และภาษาประเทศอาเซียน (10 ประเทศ) รวม 21 ภาษา ให้ระบุคำอ่านและคำแปลเป็นภาษาไทยไว้ด้วย เว้นแต่ข้อความที่เป็นภาษาต่างประเทศนั้นมิใช่กรณีที่จะจัดทำคำแปลได้

กรณีภาษาจีน ให้ระบุคำอ่านและคำแปลเป็นจีนกลางและจีนแต้จิ๋ว

แนวทางการพิจารณา

1) กรณีไม่ได้ระบุคำอ่านและคำแปล

(1) ให้มีคำสั่งให้ระบุคำอ่านและคำแปลให้ถูกต้องทุกกรณี

(2) กรณีไม่ได้ระบุคำอ่านแปล และเป็นคำที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ให้มีคำสั่งให้อ่านแปล และมีคำสั่งมาตรา 7 หรือมาตรา 17 แล้วแต่กรณี

(3) กรณีไม่ได้ระบุคำอ่านแปลและเป็นคำที่มีลักษณะบ่งเฉพาะให้มีคำสั่งให้อ่านแปล

2) กรณีคำอ่านแปลไม่ถูกต้อง

(1) หากพิจารณาเครื่องหมายแล้วมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ ให้มีคำสั่งประกาศโฆษณาได้โดยไม่ต้องมีคำสั่งให้ผู้ขออ่านแปลมาใหม่ ยกเว้น คำขอที่เป็นภาษาจีน (เนื่องจากต้องลงสารบบคำใหม่)

(2) กรณีคำอ่านแปลไม่ถูกต้องและเป็นคำที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ให้มีคำสั่งตามมาตรา 7 โดยไม่ต้องมีคำสั่งให้อ่านแปล

(3) กรณีคำอ่านแปลไม่ถูกต้องและภาคส่วนนั้นไม่ใช่สาระสำคัญ ให้มีคำสั่งให้อ่านแปล และมีคำสั่งตามมาตรา 17

3) ทั้งนี้ ให้ผู้ขอส่งเอกสารยืนยันการอ่านแปลจากพจนานุกรมที่เป็นเล่ม (ไม่รับที่เป็นออนไลน์) หรือใช้สถาบันแปลภาษาที่มีความน่าเชื่อถือรับรองคำอ่านคำแปลเป็นเอกสารอ้างอิง

¹⁵ กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2559 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2559

¹⁶ มาตรา 11 กฎกระทรวง ข้อ 12

4. การพิจารณาเครื่องหมาย¹⁷

1) รูปเครื่องหมายการค้าที่แสดงในคำขอจดทะเบียนจะต้องมีความชัดเจนสามารถมองเห็นรายละเอียดทั้งหมดที่ปรากฏในเครื่องหมาย โดยในคำขอจดทะเบียน ให้แสดงรูปเครื่องหมายการค้าขนาดไม่เกิน 5x5 เซนติเมตร กรณีรูปเกิน 5x5 เซนติเมตร ให้คิดค่าธรรมเนียมส่วนที่เกินเพิ่ม เซนติเมตรละ 200 บาท โดยคำนวณจากด้านกว้างและด้านยาว

2) กรณีกลุ่มของสี ให้ผู้จดทะเบียนบรรยายด้วยว่าเครื่องหมายการค้านั้นประกอบด้วยสีใด และแต่ละสีจัดวางอยู่ในลักษณะใด

3) กรณีรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ต้องแสดงรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ (หมายถึง เครื่องหมายที่แสดงด้านกว้าง ด้านยาว ด้านลึก หรือสามมิติ) อันเป็นสาระสำคัญทั้งหมด ทั้งนี้ ผู้จดทะเบียนจะบรรยายรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุนั้นด้วยก็ได้

4) กรณีเครื่องหมายเสียงหรือประกอบด้วยเสียง ให้ผู้ขอบรรยายเสียงนั้นอย่างชัดเจน (เสียงคนร้องเพลง เสียงสัตว์คำราม เสียงเพลง/ดนตรี เสียงอื่น ๆ) และส่งสิ่งบันทึกเสียงที่ขอจดทะเบียนที่มีความชัดเจน ทั้งนี้ ผู้จดทะเบียนจะส่งโน้ตดนตรี กราฟเสียง หรือสิ่งอื่นที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของเครื่องหมายนั้นด้วยก็ได้

แนวทางการพิจารณา

1) กรณีรูปเครื่องหมายการค้าที่แสดงในคำขอไม่ชัดเจนให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ส่งรูปใหม่ โดยต้องไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายเดิม ซึ่งผู้ขอจะยืนยันชี้แจงว่าชัดเจนแล้วไม่ได้ หากผู้จดทะเบียนไม่เห็นด้วยสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์ได้

2) กรณีเห็นว่ารูปเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนมีลักษณะสองเครื่องหมาย ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้ง (ตค. 9 ข้อ 10) ให้ผู้ขอชี้แจงหรือส่งหลักฐานเพื่อแสดงให้เห็นถึงการใช้เครื่องหมายในลักษณะตามที่ขอจดทะเบียน หรือให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอแก้ไขรูปเครื่องหมายให้เหลือเพียงเครื่องหมายเดียว ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนแจ้งด้วยว่า หากไม่ได้มีการใช้เครื่องหมายการค้าในลักษณะที่ยื่นขอจดทะเบียน อาจเป็นเหตุให้มีการร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา 63

3) กรณีที่รูปเครื่องหมายการค้ามีภาคส่วน ๑๐ หรือสัญลักษณ์อย่างอื่นในทำนองเดียวกัน ปรากฏในเครื่องหมายการค้า หากไม่ใช่ส่วนสาระสำคัญของเครื่องหมาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอแก้ไขรูปเครื่องหมายการค้าใหม่ โดยให้ตัดส่วนดังกล่าวออก ทั้งนี้ตามมาตรา 15 (1)

4) กลุ่มของสี

(1) ลำดับแรกพิจารณาก่อนว่า เครื่องหมายมีลักษณะเป็นกลุ่มของสีหรือไม่ หากไม่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสีให้ออก ตค.9 ข้อ 10 แจ้งผู้ขอว่าไม่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสี หากผู้ขอไม่ชี้แจงให้พิจารณาในลักษณะเครื่องหมายทั่วไป

(2) กรณีเป็นกลุ่มของสี หรือผู้ขอชี้แจงว่าเป็นเครื่องหมายกลุ่มของสี ให้พิจารณาต่อว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะหรือไม่ โดยใช้มาตรา 7 หรือมาตรา 17 แล้วแต่กรณี

5) รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ

(1) ลำดับแรกพิจารณาก่อนว่า เครื่องหมายมีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือไม่ หากไม่มีลักษณะ

¹⁷ มาตรา 11 กฎกระทรวง ข้อ 11 ข้อ 11 ทวิ

เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ให้ออก ตค.9 ข้อ 10 แจ้งผู้ขอว่าไม่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หากผู้ขอไม่ชี้แจงให้พิจารณาในลักษณะเครื่องหมายทั่วไป

(2) กรณีเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือผู้ขอชี้แจงว่าเป็นเครื่องหมายรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ให้พิจารณาต่อว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะหรือไม่ โดยใช้มาตรา 7 หรือมาตรา 17 แล้วแต่กรณี

(3) หากผู้ขอขอตัดรูปให้เหลือด้านเดียว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต เนื่องจากผิดวัตถุประสงค์เดิมของผู้ขอ และให้พิจารณาต่อว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะหรือไม่ โดยใช้มาตรา 7 หรือมาตรา 17 แล้วแต่กรณี

6) กรณีเครื่องหมายเสียง

(1) กรณีไม่ระบุคำบรรยายเสียง สั่งให้ผู้ขอแก้ไขโดยให้ระบุคำบรรยายเสียง โดยใช้ แบบ ก.06 แก้ไข

(2) กรณีผู้ขอไม่ส่งสิ่งบันทึกเสียง ให้ผู้ขอส่งสิ่งบันทึกเสียงโดยใช้ แบบ ก.20

7) กรณีรูปเก็น 5x5 เซนติเมตร

(1) ยื่นคำขอด้วยตนเอง ให้คิดค่าธรรมเนียมส่วนที่เกินเพิ่ม เซนติเมตรละ 200 บาท โดยคำนวณจาก ด้านกว้างและด้านยาว

(2) ยื่นคำขอจดทะเบียนผ่านระบบ e-Filing ให้ถือตามค่าธรรมเนียมที่ปรากฏในระบบ

5. การพิจารณาการให้สิทธิตามมาตรา 28 และมาตรา 28 ทวิ

การขอถือสิทธิ หมายถึง กรณีที่ผู้ขอได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ในต่างประเทศ หรือได้นำเครื่องหมายออกแสดงในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศแล้ว ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวในราชอาณาจักรภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก (ก่อนนำมายื่นคำขอในประเทศไทย) หรือวันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าวออกแสดง โดยให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศเป็นครั้งแรกหรือวันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าวออกแสดง แล้วแต่วันใดจะถึงก่อนเป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในราชอาณาจักร

5.1 มาตรา 28 กรณีผู้ขอยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ในต่างประเทศเป็นครั้งแรก และจะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ในต่างประเทศเป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในประเทศไทย ทางปฏิบัติเรียกว่า “การขอใช้สิทธิย้อนหลัง” ¹⁸

1) การขอใช้สิทธิตามมาตรา 28 ให้ผู้ขอยื่นคำขอจดทะเบียนตามแบบ ก.01 ภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนในต่างประเทศเป็นครั้งแรก พร้อมทั้งยื่นคำขอถือสิทธิตามแบบ ก.10 และให้ส่งเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(1) สำเนาคำขอจดทะเบียนที่ยื่นไว้ในต่างประเทศ ซึ่งมีการรับรองสำเนาถูกต้อง โดยผู้มีอำนาจหน้าที่รับจดทะเบียนในประเทศนั้น

(2) หนังสือรับรองโดยผู้ขอจดทะเบียนที่แสดงว่าคำขอจดทะเบียนในต่างประเทศไม่เคยถูกปฏิเสธ ถอนคืน หรือละทิ้ง

(3) กรณีเอกสารเป็นภาษาต่างประเทศให้มีการแปลเอกสารเป็นภาษาไทยและรับรองสำเนาถูกต้อง

¹⁸ ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่องการขอให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขออนุญาตออกจำหน่ายครั้งแรกเป็นวันยื่นคำขอในราชอาณาจักรตามมาตรา 28

2) กรณีไม่สามารถส่งหลักฐานตามข้อ 1 (1) (2) (3) พร้อมกับคำขอจดทะเบียนตาม แบบ ก.01 และคำขอถือสิทธิตามแบบ ก.10 ให้ผู้ขอยื่นหนังสือขอผ่อนผันตามแบบ ก.19 โดยขอผ่อนผันได้ไม่เกิน 60 วัน กรณีที่ไม่อาจส่งเอกสารหลักฐานภายในเวลาผ่อนผันให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอจดทะเบียนนั้นต่อไป โดยถือว่าผู้ขอจดทะเบียนไม่ประสงค์จะขอใช้สิทธิตามมาตรา 28

แนวทางการพิจารณา

1) เครื่องหมายที่ผู้ขอจดทะเบียนระบุไว้ในแบบคำขอถือสิทธิใช้สิทธิย้อนหลัง (แบบ ก.10) ต้องเป็นเครื่องหมายเดียวกับเครื่องหมายตาม แบบ ก.01 ทั้งนี้ ให้พิจารณารูปลักษณะของเครื่องหมายเป็นสำคัญ

(1) เครื่องหมายคำต้องเป็นพ้องเดียวกันลักษณะเหมือนกัน หากพ้องต่างกันถือว่าเป็นคนละเครื่องหมายให้มีคำสั่งไม่อนุญาต

(2) สีของเครื่องหมาย กรณีเครื่องหมายที่ยื่นขอจดทะเบียนในต่างประเทศเป็นภาพสี และคำขอที่ยื่นจดทะเบียนในประเทศไทยมีสีแตกต่างกันให้ถือว่าเป็นเครื่องหมายเดียวกัน เว้นแต่กรณีในกลุ่มของสี

(3) เครื่องหมายที่ยื่นขอจดทะเบียนในต่างประเทศมีลักษณะเป็น Series Mark หากภาพเครื่องหมายใดเครื่องหมายหนึ่งใน Series Mark ตรงกับเครื่องหมายที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในประเทศไทยให้ถือว่าเป็นเครื่องหมายเดียวกัน

2) รายการสินค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนในต่างประเทศต้องครอบคลุมสินค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนในประเทศไทย (รายการสินค้าในคำขอจดทะเบียนต่างประเทศต้องมากกว่า หรือเท่ากับรายการสินค้าในคำขอจดทะเบียนในประเทศไทย)

(1) หากผู้ขอระบุเพียงจำพวก (ไม่ได้ระบุรายการ) ให้มีคำสั่งไม่อนุญาต

ตัวอย่าง

4. คำขอจดทะเบียนที่ยื่นขอราชอาณาจักรครั้งแรก							
เลขที่คำขอ	วันที่ยื่นคำขอ	ประเทศที่ยื่นคำขอ	สัญชาติผู้ขอ	ภูมิลำเนาของผู้ขอ	จำพวกที่	รายการสินค้า/บริการ	สถานะคำขอ
015202781	11 มีนาคม 2559	กลุ่มสหภาพยุโรป	อิตาลี	ประเทศอิตาลี	35, 37, 38, 41 และ 42	ปรากฏตามแผ่นแนบ	รับจดทะเบียน

(2) กรณีจำพวกสินค้าในคำขอต่างประเทศอยู่คนละจำพวกกับคำขอในไทย ให้พิจารณาจากรายการสินค้าว่าครอบคลุมสินค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนในประเทศไทย

(3) กรณีนายทะเบียนมีคำสั่งให้แก่รายการสินค้า นายทะเบียนอาจให้รอพิจารณามาตรา 28 ได้

3) สำเนาคำขอจดทะเบียนที่ยื่นไว้ในต่างประเทศต้องมีการรับรองสำเนาถูกต้อง โดยผู้มีอำนาจหน้าที่รับจดทะเบียนในประเทศนั้น

4) หนังสือรับรองที่แสดงว่าคำขอจดทะเบียนในต่างประเทศไม่เคยถูกปฏิเสธ ถอนคืน หรือละทิ้ง การรับรองดังกล่าวจะรับรองโดยเจ้าของหรือตัวแทนผู้รับมอบอำนาจในประเทศหรือต่างประเทศก็ได้

5) กรณีเอกสารเป็นภาษาต่างประเทศให้มีการแปลเอกสารเป็นภาษาไทยและรับรองสำเนาถูกต้อง

6) เป็นเครื่องหมายที่ยื่นภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ไต่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศเป็นครั้งแรก

7) ผู้ขอจดทะเบียนมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(1) มีสัญชาติไทย

(2) หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(3) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ** (ส่วนใหญ่เป็นประเภณี)

(4) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ขอจดทะเบียนในประเทศนั้น

(5) ประเทศนั้น และประเทศไทยมีข้อตกลงให้สิทธิดังกล่าวบนพื้นฐานต่างตอบแทนหรือประเทศนั้นมีหนังสือ แจ้งให้สิทธิดังกล่าวอย่างเป็นทางการแล้ว

(6) มีมูลลำนหรือประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างจริงจังในประเทศไทยหรือในประเทศที่เป็น ภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

8) หากนายทะเบียนไม่อนุญาตให้ผู้ขอใช้สิทธิมาตรา 28 ให้มีคำสั่งแจ้ง ตค.9 ข้อ 10 แจ้งผู้ขอ

โดยอาจใช้ข้อความในทำนองดังนี้ :

“ไม่อนุญาตให้ผู้สิทธิตามมาตรา 28 เนื่องจากรูปเครื่องหมายตาม แบบ ก.01 แตกต่างกับคำขอจดทะเบียน ในต่างประเทศ (ลักษณะพอนต์ต่างกัน)”

“ไม่อนุญาตให้ผู้สิทธิตามมาตรา 28 เนื่องจากรายการสินค้า แตกต่างกับคำขอจดทะเบียนในต่างประเทศ”

“ไม่อนุญาตให้ผู้สิทธิตามมาตรา 28 เนื่องจากเป็นเครื่องหมายที่ยื่นเกินกำหนด 6 เดือน นับแต่วันที่ไต่ยื่น คำขอจดทะเบียนในต่างประเทศ”

9) กรณีผู้ขอขอแก้ไขรูปเครื่องหมายหรือรายการสินค้าภายหลังนายทะเบียนไม่อนุญาต เช่น ลักษณะพอนต์ ต่างกัน หรือรายการสินค้า ไม่ครอบคลุมกัน เป็นต้น แม้ผู้ขอจะยื่น แบบ ก.06 ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาต

5.2 มาตรา 28 ทวิ กรณีผู้ขอสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าได้ออกแสดงในงานแสดงสินค้านระหว่างประเทศ ที่จัดขึ้นในประเทศไทยหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครอง เครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย หรือประเทศที่เป็นภาคีดังกล่าวจัดขึ้น หรือรัฐบาลไทยรับรองการจัดงานแสดงสินค้านระหว่างประเทศนั้น เจ้าของ เครื่องหมายการค้าดังกล่าวอาจขอใช้สิทธิตามมาตรา 28 วรรคหนึ่งได้ ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้ายื่นคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่นำออกแสดงในงานแสดงสินค้านดังกล่าวในราชอาณาจักรภายในหกเดือน นับแต่วันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าวออกแสดงหรือวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าครั้งแรก นอกราชอาณาจักรแล้วแต่วันใดจะเกิดขึ้นก่อน แต่ทั้งนี้การยื่นคำขอดังกล่าวต้องไม่เป็นการขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน มาตรา 28

การจัดงานแสดงสินค้านที่จะถือเป็นงานแสดงสินค้านระหว่างประเทศและการขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวง ข้อ 12 ทวิ ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีความประสงค์จะขอใช้สิทธิตามมาตรา 28 ทวิ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนและคำขอใช้สิทธิตามมาตรา 28 ทวิ พร้อมแนบเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(1) หลักฐานที่แสดงว่าผู้ขอจดทะเบียนได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนนั้น ออกแสดงในงาน แสดงสินค้านระหว่างประเทศ

(2) หนังสือรับรองการจัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศซึ่งออกให้โดยรัฐบาล ในกรณีที่รัฐบาลไทยเป็นผู้รับรองการจัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศนั้น หรือหนังสือรับรองการจัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศซึ่งออกให้โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทยหรือของประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นเป็นผู้จัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศขึ้น

(3) สำเนาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีการยื่นไว้นอกราชอาณาจักรครั้งแรก ซึ่งมีการรับรองสำเนาถูกต้องโดยผู้มีหน้าที่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศนั้น (ถ้ามี)

(4) สำเนาแปลเอกสารตาม (1) (2) และ (3) ในกรณีที่เอกสารดังกล่าวเป็นภาษาต่างประเทศ

งานแสดงสินค้าระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งหมายความว่า งานที่จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงหรือเสนอขายสินค้าแก่ผู้เข้าร่วมชมงาน และมีผู้เข้าร่วมในการแสดงหรือเสนอขายสินค้ามาจากประเทศตั้งแต่สองประเทศขึ้นไป

กฎกระทรวงข้อ 12 ตรี ในกรณีที่ไม้อาจส่งเอกสารหลักฐานตาม ข้อ 12 ทวิ พร้อมกับคำขอจดทะเบียนได้ให้ผู้ขอจดทะเบียนทำหนังสือขอผ่อนผันตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดพร้อมกับการขอจดทะเบียนและการขอใช้สิทธิตามมาตรา 28 ทวิ ในกรณีนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจผ่อนผันได้ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน

ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนไม่ส่งเอกสารหลักฐานภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอจดทะเบียนนั้นต่อไป โดยถือว่าผู้ขอจดทะเบียนไม่ประสงค์จะขอใช้สิทธิตามมาตรา 28 ทวิ

6. การพิจารณาการแก้ไขรายการในคำขอจดทะเบียน¹⁹

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในคำขอจดทะเบียนสามารถแก้ไขได้ในกรณีต่อไปนี้

1) เครื่องหมาย แก้ไขเปลี่ยนแปลงซึ่งไม่เป็นสาระสำคัญ ให้ยื่นคำขอแก้ไขโดยใช้แบบ ก.06 พร้อมแสดงเครื่องหมายที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้น กรณีแก้ไขเปลี่ยนแปลงส่วนหนึ่งส่วนใดซึ่งเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำขอจดทะเบียนใหม่

2) จำพวกและรายการสินค้า แก้ไขเปลี่ยนแปลงให้มีความชัดเจนให้ยื่นคำขอแก้ไขโดยใช้ แบบ ก.06 กรณีเป็นการเพิ่มเติมรายการสินค้า ให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำขอจดทะเบียนใหม่

3) แก้ไขกรณีอื่น ๆ เช่น ชื่อ/ที่อยู่เจ้าของ ชื่อ/ที่อยู่ตัวแทน สถานที่ติดต่อ ตั้ง/ยกเลิกตัวแทน ให้ยื่นคำขอแก้ไขโดยใช้ แบบ ก.06 พร้อมหลักฐานประกอบการแก้ไข

แนวทางการพิจารณา

1) กรณีนายทะเบียนอนุญาตให้แก้ไขรูปเครื่องหมายและรูปเครื่องหมายมีขนาดเกิน 5x5 เซนติเมตร ให้คิดค่าธรรมเนียมส่วนที่เกินเพิ่ม เซนติเมตรละ 200 บาท โดยคำนวณจากด้านกว้างและด้านยาว

2) เครื่องหมาย แก้ไขเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นสาระสำคัญ เช่น รูปแบบ สัดส่วน สีของเครื่องหมาย ให้มีคำสั่งไม่อนุญาตและให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำขอจดทะเบียนใหม่ เนื่องจากก่อนยื่นคำขอผู้ขอจดทะเบียนได้ทบทวนรูปเครื่องหมายดีแล้ว

¹⁹ กฎกระทรวง ข้อ 13 ข้อ 14

เช่น ผู้ขายยื่นรูปเครื่องหมายเป็น ขาว-ดำ ต่อมาขอแก้ไขเป็นรูปสี โดยนายทะเบียนไม่ได้มีคำสั่งให้แก้ไขถือเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ ให้มีคำสั่งไม่อนุญาตและให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำขอจดทะเบียนใหม่

3) จำพวกและรายการสินค้า แก้ไขเปลี่ยนแปลงให้มีความชัดเจนให้ยื่นคำขอแก้ไขโดยใช้ แบบ ก.06 กรณีเป็นการเพิ่มเติมรายการสินค้า ให้มีคำสั่งไม่อนุญาตและให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำขอจดทะเบียนใหม่

โดยอาจใช้ข้อความในทำนองดังนี้ :

“ไม่อนุญาตแก้ไขรายการสินค้าตาม แบบ ก.06 ลว.... เนื่องจากรายการสินค้าลำดับที่...ไม่ปรากฏในคำขอจดทะเบียนตามแบบ ก.01และไม่ใช่เป็นการแก้ไขเพื่อให้รายการสินค้าชัดเจนยิ่งขึ้น กรณีดังกล่าวจึงเป็นการเพิ่มเติมรายการสินค้าตามมาตรา 11 ประกอบกฎกระทรวงข้อ 14 ซึ่งผู้ขอจดทะเบียนต้องยื่นคำขอจดทะเบียนใหม่”

4) การพิจารณาคำขอแก้ไข (แบบ ก.06) หากเห็นว่าลายมือชื่อของผู้ขอแตกต่างไปจากคำขอจดทะเบียน (ก.01) ให้มีคำสั่งให้ผู้ขายยื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับลายมือชื่อนั้น โดยใช้ แบบ ก.20

5) การขอเปลี่ยนชื่อเจ้าของเครื่องหมายซึ่งเป็นนิติบุคคลต่างประเทศ ต้องมีหลักฐานแสดงการเปลี่ยนชื่อนิติบุคคลมาแสดงจึงจะอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียนหรือในเครื่องหมายการค้าโดยที่ไม่ได้ทำโดยเจ้าของเครื่องหมายการค้า (จากมติที่ประชุมคณะทำงานด้านกฎหมายวันที่ 16 ม.ค.61)

6) กรณีขอแก้ไขชื่อ ที่อยู่ ของผู้ขอ/ตัวแทน (บุคคลธรรมดา ชื่อนิติบุคคล) ให้ส่งหลักฐานแสดงการแก้ไขเปลี่ยนแปลง เช่น หนังสือเปลี่ยนชื่อ โดยไม่ต้องส่งหนังสือมอบอำนาจฉบับใหม่

ร่างคู่มือนายทะเบียน

ส่วนที่ 2 การพิจารณาลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาแบบพิมพ์คำขอและรายการในคำขอแล้ว นายทะเบียนจะพิจารณาต่อว่า เครื่องหมายการค้านั้นมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้หรือไม่ ซึ่งจะต้องพิจารณาลักษณะ 3 ประการตามมาตรา 6 ดังนี้

1. เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7
2. เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา 8
3. ไม่เป็นเครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่น ตามมาตรา 13

1. การพิจารณาเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

การพิจารณาเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะหรือไม่ ให้พิจารณาตามมาตรา 7 โดยวรรคแรก อธิบายถึงความหมายของเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะซึ่งหมายถึง เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น (แยกแยะความเป็นเจ้าของของสินค้าอย่างเดียวกัน)

ลักษณะบ่งเฉพาะ มี 2 ลักษณะ ดังนี้

- 1) ลักษณะบ่งเฉพาะในตัวเอง ตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11)

2) ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการใช้ ตามมาตรา 7 วรรคสาม กล่าวคือ เมื่อเครื่องหมายการค้าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) ถึง (11) หากผู้ขอได้มีการจำหน่าย เผยแพร่หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และหลักฐานนั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ ซึ่งการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสามนี้ จะไม่นำมาใช้กับเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก

ระดับของลักษณะบ่งเฉพาะอาจแบ่งโดยเรียงลำดับความบ่งเฉพาะจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

1) เครื่องหมายที่เป็นคำสร้างขึ้นใหม่ (Fanciful Mark) หมายถึง เครื่องหมายที่ไม่มีคำแปลหรือความหมายเป็นคำที่คิดค้นขึ้นมาเอง เพื่อใช้เป็นเครื่องหมายการค้า เช่น คำว่า Kodak Pepsi โดยให้พิจารณาด้วยว่าคำที่สร้างขึ้นใหม่นั้นบ่งบอกถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าที่ขอจดทะเบียนหรือไม่ หากไม่ได้บ่งบอกถือว่าเครื่องหมายประเภทนี้มีลักษณะบ่งเฉพาะในตัวเองและความบ่งเฉพาะมากที่สุด

2) เครื่องหมายที่เป็นคำที่หยิบยกมาใช้ตามอำเภอใจ (Arbitrary Mark) หมายถึง เครื่องหมายที่เป็นคำที่มีความหมายอยู่แล้ว แต่ไม่ได้อธิบายหรือบอกลักษณะหรือคุณสมบัติของตัวสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนี้ เช่น คำว่า Camel แปลว่า อูฐ ใช้กับสินค้าจำพวก 34 รายการสินค้าบุหรี่ยี่ห้อ Camel ซึ่งอูฐกับบุหรี่ไม่ได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ไม่ได้อธิบายลักษณะหรือคุณสมบัติสินค้า เครื่องหมายประเภทนี้มีลักษณะบ่งเฉพาะในตัวเอง โดยมีความบ่งเฉพาะมากกว่าเครื่องหมายที่เป็นคำที่สร้างขึ้นใหม่

3) เครื่องหมายเชิงแนะนำหรือเชิงชี้แนะ (Suggestive Mark) หมายถึง เครื่องหมายที่แนะนำให้รู้ถึงคุณภาพหรือลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า ผู้บริโภคต้องใช้จินตนาการบ้าง หรือใช้ความคิดหรือแปลความหมายอีกขั้นหนึ่งก่อนเพื่อเข้าใจลักษณะหรือคุณสมบัติเกี่ยวกับสินค้า เครื่องหมายประเภทนี้บ่งเฉพาะพอที่จะจดเป็นเครื่องหมายการค้าได้ เช่น คำว่า Greyhound สำหรับบริการรถโดยสาร ผู้รับบริการต้องคิดก่อนว่า Greyhound คืออะไร Greyhound คือสุนัขพันธุ์หนึ่ง ตัวยาวขายาววิ่งเร็ว ซึ่งเป็นเครื่องหมายบริการรถสาธารณะในประเทศสหรัฐอเมริกา

4) เครื่องหมายที่เป็นคำบรรยายหรือคำพรรณนา หรือบรรยายโดยภาพ (Descriptive Mark) หมายถึง เครื่องหมายที่บอกจุดประสงค์ การใช้ คุณภาพ ลักษณะ คุณสมบัติ ส่วนประกอบ หรือ แหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ของ สินค้า ผู้บริโภคทราบความเชื่อมโยงระหว่างเครื่องหมายกับสินค้าได้ทันทีโดยไม่ต้องอาศัยความเข้าใจหรือจินตนาการ เครื่องหมายประเภทนี้ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ เว้นแต่จะมีลักษณะบ่งเฉพาะที่ได้จากการใช้หรือมีความหมายที่สอง (Distinctive through use or Secondary meaning) เช่น คำว่า Sharp ที่แปลว่า คมชัด สำหรับสินค้าโทรทัศน์ คำว่า Crunchy ที่แปลว่า กรอบ เสียงเคี้ยวดังสวบ ๆ สำหรับสินค้าคุกกี้

5) เครื่องหมายสามัญ (Generic Mark) เครื่องหมายที่เป็นคำทั่วไปที่ใช้เรียกสินค้า หรือชื่อที่ใช้เรียกตัวสินค้านั้นเอง เช่น คำว่า Peanuts สำหรับสินค้าถั่ว ซึ่งไม่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้ากับสินค้าประเภทถั่วได้ หรือ คำว่า Printer สำหรับสินค้าเครื่องพิมพ์ เครื่องหมายประเภทนี้ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะที่จะนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ ไม่ว่าจะใช้มานานเพียงใดก็ตาม เพราะไม่ควรให้บุคคลใดถือสิทธิในคำนั้นโดยเด็ดขาดเพียงผู้เดียว

1.1 มาตรา 7 วรรคแรก

เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามความหมายในมาตรา 7 วรรคแรก มีลักษณะเป็นสิ่งที่สาธารณชนทุกวงการทุกธุรกิจทุกกลุ่มบุคคลสามารถใช้ได้ จึงไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น โดยพิจารณาจากทุกจำพวกของสินค้า เช่น

1) คำที่ใช้กันทั่วไป คือ คำที่มีความหมายเป็นการทั่วไป ซึ่งสาธารณชนทุกวงการทุกธุรกิจทุกกลุ่มบุคคลสามารถใช้ได้ และไม่ควรให้บุคคลใดมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้คำนี้ รวมถึง คำสามัญทั่วไป (Generic Term) หรือ ชื่อสินค้า ด้วย

ตัวอย่าง คำและสัญลักษณ์ที่ใช้กันทั่วไป

(1) คำแสดงความเป็นสากล เช่น International

(2) คำแสดงการรับประกัน เช่น Guaranty WARRANTY

(3) คำบอกรุ่นหรือลำดับของสินค้า เช่น SERIES No. Class Generation

(4) ชื่อสีต่าง ๆ รวมถึงระดับของสีนั้น ๆ เช่น GREEN, สีเขียว, Dark Silver (เทาเข้ม) เป็นต้น

(5) คำอ่านของตัวเลขและตัวหนังสือ และจำนวนนับ เช่น เอ บี วัน หู หนึ่ง สอง First Second Twin Double XLVI (ตัวเลขโรมัน 46)

(6) ชื่อโรคต่าง ๆ เช่น โควิด 19 HIV AIDS SARS MERS EBOLA H1N1

(7) คำที่เกี่ยวข้องกับประเทศ ภาษา เช่น คำว่า “อเมริกัน” แปลว่า เกี่ยวข้องกับประเทศสหรัฐอเมริกา ITALIAN GERMAN มั่ง อาซ่า แดนอาทิตย์อุทัย SILKROAD เส้นทางสายไหม

(8) คำหรือสัญลักษณ์สกุลเงิน เช่น บาท Dollar เป็นต้น

(9) สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ เช่น + - % Alpha Beta Σ β ϵ $\in$ เป็นต้น

(10) รูปสัญลักษณ์ที่ใช้กันทั่วไป เช่น

- สัญลักษณ์ผู้พิการ

- สัญลักษณ์แสดงเพศหญิงเพศชาย

- สัญลักษณ์ใช้แทนสถานที่ปักหมุด

- สัญลักษณ์ หมายถึง เล่น (play lecture) สัญลักษณ์ หมายถึง กรอไปข้างหน้า (fast forward advance rapide)

- สัญลักษณ์   แสดงถึงคำสั่งของการเปิดปิดของเครื่องใช้ไฟฟ้า

- สัญลักษณ์ ใช้แทน Wi-Fi

11. อื่น ๆ เช่น NANO ECO 3D 4D TEC TECH TECHNOLOGY ออริจินอล ออร์แกนิก Classic

2) ข้อความบรรยายทั่วไป ข้อความที่มีความหมายเป็นการทั่วไป ซึ่งสาธารณชนทุกวงการทุกธุรกิจทุกกลุ่มบุคคลสามารถใช้ได้ ไม่สามารถแยกแยะความเป็นเจ้าของได้ และจะไม่ให้บุคคลใดมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการใช้คำนี้

ตัวอย่าง ข้อความบรรยายทั่วไป

(1) สำนวนสุภาษิต คำพังเพย สำนวน คำอวยพร คำทักทาย รวมถึงคำทำนองนี้ในภาษาอื่น ๆ เช่น เข็นครกขึ้นภูเขา สุขสันต์วันเกิด สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ

(2) คำภาษาอังกฤษในลักษณะวลี (phrase) Buckle up first แปลว่า คาดเข็มขัดไว้ก่อน, Easy-peasy แปลว่า ง่ายมาก

(3) สโลแกน เช่น เทคโนโลยีเพื่อชีวิต JUST DO IT, TREAT THE CONDITION TRANSFORM THE LIFE, MAKE IT BETTER เต็มที่กับชีวิต ไม่มีลิมิตชีวิตเกินร้อย คุณภาพคับแก้ว คุ่มค่าคุ้มราคา

(4) อักษรย่อของวลี เช่น LOL (ย่อมาจากคำว่า Laugh out loud) FYI (ย่อมาจากคำว่า For your information)

(5) ชื่อวัน ชื่อเดือน หากแสดงในลักษณะที่เป็นคำบรรยาย ถือเป็นข้อความทั่วไปตามมาตรา 7 วรรคแรก แต่หากมีลักษณะเป็น วันผลิต วันหมดอายุ ถือว่าเป็นคำเล็งตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) เช่น 1 Jan 2020, Jan-Jun, 1Jan-15Jan แต่หากนำชื่อวัน ชื่อเดือนมาเป็นเครื่องหมายการค้า เช่น วันจันทร์ MONDAY เดือนมิถุนายน JUNE ถือว่าเป็นคำที่ใช้ได้ตามอำเภอใจ มีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว

3) กรณีเป็นรูปทรงเลขาคณิต หรือลวดลายทั่วไป ให้พิจารณาว่า สาธารณชนจะจดจำหรือรับรู้ลวดลายนั้นในลักษณะเป็นเครื่องหมายการค้าหรือไม่ เช่น อาจพิจารณาว่ารูปทรงเลขาคณิต หรือลวดลายนั้นมีลักษณะพิเศษอย่างไรบ้าง เป็นลวดลายที่ใช้กันทั่วไปไม่ว่าในสินค้านั้นหรือสินค้าอื่น ๆ รวมถึงพิจารณาว่าเป็นรูปทรงเลขาคณิต หรือลวดลายที่ผู้ประกอบการรายอื่นควรมีสิทธิที่จะใช้ได้ด้วยหรือไม่ ดังนี้ รูปทรงเลขาคณิตทั่วไป หรือลวดลายที่ปรากฏบนสินค้าซ้ำ ๆ หรือไม่มีขอบเขตที่สิ้นสุด (Pattern) เช่น นำรูปไปใช้เป็นลายผ้า ลายกระเป๋ ไม่สามารถรับจดทะเบียนได้

ตัวอย่าง ลวดลายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

แนวทางการพิจารณา

กรณีเป็นคำที่ใช้กันทั่วไปหรือข้อความบรรยายทั่วไป ให้พิจารณากับทุกรายการสินค้าที่ยื่นขอจดทะเบียน. หากสาระสำคัญของเครื่องหมายไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ให้นายทะเบียนสั่งปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนตามมาตรา 7 วรรคแรก ประกอบมาตรา 16

1.2 มาตรา 7 วรรคสอง

มาตรา 7 วรรคสอง เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ

1.2.1 มาตรา 7 วรรคสอง (1) “ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง”

คำว่า “ที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ” หมายถึง แสดงในลักษณะที่ไม่ใช่ลักษณะตามปกติธรรมดาที่มีการจัดรูปแบบ เช่น มีความเว้าโค้ง มีสิ่งอื่นประกอบ เช่น เส้น รูป รูปร่างเลขาคณิต เงาม สี หรือการใช้ขนาดต่างกัน เป็นต้น ใช้กับทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล ชื่อนิติบุคคล และชื่อในทางการค้า

คำว่า “ไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง” พิจารณาตามแนว มาตรา 7 วรรคสอง (2) แยกพิจารณาได้ 5 กรณี ดังนี้

1) ชื่อตัว

ชื่อตัวของบุคคลที่จดทะเบียนได้ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ชื่อตัวของบุคคลที่มีคำนำหน้านามโดยไม่มีนามสกุล เช่น คำว่า นายณเดช ชื่อของบุคคลทั่วไป(ชื่อคนไม่ตั้ง) และชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป(ชื่อคนดัง) รวมถึงชื่อตัวที่เมื่อเห็นแล้วเข้าใจว่าเป็นชื่อตัว เช่น ลุงมานะ สามารถจดทะเบียนได้ แต่ต้องแสดงลักษณะพิเศษและไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง เช่น คำว่า นายณเดช (แสดงในลักษณะพิเศษ) สามารถจดทะเบียนได้ โดยไม่ต้องให้แสดงปฏิเสธคำนำหน้านาม

(2) คำนำหน้านาม คือคำที่ใช้หน้าชื่อบุคคลเพื่อแสดงสถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ ยศ บรรดาศักดิ์ หรือฐานันดรศักดิ์ (นำเกณฑ์ข้อ 1.1 รายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าของ/ตัวแทนมาใช้ประกอบการพิจารณา) คำย่อของคำนำหน้านาม ต้องแสดงให้เห็นถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เช่น น.ส. ด.ช. ศ. Mr.

(3) หากไม่มีคำนำหน้านามไม่ถือว่าเป็นชื่อตัวของบุคคล หรือไม่มีคำอื่นที่แสดงว่าเป็นชื่อตัว (ให้พิจารณาว่าเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือไม่)

ตัวอย่าง จดทะเบียนได้

Miss Vendome *Am Daeng* *Ree*
อ๋มแดงรี่

ตัวอย่าง จดทะเบียนไม่ได้

นายอ๋มแดง น.ส. สมศรี

2) ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดา

ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่จดทะเบียนได้ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

- (1) ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาต้องไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา
- (2) ชื่อสกุลของบุคคลจะมีชื่อตัวหรือไม่มีชื่อตัวประกอบอยู่ด้วยก็ได้ หากมีชื่อตัวประกอบอยู่ด้วย ให้พิจารณาตามเกณฑ์ 3) ชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลธรรมดา
- (3) ต้องแสดงลักษณะพิเศษและไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง
- (4) ชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา หมายถึง ชื่อสกุลที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป (ชื่อสกุลคนดัง) เช่น ดิณสุลันนท์ Kylie Jenner หรือ Elon Musk แม้จะแสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ก็ไม่สามารถจดทะเบียนได้
- (5) นามปากกา ฉายาการแสดง เช่น ทมยันตี จ๊กม๊ก ไททองคำ มิตรชัย ไม่ถือเป็นชื่อสกุลตามอนุมาตรานี้

เกณฑ์ในการช่วยพิจารณาว่าเป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา (ชื่อสกุลคนดัง) หรือไม่

- (1) ให้สืบค้นข้อมูลจากพจนานุกรมหรืออินเทอร์เน็ตที่น่าเชื่อถือ
- (2) ชื่อสกุลคนดังทั้งในและต่างประเทศ โดยไม่จำกัดช่วงเวลาที่ดัง เช่น
 - บุคคลสาธารณะ ผู้นำของรัฐ
 - บุคคลดังเฉพาะกลุ่ม เช่น ผู้ได้รับรางวัลระดับโลก / ดีไซน์เนอร์ / นักกีฬา นักฟุตบอลอเมริกันฟุตบอล เทนนิส นักวิ่ง ปั่นจักรยาน วัยรุ่น ยิมนาสติก e-sport หรือนักกีฬาประเภทอื่น ๆ / นักร้อง POP, K-POP, J-POP, ร็อก (Rock), R&B, Rap, HipHop, Blues, คลาสสิก (Classic), EDM, Country, World Music, Electronic, Jazz, เพลงเพื่อชีวิต, เพลงลูกทุ่ง / ดารานักแสดงไทยหรือต่างประเทศ ฮอลลีวูด บอลลีวูด ซีรีส์เกาหลี ซีรีส์จีน หนึ่งสายวาย
 - บุคคลที่เป็นที่รู้จักของสาธารณะในลักษณะอื่น ๆ เช่น บุคคลที่เป็นที่รู้จักในสื่อต่าง ๆ รวมถึงโซเชียลมีเดีย ผู้เข้าร่วมหรือผู้ชนะการประกวดหรือการแข่งขัน เป็นต้น

ตัวอย่าง ชื่อสกุลที่รู้จักกันโดยทั่วไปที่จดทะเบียนไม่ได้

ดิณสุลันนท์ ศิลปอาชา NOBEL ทรัมป์

อย่างไรก็ดี หากมีหลักฐานว่า ผู้ขอเป็นผู้มีสิทธิใช้ชื่อหรือชื่อสกุลหรือได้รับอนุญาตจากบุคคลที่มีสิทธิใช้ชื่อหรือชื่อสกุลที่เป็นที่รู้จักนั้นจริง ก็อาจรับจดทะเบียนได้ เช่น ดาราหรือนักแสดง หรือนักฟุตบอลต่างประเทศ เป็นต้น

3) ชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลธรรมดา

ชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่จดทะเบียนได้ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

- (1) ชื่อตัวและชื่อสกุลจะมีค่านำหน้านามหรือไม่ก็ได้ เช่น Tae Ashida สมหวัง สูงส่ง เป็นต้น เมื่อเห็นแล้วเข้าใจได้ว่าเป็นชื่อตัวชื่อสกุลของบุคคล

(2) กรณีชื่อสกุลต้องไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ให้พิจารณาตามเกณฑ์ 2) ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดา

(3) ต้องแสดงลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(4) ต้องได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี

แนวทางพิจารณา

1) ชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลธรรมดา ให้พิจารณาร่วมกับชื่อเจ้าของ

(1) กรณีเป็นชื่อตัวและชื่อสกุลของเจ้าของเครื่องหมาย ไม่ต้องมีหนังสืออนุญาต/ยินยอมให้ใช้ชื่อตัวและชื่อสกุล

(2) กรณีเป็นชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นชื่อของเจ้าของเครื่องหมาย เช่น นายสมหวัง สูงส่ง เจ้าของเครื่องหมายมาขึ้นเครื่องหมายคำว่า มานี มีนา ต้องมีหนังสืออนุญาต/ยินยอมให้ใช้ชื่อตัวและชื่อสกุลจากบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น (ถ้ามี) หากไม่มีหนังสือยินยอม ให้นายทะเบียนมีคำสั่งตามมาตรา 12 ตค. 5 ข้อ 7

โดยอาจใช้ข้อความในทำนอง ดังนี้ :

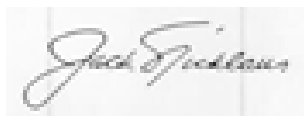
“ให้ส่งหนังสือแสดงการได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น (ถ้ามี)”

2) กรณีชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลธรรมดา ที่ไม่มีคำนำหน้านาม เช่น Tae Ashida มานี มีนา เป็นต้น เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าอาจเป็นชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคล ให้สืบค้นข้อมูลจากพจนานุกรมหรืออินเทอร์เน็ตที่น่าเชื่อถือ หากไม่พบข้อมูลและยังเป็นที่สงสัยว่าเป็นชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลหรือไม่ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งตามมาตรา 12 ตค. 5 ข้อ 7

โดยอาจใช้ข้อความในทำนอง ดังนี้ :

“ให้ผู้ขอส่งหลักฐานเพื่อแสดงว่าเป็นชื่อและชื่อสกุลของบุคคลหรือไม่ หากเป็นชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลให้ส่งหนังสือแสดงการได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น (ถ้ามี)”

ตัวอย่าง จดทะเบียนได้

4) ชื่อเต็มของนิติบุคคล

ชื่อเต็มของนิติบุคคล ที่จดทะเบียนได้ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หมายความว่า ชื่อนิติบุคคลที่มีค่าแสดงนิติฐานะไว้ด้วย นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายใด ทั้งนิติบุคคลไทย และนิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศ เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ถ้ากฎหมายนั้นกำหนดชื่อของนิติบุคคลว่าจะต้องเขียนอย่างไร อนุमतรานี้ก็หมายความว่าต้องเขียนอย่างกกฎหมายนั้นกำหนดไว้

- นิติบุคคลไทย เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งจะมีห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด หรือตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ถ้ากฎหมายนั้นกำหนดชื่อของนิติบุคคลจะต้องเขียนอย่างไร อนุมาตรานี้ก็หมายความว่าต้องเขียนอย่างที่ถูกกฎหมายนั้นกำหนดไว้ เช่น บริษัท แนนนี่ คอสเมติกส์ จำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญชัย เป็นต้น

- นิติบุคคลต่างประเทศ ชื่อนิติบุคคลให้มีคำแสดงนิติฐานะไว้ด้วย เว้นแต่กฎหมายของประเทศนั้นกำหนดว่าจะระบุคำแสดงนิติฐานะไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ เช่น นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของฝรั่งเศส ไม่จำเป็นต้องมีคำแสดงนิติฐานะต่อท้ายอย่างเช่นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของไทย คำว่า MEZZO จึงเป็นชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายของฝรั่งเศส ตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) (คำวินิจฉัยคกก.ที่ 1482/59)

(2) ต้องแสดงลักษณะพิเศษ และต้องไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่าง จดทะเบียนได้

ตัวอย่าง จดทะเบียนไม่ได้

คำว่า **MEZZO** คำขอเลขที่ 893494 ยื่นขอจดทะเบียนโดย เมซโซ เป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของฝรั่งเศส ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีคำแสดงนิติฐานะต่อท้ายอย่างเช่นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของไทย จึงเป็นชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายของฝรั่งเศส และเป็นอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดาที่มีได้แสดงโดยลักษณะพิเศษให้แตกต่างไปจากอักษรทั่ว ๆ ไป ถือว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (1)

5) ชื่อในทางการค้า

ชื่อในทางการค้าที่จดทะเบียนได้ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(1) ชื่อในทางการค้า คือ ชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจโดยมีคำแสดงลักษณะของธุรกิจ เช่น ร้าน ห้าง การพาณิชย์ การช่าง เป็นต้น กำกับไว้อย่างชัดเจน เช่น ขายสีหมึกเขียว ข.การช่าง ก.พาณิชย์ ห้างทองโตะกัง K Printing เป็นต้น ²⁰

(2) ต้องแสดงลักษณะพิเศษ และต้องไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(3) หากสามารถจดทะเบียนได้ อาจให้สิทธิคำที่แสดงลักษณะของธุรกิจนั้น

²⁰ ชื่อทางการค้า ในการพิจารณาอย่างกว้าง อาจไม่มีคำที่แสดงถึงลักษณะทางธุรกิจปรากฏอยู่ด้วย เช่น ชื่อห้างร้าน เช่น ร้านเจนิค เพลิน อังกิมกั ทิพย์สมัย เด่น หรืออาจจะเป็นชื่อที่มีลักษณะเป็นการบรรยายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ เช่น Vintage Cut Top Value Beef Buffet ย่างเนย SPEED-D Fast Printing เป็นต้น ซึ่งชื่อในทางการค้า อาจมีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 ในลักษณะอื่น ๆ ก็ได้ หรือไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าก็ได้

ตัวอย่าง ชื่อในทางการค้าที่จดทะเบียนได้

1.2.2 มาตรา 7 วรรคสอง (2) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด แยกพิจารณาได้ 2 กรณี ดังนี้

1) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง

(1) คำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะของสินค้าโดยตรง หมายถึง คำหรือข้อความที่มีความหมายทำให้ทราบหรือเข้าใจได้ในทันทีว่า สินค้า/บริการนั้น มี ลักษณะ รูปร่าง หรือขนาดเป็นอย่างไร

เช่น วัตถุดิบของสินค้า รูปร่างรวมถึงรูปร่างของบรรจุภัณฑ์ของสินค้า กระบวนการหรือระยะเวลาการผลิตสินค้า ลักษณะพิเศษอื่น ๆ ของสินค้า วิธีการใช้หรือจำนวนการใช้ของสินค้า จำนวนของสินค้า ราคาของสินค้า สถานที่ในการรับบริการ วิธีการให้บริการ กระบวนการหรือระยะเวลาการให้บริการ วิธีการหรือจำนวนครั้งในการรับบริการ อัตราค่าบริการ ทั้งนี้ รวมถึง คำที่เขียนขึ้นตามสำเนียงเรียกขานของคำในภาษาอื่น (คำทับศัพท์) คำที่เขียนขึ้น โดยเจตนาใช้ตัวอักษรสะกดคำที่ผิดหลักไวยากรณ์ รวมถึงคำผวนของคำดังกล่าวด้วย

กรณีชื้อวัน ชื่อเดือน หากแสดงในลักษณะที่เป็นคำบรรยาย ถือเป็นข้อความทั่วไปตามมาตรา 7 วรรคแรก แต่หากมีลักษณะเป็น วันผลิต วันหมดอายุ ถือว่าเป็นคำเล็งตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) เช่น 1 Jan 2020, Jan-Jun, 1Jan- 15Jan แต่หากนำชื้อวัน ชื่อเดือนมาเป็นเครื่องหมายการค้า เช่น วันจันทร์ MONDAY เดือนมิถุนายน JUNE ถือว่าเป็นคำที่ใช้ได้ตามอำเภอใจ มีลักษณะบังเอิญแล้ว

(2) คำหรือข้อความที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง หมายถึง คำหรือข้อความที่มีความหมายทำให้ทราบหรือเข้าใจได้ในทันทีว่า สินค้า/บริการนั้นมี คุณสมบัติ อรรถประโยชน์ หรือมีสรรพคุณ เป็นอย่างไร

เช่น คุณภาพของสินค้า ประสิทธิภาพของสินค้า จุดประสงค์ของสินค้า คุณภาพหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่ได้รับจากบริการ ประสิทธิภาพของบริการ จุดประสงค์ของบริการ ไม่ว่าจะเป็นคุณสมบัติในเชิงบวกหรือลบ ทั้งนี้รวมถึง คำที่เขียนขึ้นตามสำเนียงเรียกขานของคำในภาษาอื่น (คำทับศัพท์) คำที่เขียนขึ้นโดยเจตนาใช้ตัวอักษรสะกดคำที่ผิดหลักไวยากรณ์ รวมถึงคำผวนของคำดังกล่าวด้วย

แนวทางการพิจารณา

1) คำหรือข้อความใดเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงหรือไม่ จะต้องพิจารณาว่าคำหรือข้อความมีความหมายให้รู้ถึงลักษณะหรือคุณสมบัตินั้น เมื่อพิจารณาต่อไปว่าคำหรือข้อความนั้นสามารถสื่อให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ในทันทีหรืออาจใช้วิจารณ์ญาณเพียงเล็กน้อยก็เข้าใจถึงลักษณะหรือคุณสมบัติ **ถือว่าคำหรือข้อความดังกล่าวเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง** แต่หากคำหรือข้อความมีความหมายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติแล้ว และเมื่อพิจารณาต่อไปคำหรือข้อความนั้นผู้บริโภคยังต้องใช้ญาณพอสมควรจึงจะทราบถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้น **ไม่ถือว่าเป็นคำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง**

ตัวอย่าง คำว่า STEELSCREWS อ่านว่า สติลสครู มีความหมายว่า สกรูเหล็ก เมื่อนำมาใช้กับสินค้า ตะปูเกลียวทำด้วยโลหะ อาจทำให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ในทันทีว่า เป็นสินค้าตะปูเกลียวที่ทำจากเหล็ก จึงเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง

2) นายทะเบียนอาจรวบรวมข้อมูลหรือใช้สมมติฐานต่าง ๆ จากแหล่งที่น่าเชื่อถือ เช่น อินเทอร์เน็ตที่น่าเชื่อถือ ในการสรุปความหมายของเครื่องหมายนั้นได้

3) คำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) เป็นคำหรือข้อความที่มีความหมายหรือคำแปล

หากมีหลายความหมายและความหมายใดความหมายหนึ่งเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติให้ถือว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ทั้งนี้ ให้รวมถึงคำย่อและอักษรย่อของคำนั้นด้วย เช่น คำว่า MAX เป็นคำย่อของคำว่า Maximum คำว่า Tech, Tec เป็นคำย่อของคำว่า Technology คำว่า Pro เป็นคำย่อของคำว่า Professional คำว่า Eco เป็นคำย่อของคำว่า Economic, Ecological เป็นต้น

ตัวอย่าง คำว่า COOL เป็นคำที่มีความหมายแปลว่า เย็น ดีเลิศ เย็นลง ทำให้เย็นลง ความทันสมัย เมื่อใช้กับสินค้า फिल्मกรองแสง ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าฟิล์มกรองแสงที่ทำให้อุณหภูมิเย็นลง จึงเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(2) คำที่เขียนขึ้นตามสำเนียงเรียกขานของคำในภาษาอื่น (คำทับศัพท์) ให้พิจารณาจากความหมายหรือคำแปลในภาษานั้น

ตัวอย่าง คำว่า AROY-DEE เขียนเลียนเสียงภาษาไทยคำว่า อร่อยดี เมื่อใช้กับสินค้า ผงปรุงรสอาหาร จึงเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(3) เป็นคำหรือข้อความที่เขียนขึ้น โดยเจตนาใช้ตัวอักษรสะกดคำที่ผิดหลักไวยากรณ์ หากพิจารณาสำเนียงเรียกขานแล้ว ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นคำหรือข้อความที่มีความหมาย และความหมายนั้นบรรยายถึงรูปลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง โดยไม่ถือเป็นคำประดิษฐ์

(4) เป็นคำหรือข้อความที่เขียนขึ้นโดยการนำคำที่มีความหมายตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกัน และความหมายของคำดังกล่าวบรรยายถึงรูปลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่าง คำว่า **Clearview** คำว่า Clear แปลว่า ใสสะอาด ชัดเจน View แปลว่า สายตา การมอง รวมกันแปลได้ว่าเป็นการมองเห็นที่ชัดเจน เมื่อนำมาใช้กับสินค้า คอนแทคเลนส์ ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าคอนแทคเลนส์ที่ทำให้มองเห็นได้อย่างชัดเจน เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(5) คำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง แม้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษก็ไม่สามารถจดทะเบียนได้

ตัวอย่าง

ใช้กับบริการ อาหารและเครื่องดื่ม

ใช้กับบริการ อาหารและเครื่องดื่ม

ใช้กับสินค้า สารเคมี

2) คำหรือข้อความต้องไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด²¹

(1) ชื่อทางภูมิศาสตร์ หมายถึง ชื่อสถานที่ต่าง ๆ ตามภูมิศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย หรือของต่างประเทศ

(2) ชื่อภูมิศาสตร์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (2)

1. ชื่อประเทศ ชื่อกลุ่มประเทศ ชื่อภูมิภาค หรือเขตปกครองตนเองซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับประเทศ

ตัวอย่าง ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อาเซียน ASEAN สหภาพยุโรป European Union สแกนดิเนเวีย มาเก๊า ฮองกง ไต้หวัน สยาม

2. ชื่อทวีป แคว้น รัฐ มณฑล หรือชื่อเมืองหลวงของประเทศ

ตัวอย่าง เอเชีย ยุโรป แอฟริกา แคว้นบาวาเรีย แคว้นลิสบอนนา Tascan รัฐเท็กซัส แคนเบอร์รา เมลเบิร์น กรุงเทพมหานคร

3. ชื่อมหาสมุทร

ตัวอย่าง อาร์กติก แปซิฟิก อินเดีย แอตแลนติก

4. ชื่อทางภูมิศาสตร์อื่น ๆ ที่ประชาชนโดยทั่วไปในประเทศไทยรู้จักกันแพร่หลาย เช่น เขตปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คาบสมุทร ทะเล อ่าว เกาะ ทะเลสาบ ภูเขา แม่น้ำ จังหวัด เมืองท่า อำเภอ ถนน เป็นต้น

ตัวอย่าง ตะวันออกกลาง สแกนดิเนเวีย แม่น้ำโขง แยกซีเกียง คาบสมุทรบอลติก ทะเลสาบเดดซี แม่น้ำเทมส์ แม่น้ำคงคา คลองแสนแสบ หาดจอมเทียน ดอยปุย ดอยวารี ภูกระดึง เขาคิชฌกูฏ เขาหลัก จังหวัดและอำเภอของไทยทั้งหมด ตำบลลานสกา สามย่าน ดอนเมือง เขื่อนเชี่ยวหลาน แยกแคราย ท่าพระจันทร์ ถนนเจริญกรุง ถนนข้าวสาร ถนนสีลม สะพานพุทธ Route 66 พัฒน์พงษ์ ซอยคาวบอย ซอยท่านผู้หญิงพล

ชื่อทางภูมิศาสตร์ข้างต้นให้หมายความรวมถึงชื่อย่อ ชื่อเดิม หรือชื่อที่ใช้เรียกขานทั่วไปโดยไม่จำกัดเฉพาะชื่อในทางราชการ

ตัวอย่าง Nippon Burma Java (ชวา) ล้านนา นอร์ติก มลายู โคราซ บางกอก สยาม

แนวทางการพิจารณา

1) ชื่อทางภูมิศาสตร์แม้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษก็ไม่สามารถจดทะเบียนได้

2) คำที่เขียนขึ้นตามสำเนียงเรียกขานของชื่อภูมิศาสตร์ในภาษาอื่น (คำทับศัพท์) ก็ให้ถือเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์

ตัวอย่าง

- **KunLun** เป็นคำที่เขียนตามคำภาษาจีน คำว่า คุณหลุน เป็นชื่อภูเขาในมณฑลซินเจียง สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ ที่ไม่สามารถจดทะเบียนได้

- คำว่า KRUNGTHEP อ่านว่า กรุงเทพ เป็นชื่อเมืองหลวงประเทศไทย เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ ที่ไม่สามารถจดทะเบียนได้

²¹ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดชื่อทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2559

- คำว่า อ่านว่า สมุ เป็นชื่อเกาะในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ แม้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษก็ไม่สามารถรับจดทะเบียนได้

- คำว่า อ่านว่า ฟุจิ เป็นชื่อภูเขาไฟในประเทศญี่ปุ่น เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ แม้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษก็ไม่สามารถรับจดทะเบียนได้

3) ชื่อทางภูมิศาสตร์อื่น ๆ ที่ประชาชนโดยทั่วไปในประเทศไทยรู้จักกันแพร่หลาย พิจารณาจากความรู้ของสาธารณชนชาวไทย เช่น เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และเป็นเมืองสำคัญ สถานที่สำคัญ เมืองมรดกโลก และอาจต้องห้ามไม่รับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (9) ด้วย

ตัวอย่าง Stonehenge หัชมahal ทำเนียบขาว เทพีเสรีภาพ มาซูบิกู

4) ชื่อประเทศเป็นคำเดียวกับชื่อสัญชาติ พิจารณาดังนี้

(1) คำว่า อินเดีย ให้พิจารณาเป็น ชื่อสัญชาติ โดยมีคำสั่งตามมาตรา 7 วรรคแรก

(2) คำว่า ญี่ปุ่น ให้พิจารณาว่าเป็น ชื่อประเทศ โดยมีคำสั่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) และต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (6)

5) กรณีชื่อภูมิศาสตร์เป็นคำเดียวหรือชื่อเดียวกับองค์การระหว่างประเทศ พิจารณาดังนี้

ตัวอย่าง สหภาพยุโรป European Union เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ โดยมีคำสั่งตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) และเป็นชื่อองค์การระหว่างประเทศ ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (6)

1.2.3 มาตรา 7 วรรคสอง (3) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น

1) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น หมายถึง คำที่สร้างขึ้นใหม่โดยไม่มี ความหมายหรือคำแปล รวมถึงการนำคำที่มีความหมายมารวมกับคำที่ไม่มี ความหมาย

ตัวอย่าง

- คำว่า **REIMA** อ่านว่า ริมา เป็นคำที่สร้างขึ้นใหม่โดยไม่มี ความหมาย ถือว่าเป็นคำประดิษฐ์

- การนำคำที่มีความหมายมารวมกับคำที่ไม่มี ความหมาย คำว่า **HAIRBEAURON** ใช้กับสินค้าครีมบำรุงผม โดยมีสองคำแรก “HAIR” “BEAU” เป็นคำมีความหมายว่า ผมสวย ส่วนคำว่า “RON” เป็นคำไม่มี ความหมาย เมื่อนำมาเขียนติดกัน ถือว่าเป็นคำประดิษฐ์

2) กรณีเครื่องหมายภาษาจีน หากแปลเป็นคำ ๆ แล้วมีความหมาย แต่แปลรวมกันแล้วไม่มี ความหมาย ถือเป็นคำที่ประดิษฐ์

3) กรณีคำที่อาจมองได้ว่าเป็นคำที่มีความหมายแต่นำมาเขียนแยกกันด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ ให้พิจารณาร่วมกับคำอ่านแปลของผู้ขอ

ตัวอย่าง

- Re-AL Re-Al Re-al RE-AL RE.AL หากผู้ขออ่านเป็นคำอื่น เช่น เรอัล ถือว่าเป็นคำประดิษฐ์ แต่หากผู้ขออ่านว่า เรยัล กรณีนี้ ไม่ถือว่าเป็นคำประดิษฐ์

แนวทางการพิจารณา

- 1) คำที่มีความหมายถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า หรือชื่อทางภูมิศาสตร์ที่นำมาออกแบบให้มีลักษณะสวยงาม ไม่ถือว่าเป็นคำประดิษฐ์
- 2) คำที่เขียนขึ้นโดยเจตนาใช้ตัวอักษรสะกดคำผิดจากหลักไวยากรณ์ หากพิจารณาสำเนียงเรียกขานแล้ว ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นคำที่มีความหมาย และความหมายดังกล่าว ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ไม่ถือว่าเป็นคำประดิษฐ์
- 3) คำที่เขียนขึ้นโดยการนำคำที่มีความหมายตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกันไม่ว่าจะโดยลักษณะใด และความหมายของคำดังกล่าวถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ไม่ถือว่าเป็นคำประดิษฐ์

ตัวอย่าง

- คำว่า **WatchKit** ใช้กับสินค้าจำพวก 9 นาฬิกา การนำคำที่มีความหมายสองคำมาเรียงต่อกัน โดยขึ้นต้นคำด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ เจตนาให้ผู้พบเห็นแยกคำออกเป็นสองคำ คือคำว่า Watch แปลว่า นาฬิกา และคำว่า Kit แปลว่า ชุดเครื่องมือ รวมกันแปลได้ว่า ชุดเครื่องมือสำหรับนาฬิกา เมื่อนำมาใช้สำหรับสินค้าจำพวกที่ 9 รายการสินค้า นาฬิกา ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าชุดอุปกรณ์สำหรับนาฬิกา นับว่าเป็นคำที่ถึงถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตาม มาตรา 7 วรรคสอง (2) และไม่เป็นคำประดิษฐ์

- คำว่า **drydye** ใช้กับสินค้าจำพวก 24 ผ้าเป็นผืน การนำคำที่มีความหมายสองคำมาเรียงต่อกัน คือคำว่า dry แปลว่า แห้ง และคำว่า dye แปลว่า สีย้อมผ้า สีย้อมสี รวมกันแปลได้ว่า สีย้อมสีแบบแห้ง เมื่อนำมาใช้สำหรับสินค้าจำพวกที่ 24 รายการสินค้า ผ้าเป็นผืน ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าผ้าที่สีย้อมสีแบบแห้ง นับว่าเป็นคำที่ถึงถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตาม มาตรา 7 วรรคสอง (2) และไม่เป็นคำประดิษฐ์

4) การนำตัวอักษรธรรมดาและคำที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ มาเรียงต่อกัน เช่น คำว่า BWhite ซึ่งคำว่า White แปลว่า สีขาว เป็นคำทั่วไปตาม มาตรา 7 วรรคแรก ไม่ถือเป็นคำประดิษฐ์

5) กรณีเครื่องหมายภาษาจีน หากแปลเป็นคำ ๆ แล้วมีความหมาย แต่แปลรวมกันแล้วไม่มีความหมาย (คนจีนบอกว่าแปลไม่ได้ อ่านแล้วไม่มีความหมาย) ถือเป็นคำที่ประดิษฐ์

ตัวอย่าง

- อักษรจีนคำว่า **好巴食** hǎo bā shí ใช้กับสินค้าลูกกวาดขนมหวาน

อักษรจีนกลาง/แต้จิ๋ว ตัวที่ 1 อ่านจากซ้ายไปขวา ห่าว/ฮ่อ แปลว่า ดี

อักษรจีนกลาง/แต้จิ๋ว ตัวที่ 2 อ่านจากซ้ายไปขวา ปา/ปา แปลว่า เกาะติด , เหนียวติด , หวัง, ปรารถนา

อักษรจีนกลาง/แต้จิ๋ว ตัวที่ 3 อ่านจากซ้ายไปขวา สือ/เจียะ แปลว่า กิน , อาหาร

อักษรจีนกลาง/แต้จิ๋ว ตัวที่ 1-3 รวมกันแปลไม่ได้ (คนจีนบอกว่าแปลไม่ได้ อ่านแล้วไม่มีความหมาย) ถือเป็นคำที่ประดิษฐ์

6) กรณีเครื่องหมายรูปและคำที่มีความหมายถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าในลักษณะประดิษฐ์ หากคำไม่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ให้มีคำสังสละสิทธิคำตามมาตรา 17 ได้

ตัวอย่าง

ใช้กับสินค้า อาหารว่างที่ทำจากเนื้อสัตว์ ให้สละสิทธิคำว่า “ออดิรฟหมู” ตามมาตรา 17 ได้

1.2.4 มาตรา 7 วรรคสอง (4) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น

ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น หมายถึง ตัวหนังสือหรือตัวเลขในภาษาใด ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่ผิดแผกไปจากที่ใช้กันโดยทั่วไป แยกพิจารณาได้ 3 กรณี ดังนี้

- 1) ตัวหนังสือที่ประดิษฐ์ขึ้น
- 2) ตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น
- 3) ตัวหนังสือและตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น

แนวทางการพิจารณา

1) ลักษณะของตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น เช่น

- (1) มีลักษณะเกาะเกี่ยวกัน
- (2) มีความหนา ความลึก
- (3) เขียนเป็นลวดลาย ได้แก่ ลายกนก ลายหมากruk เป็นต้น
- (4) ซ้อนกันเป็นเงา

ตัวอย่าง ตัวหนังสือประดิษฐ์

ตัวอย่าง ตัวเลขประดิษฐ์

ตัวอย่าง ตัวหนังสือและตัวเลขประดิษฐ์

2) ลักษณะการประดิษฐ์ต้องเพียงพอให้เห็นว่าแตกต่างจากปกติธรรมดา เช่น

(1) ตัวหนังสือธรรมดา มีภาพพื้นหลัง

ตัวอย่าง การประดิษฐ์ตัวอักษรเพียงพอ

(2) ตัวหนังสือธรรมดา วางในกรอบ / วางบนรูปอื่น ๆ

3) กรณี ตัวหนังสือ ตัวเลข เรียงกันตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป โดยไม่เป็นตามลำดับ ถือว่าเป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้นที่มีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว แต่ไม่รวมถึงคำอ่านของตัวหนังสือ ตัวเลขนั้น

การรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ประกอบด้วยตัวหนังสือหรือตัวเลขธรรมดา (รูปแบบที่ใช้กันอยู่ทั่วไป) ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติที่บุคคลทั่วไปมีสิทธิเข้าถึงการใช้ตัวหนังสือหรือตัวเลขดังกล่าวได้ ย่อมก่อให้เกิดการผูกขาดสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวแต่เพียงผู้เดียว (exclusive right)

สำหรับการพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ประกอบด้วยตัวหนังสือหรือตัวเลขในรูปแบบที่ใช้กันอยู่ทั่วไป ในลักษณะเรียงกันอย่างไม่เป็นแบบแผนหรือการเรียงที่ไม่ได้เป็นไปตามลำดับ กรณีนี้ไม่ได้เป็นการตัดสิทธิของบุคคลอื่นที่จะนำตัวหนังสือหรือตัวเลขดังกล่าว ไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด คงมีข้อจำกัดเฉพาะการที่จะนำตัวหนังสือหรือตัวเลขดังกล่าวไปเรียงใช้เป็นเครื่องหมายเท่านั้น (ฎ.13879/2556 คำขอเลขที่ 685442)

ตัวอย่าง ที่จดทะเบียนได้

TCL

เป็นการนำอักษรโรมัน 3 ตัวมาเรียงต่อกัน ซึ่งไม่มีความหมายทั่วไปในพจนานุกรม และเป็นการเลือกตัวอักษรที่ไม่มีแบบแผนมาเรียงต่อกัน ทั้งไม่อาจออกเสียงเรียกขานให้พ้องกับคำสามัญที่มีอยู่ทั่วไปได้ ถือว่าเป็นการประดิษฐ์ที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการเป็นตัวอักษรโรมันธรรมดา ซึ่งการพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในลักษณะเช่นนี้ ไม่ได้เป็นการตัดสิทธิบุคคลอื่นที่จะนำอักษรโรมันตัว “T” “C” และ “L” ไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าแต่อย่างใด คงมีข้อจำกัดเฉพาะการที่จะนำตัวอักษรโรมันดังกล่าวไปเรียงใช้เป็นเครื่องหมายการค้าเท่านั้น (ฎ.9480/2552 คำขอเลขที่ 574880)

htc

เป็นการนำตัวอักษรโรมัน 3 ตัวมาเรียงต่อกัน โดยมีแนวคิดมาจากการนำอักษร 3 ตัวแรกของชื่อบุคคล คือ High Tech Computer Corporation มาใช้และใช้ในลักษณะตัวอักษร h และ c เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์เล็กและตัวอักษร T เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ซึ่งถูกนำมาใช้ผสมกันให้แตกต่างจากตัวอักษรโรมันโดยทั่วไป ซึ่งสามารถสื่อถึงผู้จดทะเบียนได้ มีทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าทราบและเข้าใจว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านี้ต่างจากสินค้าอื่น (ฎ.13879/2556 คำขอเลขที่ 685442)

ตัวอย่าง ที่จดทะเบียนไม่ได้

ABC 123

ตัวอย่าง คำอ่านของตัวหนังสือ ตัวเลข ที่จดทะเบียนไม่ได้
ทีซีแอล เอปียี หนึ่งสองสาม

4) กรณีตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น ให้พิจารณามาตรา 7 วรรคสอง (2) ประกอบด้วย เช่น

- ชื่อวิตามิน A B1 B6 B12 ใช้กับสินค้า อาหารเสริม เครื่องดื่ม แม้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษก็ไม่สามารถจดทะเบียนได้ เนื่องจากเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง
- ชื่อธาตุอาหารหลัก N P K ใช้กับสินค้า ปุ๋ย หรืออาหารเสริมพืช แม้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษก็ไม่สามารถจดทะเบียนได้ เนื่องจาก N ย่อมาจากคำว่า Nitrogen (ไนโตรเจน) P ย่อมาจากคำว่า Phosphorus (ฟอสฟอรัส) K ย่อมาจากคำว่า Potassium (โพแทสเซียม) จึงเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง
- ขนาดของสินค้า เช่น “XXL” สำหรับเสื้อผ้า “34B” สำหรับเสื้อชั้นใน
- ปริมาณ เช่น “200” สำหรับบุหรี่ยี่
- ขนาดหน่วยความจำ “32GB” สำหรับอุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์

5) กรณีตัวเลข เช่น 2021 2563 199 การพิจารณาว่าเป็นตัวเลขแสดงถึงปี หรือจำนวนเงิน หรือไม่ ต้องพิจารณาถึงคำที่แสดงถึงสิ่งนั้นประกอบด้วย เช่น พ.ศ. B.E. ค.ศ. A.D. บาท หรือคำอื่นในทำนองเดียวกัน เช่น พ.ศ.2563 199 บาท ให้มีคำสั่งตามมาตรา 7 วรรคแรก

ตัวอย่าง กรณีไม่ถือเป็นเลขแสดงถึงปี แต่เป็นตัวเลขประดิษฐ์

1.2.5 มาตรา 7 วรรคสอง (5) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ

พิจารณาประกอบระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสี²² ดังนี้

- 1) ผู้ขอต้องบรรยายลักษณะกลุ่มของสีว่าประกอบด้วยสีอะไรบ้าง และแต่ละสีจัดเรียงอยู่ในลักษณะใด ให้ชัดเจน
- 2) กลุ่มของสี หมายถึง การรวมกันเป็นกลุ่มของสีตั้งแต่ 2 สีขึ้นไป ซึ่งไม่รวมถึงสีขาว-ดำ ไม่ว่าจะวางในลักษณะใดก็ตาม โดยจะวางเรียงชิดติดกันหรือไม่ก็ได้
- 3) กลุ่มของสีแสดงโดยลักษณะพิเศษ หมายถึง กลุ่มของสีที่ได้นำมาจัดวางให้มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากเส้นหรือแถบตรงในแนวตั้ง แนวนอนตามปกติ
- 4) กลุ่มของสีที่ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ เช่น

²² ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสี ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2545

- (1) เป็นสีโดยธรรมชาติของสินค้าตัวเอง เช่น สีของเนื้อไม้แล้วนำมาใช้กับสินค้าเฟอร์นิเจอร์
- (2) เกิดจากหน้าที่การทำงานหรือการใช้งานของสินค้านั้น เช่น สีขาว สีน้ำเงิน หรือสีนวลจากหลอดไฟ สำหรับสินค้าหลอดไฟที่จะมีสีดังกล่าวเมื่อเปิด
- (3) แถบสีที่จัดเรียงกันธรรมดา เช่น แถบสีต่าง ๆ จำนวนไม่มาก เช่น 2 สี หรือ 3 สี ที่จัดวางเป็นแถบตรงในแนวตั้ง แนวนอนตามปกติ
- 5) กลุ่มของสี ต้องไม่ใช่สีของเครื่องหมายที่เป็นภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุหรือสิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่งรวมกัน
- 6) เครื่องหมายที่เป็นกลุ่มของสีจะต้องเป็นเครื่องหมายที่ไม่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 8 เช่น กลุ่มของสีที่วางเรียงกันมีลักษณะเป็นธงชาติหรือกลุ่มของสีที่จัดเรียงขึ้นเป็นเครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นต้น

แนวทางการพิจารณา

1) ผู้ขอระบุในคำขอจดทะเบียน (แบบ ก.01) ว่าประสงค์จะขอรับความคุ้มครองในลักษณะที่เป็นเครื่องหมายกลุ่มของสี โดยไม่ได้บรรยายลักษณะของสี ลำดับแรกพิจารณาก่อนว่า เครื่องหมายมีลักษณะเป็นกลุ่มของสีหรือไม่

(1) กรณีไม่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสี แต่มีลักษณะเป็นเครื่องหมายในลักษณะอื่น เช่น คำหรือข้อความ เป็นต้น (ผู้ขอระบุผิด) ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ตค.9 ข้อ 10

โดยอาจใช้ข้อความในทำนองดังนี้ :

“ตามที่ท่านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรายนี้ โดยระบุในคำขอจดทะเบียน (แบบ ก.01) ว่าประสงค์จะขอรับความคุ้มครองในลักษณะที่เป็นเครื่องหมายกลุ่มของสีนั้น นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายของท่านไม่มีคุณสมบัติเป็นเครื่องหมายในลักษณะดังกล่าว นายทะเบียนจะพิจารณาเครื่องหมายของท่านตามลักษณะที่ยื่นไว้ต่อไป”

(2) กรณีมีลักษณะเป็นเครื่องหมายกลุ่มของสี ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ตค.9 ข้อ 10

อาจใช้ข้อความในทำนองดังนี้ :

ตามที่ท่านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรายนี้ โดยระบุในคำขอจดทะเบียน (แบบ ก.01) ว่าประสงค์จะรับความคุ้มครองในลักษณะที่เป็นเครื่องหมายกลุ่มของสี แต่ไม่ได้ส่งคำพรรณนาให้ชัดเจนว่ากลุ่มของสีประกอบด้วยสีอะไรบ้าง และแต่ละสีจัดเรียงอยู่ในลักษณะใด ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่จำเป็นในการขอรับความคุ้มครอง ดังนั้น หากท่านประสงค์จะขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายในลักษณะดังกล่าว ให้ส่งคำพรรณนาให้ชัดเจนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวไม่ส่งคำพรรณนา นายทะเบียนจะพิจารณาคำขอตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำขอจดทะเบียนต่อไป”

2) กรณีผู้ขอยื่นคำขอเครื่องหมายเป็นรูปสี และบรรยายลักษณะของสีมาในแบบ ก.01 เช่น เครื่องหมายที่เป็นภาพประดิษฐ์ คำข้อความ รวมกัน เป็นต้น โดยไม่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสี ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ตค.9 ข้อ 10

โดยอาจใช้ข้อความในทำนองดังนี้ :

“ตามที่ท่านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรายนี้ โดยระบุในคำขอจดทะเบียน (แบบ ก.01) ว่าประสงค์จะขอรับความคุ้มครองในลักษณะที่เป็นเครื่องหมายกลุ่มของสีนั้น นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายของท่านไม่มีคุณสมบัติเป็นเครื่องหมายในลักษณะดังกล่าว แต่เป็นเครื่องหมายที่ตัวอักษรของคำและรูปเป็นสี ดังนั้น หากท่านยังคงยืนยันที่จะขอรับความคุ้มครองในลักษณะที่เป็นกลุ่มของสี ให้ท่านส่งหนังสือชี้แจงเพื่อแสดงเจตนาให้ชัดเจนภายใน 30 วัน นับแต่

วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวท่านไม่ส่งคำชี้แจง นายทะเบียนจะพิจารณาเครื่องหมายของท่านตามลักษณะที่ยื่นไว้ต่อไป”

ตัวอย่าง

ใบต่อแนบท้ายคำขอ แบบ ก 01	คำขอเลขที่ 190126775 ทะเบียนเลขที่
7. การขอจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสี ตามมาตรา 7 วรรคสอง (5) (กลุ่มของสี หมายถึง การรวมกันของสีตั้งแต่ 2 สีขึ้นไปและแสดงโดยลักษณะพิเศษ เช่น ภาพวาดลายที่เป็นสีต่างๆ) เครื่องหมายการค้าตามคำขอนี้ประกอบด้วยสีหลัก จำนวน 3 สี ดังต่อไปนี้ 1. สีที่ 1 เป็นสีแดงส้ม เป็นสีของลายเสนาวด ส่วนศีรษะของผู้ชาย ภาชนะใส่ไก่ ตัวอักษรโรมัน TKK และ SINCE 1974 รหัสสี Hex #D01F2F 2. สีที่ 2 เป็นสีเหลืองส้ม เป็นสีของพื้นหลังด้านหลังรูปผู้ชายและตัวอักษรโรมันคำว่า FRIED CHICKEN รหัสสี Hex #F7B22F 3. สีที่ 3 เป็นสีส้ม เป็นสีของรูปภาพไก่ทอดที่ปรากฏบนเครื่องหมาย รหัสสี Hex #EB8C22	

3) กรณีเครื่องหมายกลุ่มของสี มีข้อความหรือถ้อยคำอื่นใดประกอบอยู่ในเครื่องหมายด้วย

(1) หากกลุ่มของสีไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ให้ถือว่ากลุ่มของสีเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย โดยส่งมาตรา 7 ไม่นำมาตรา 17 มาใช้

(2) หากกลุ่มของสีมีลักษณะบ่งเฉพาะ แต่ภาคส่วนอื่นที่ประกอบอยู่ในเครื่องหมายไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

- หากภาคส่วนอื่นไม่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ให้มีคำสั่งมาตรา 17 กับภาคส่วนนั้น
- หากภาคส่วนอื่นเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ให้มีคำสั่งมาตรา 7 กับภาคส่วนนั้น

ตัวอย่าง กลุ่มของสีที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

ตัวอย่าง กลุ่มของสีที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

1.2.6 มาตรา 7 วรรคสอง (6) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

- 1) ต้องเป็นลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน
- 2) กรณีเป็นลายมือชื่อของบุคคลอื่นจะต้องมีหนังสือให้ความยินยอมประกอบคำขอจดทะเบียนด้วย

แนวทางการพิจารณา

1) ต้องเป็นลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน โดยพิจารณาจากลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนในแบบ ก.01

2) กรณีเครื่องหมายการค้าเป็นลายมือชื่อของบุคคลอื่น หรือเป็นการยื่นคำขอจดทะเบียนผ่านระบบ e-Filing ผู้จดทะเบียนจะต้องมีหนังสือให้ความยินยอมประกอบคำขอจดทะเบียนด้วย หากไม่มีหนังสือให้ความยินยอมให้นายทะเบียนมีคำสั่งตามมาตรา 12 ตค.5 ข้อ7

โดยอาจใช้ข้อความในทำนองดังนี้ :

“ให้ส่งหนังสือชี้แจงว่าลายมือชื่อในเครื่องหมายคือผู้ใด และมีเจตนาที่จะใช้ลายมือชื่อนั้นเป็นเครื่องหมายการค้าพร้อมส่งหลักฐานการอนุญาตให้ใช้ลายมือชื่อดังกล่าวเป็นเครื่องหมายการค้า (กรณีเป็นลายมือชื่อของบุคคลอื่น)”

ตัวอย่าง ลายมือชื่อที่จดทะเบียนได้

Paul Smith Sean John

1.2.7 มาตรา 7 วรรคสอง (7) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้ว โดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี

1) ภาพถ่ายหรือภาพวาดของผู้จดทะเบียน ให้ทำหนังสือยืนยันว่าเป็นภาพของตน

2) ภาพถ่ายหรือภาพวาดของบุคคลอื่นต้องมีหนังสืออนุญาตจากเจ้าของให้ใช้ภาพดังกล่าวเป็นเครื่องหมายการค้าได้

3) ภาพหรือภาพวาดของบุคคลที่ตายแล้ว ต้องมีหนังสืออนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรส (ถ้ามี) ให้ใช้ภาพดังกล่าวเป็นเครื่องหมายการค้าได้

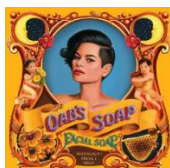
แนวทางการพิจารณา

กรณีไม่มีหนังสือให้ความยินยอมให้นายทะเบียนมีคำสั่งตามมาตรา 12 ตค.5 ข้อ7

โดยอาจใช้ข้อความในทำนองดังนี้ :

“ให้ส่งหนังสือชี้แจงว่าภาพหรือภาพวาดในเครื่องหมายคือผู้ใด และมีเจตนาที่จะใช้ภาพหรือภาพวาดนั้นเป็นเครื่องหมายการค้าพร้อมส่งหลักฐานการอนุญาตให้ใช้ภาพหรือภาพวาดดังกล่าวเป็นเครื่องหมายการค้า”

ตัวอย่าง ภาพของบุคคล

1.2.8 มาตรา 7 วรรคสอง (8) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น หมายถึง ภาพที่คิด ทำ แต่ง สร้าง หรือจินตนาการขึ้น ภาพที่ไม่มีอยู่จริง ตามธรรมชาติ

แนวทางการพิจารณา

ภาพเงาของสิ่งที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้น ไม่ถือว่าเป็นภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ตัวอย่าง ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ตัวอย่าง ภาพที่ไม่ประดิษฐ์

(เนื่องจากเป็นภาพ²³ของวัวที่ไม่ได้คิด ทำ แต่ง สร้าง หรือจินตนาการขึ้นให้แตกต่างจากภาพวัวที่มีอยู่จริงตามธรรมชาติ)

1.2.9 มาตรา 7 วรรคสอง (9) ภาพอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และ

ไม่เป็นภาพแผนที่ หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด แยกพิจารณาได้ 2 กรณี ดังนี้

1) ภาพอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง

(1) เล็งถึงลักษณะของสินค้าโดยตรง หมายความว่า เมื่อผู้ใช้สินค้าพบเห็นเครื่องหมายนั้น ก็ทราบหรือเข้าใจได้ในทันทีว่าเป็น สินค้าอะไร ใช้อย่างไร เช่น ภาพบรรจุภัณฑ์สินค้า ภาพกระเป๋าลังกางเกง

(2) เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง หมายความว่า เมื่อผู้ใช้สินค้าพบเห็นเครื่องหมายนั้น ก็ทราบหรือเข้าใจได้ในทันทีว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นมีคุณสมบัติ ธรรมดาประโยชน์ หรือมีสรรพคุณอย่างไร

แนวทางการพิจารณา

การพิจารณาว่าภาพเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง จะต้องพิจารณาว่าภาพดังกล่าวสามารถสื่อความหมายให้สาธารณชนทราบหรือเข้าใจได้ในทันทีหรืออาจใช้วิจารณ์ญาณเพียงเล็กน้อยก็สามารถทราบหรือเข้าใจทันทีว่าสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้านั้นเป็นสินค้านั้นมีลักษณะใดหรือมีคุณสมบัติอย่างไร

ตัวอย่าง ภาพที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง

- ภาพน้ำแข็งสำหรับ ยาสระผม ลูกอม หรือสินค้าอื่น ๆ ที่ความเย็นเป็นลักษณะหรือคุณสมบัติสำคัญ
- ภาพบรรจุภัณฑ์สินค้า เช่น รูปขวดน้ำมัน แกลลอนน้ำมัน ซองบุหรี

²³ <https://www.feednavigator.com/Article/2012/11/26/World-s-first-GE-cow-is-a-milestone-study>

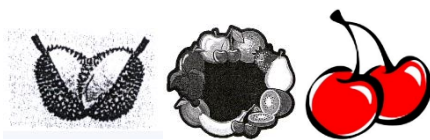
แกลลอนน้ำมัน ใช้กับสินค้า น้ำมันเครื่อง

ซองบุหรี ใช้กับสินค้า บุหรี

- ภาพเกี่ยวกับสินค้า เช่น รูปผลไม้

รูปผลไม้

ใช้กับสินค้า ผลไม้ น้ำผลไม้ ผลไม้แปรรูป

รูปผลไม้

ใช้กับสินค้า พืช เนื่องจากทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสินค้าที่ใช้สำหรับบำรุงต้นชมพู

2) ภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด²⁴

(1) ภาพแผนที่ ได้แก่

- ภาพแผนที่โลก ภาพแผนที่ทวีป ภาพแผนที่ประเทศ ภาพแผนที่ทางทะเล ภาพแผนที่ถนนหรือเส้นทางคมนาคมอื่น ๆ
- ภาพแผนที่ของสถานที่ใด ๆ ที่ประชาชนโดยทั่วไปในประเทศไทยรู้จักกันแพร่หลาย เช่น ภาพแผนที่แหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

ตัวอย่าง ภาพแผนที่ที่จดทะเบียนไม่ได้

(2) ภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ ได้แก่

- ภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่ประชาชนโดยทั่วไปในประเทศไทยรู้จักกันแพร่หลาย
- ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้นให้คล้ายกับสถานที่ดังกล่าว เช่น ภาพภูเขา ภาพเกาะ ภาพแหลม ภาพอ่าว เป็นต้น

²⁴ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดภาพแผนที่ทางภูมิศาสตร์และภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ ตามมาตรา 7 วรรคสอง (9) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2559

ตัวอย่าง ภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่จดทะเบียนได้

ตัวอย่าง ภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่จดทะเบียนไม่ได้

แนวทางการพิจารณา

- 1) ภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ แม้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษก็ไม่สามารถจดทะเบียนได้
- 2) ภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่ประชาชนโดยทั่วไปในประเทศไทยรู้จักกันแพร่หลาย พิจารณาจากความรู้ของสาธารณชนชาวไทย เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เมืองสำคัญ สถานที่สำคัญ เมืองมรดกโลก และอาจต้องห้ามไม่รับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (9) ด้วย
- 3) ภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์บางส่วนหากสามารถรับรู้ได้ว่าเป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ใด ก็ให้ถือเป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ เช่น รูปภูเขาฟูจิครั้งหนึ่งลูก
- 4) ภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ หากเชื่อมโยงกับแหล่งผลิตก็อาจเข้ามาตรา 8 (13) ได้

ร่างคํอนายทะเบียน

1.2.10 มาตรา 7 วรรคสอง (10) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

1) พิจารณาประกอบกับระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ²⁵

2) ผู้ขอจดทะเบียนต้องบรรยายรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุโดยต้องแสดงรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุนั้นเป็นสาระสำคัญทั้งหมด อาจยื่นเป็นรูปเดียวหรือหลายรูปก็ได้

3) เครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หมายถึง เครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่แสดงถึงด้านกว้าง ด้านยาว ด้านลึก ซึ่งอาจเป็นตัวสินค้า (Product Design) หรือเป็นบรรจุภัณฑ์สินค้า (Product Packaging) ก็ได้ มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง เช่น รูปทรงของผักหรือผลไม้ สำหรับการขายสินค้าผักหรือผลไม้

(2) ไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น เช่น รูปทรงโกศอห่าน ใช้กับสินค้าเครื่องสุขภัณฑ์ รูปทรงของเฟืองสำหรับสินค้าเฟือง หรือรูปทรงกลม ใช้กับสินค้าลูกบอลอื่น ๆ ที่

²⁵ ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2545

ต้องมีการเคลื่อนไหวในลักษณะกลิ้งไป หรือรูปทรงของอะไหล่ที่จำเป็นต้องมีรูปทรงอย่างนั้นเพื่อให้อะไหล่เหล่านั้นสามารถทำงานได้ เป็นต้น

(3) ไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น เช่น การนำทองหรือเพชรมาประดับบนภาชนะรูปทรงธรรมดาทั่วไป หรือ รูปทรงที่อาศัยการออกแบบในการสร้างความสวยงาม หรือสร้างมูลค่าแก่สินค้านั้นอย่างมีนัยสำคัญ เช่น เครื่องประดับ เพอร์นิเจอร์ เช่น โซฟา โคมไฟ โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องแต่งกาย เป็นต้น

แนวทางการพิจารณา

1) ผู้ขอระบุในคำขอจดทะเบียน (แบบ ก.01) ว่าประสงค์จะขอรับความคุ้มครองในลักษณะที่เป็นเครื่องหมาย มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ แต่ผู้ขอไม่ได้แสดงให้เห็นถึงด้านกว้าง ด้านยาว และด้านลึก ลำดับแรกพิจารณา ก่อนว่ามีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุหรือไม่

(1) กรณีไม่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุแต่มีลักษณะเป็นเครื่องหมายในลักษณะอื่น เช่น เป็นรูปประดิษฐ์ เป็นต้น (ผู้ขอระบุผิด) ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ตค.9 ข้อ10

โดยอาจใช้ข้อความในทำนองดังนี้ :

“ตามที่ท่านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรายนี้ โดยระบุในคำขอจดทะเบียน (แบบ ก.01) ว่าประสงค์จะขอรับความคุ้มครองในลักษณะที่เป็นเครื่องหมายรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุนั้น นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายของท่านไม่มีคุณสมบัติเป็นเครื่องหมายในลักษณะดังกล่าว นายทะเบียนจะพิจารณาเครื่องหมายของท่านตามลักษณะที่ยื่นไว้ต่อไป”

(2) กรณีมีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ตค.9 ข้อ10

โดยอาจใช้ข้อความในทำนองดังนี้ :

“ตามที่ท่านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรายนี้ โดยระบุในคำขอจดทะเบียน (แบบ ก.01) ว่าประสงค์จะรับความคุ้มครองในลักษณะที่เป็นเครื่องหมายรูปร่างหรือรูปทรงวัตถุ แต่รูปเครื่องหมายไม่ได้แสดงให้เห็นถึงด้านกว้าง ด้านยาว และด้านลึก (ภาพ 3 มิติ) ซึ่งเป็นสาระสำคัญในการขอรับความคุ้มครอง ดังนั้น หากท่านประสงค์จะขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายในลักษณะดังกล่าว ให้ยื่นขอแก้ไขเพิ่มเติมรูปเครื่องหมายใหม่ให้มีลักษณะตามที่กำหนดโดยใช้แบบ ก.06 ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวไม่มีการขอเปลี่ยนแปลงรูปเครื่องหมาย นายทะเบียนจะพิจารณาเครื่องหมายตามรูปที่ยื่นไว้เดิมต่อไป”

2) รูปร่างหรือรูปทรงวัตถุ หากเชื่อมโยงกับชนิดของสินค้าอาจเข้ามาตรา 8 (13) ได้

3) กรณีผู้ขอยื่นคำขอในลักษณะรูปร่างรูปทรงของวัตถุแล้วประสงค์จะแก้ไขรูปเครื่องหมาย เช่น ยื่นรูปเครื่องหมาย 6 รูป โดยขอแก้ไข (ตัด) เหลือเพียง 1 รูป ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตเนื่องจากเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ

4) กรณีเครื่องหมายรูปร่างรูปทรงของวัตถุ มีข้อความหรือถ้อยคำอื่นใดประกอบอยู่ในเครื่องหมายด้วย

(1) หากรูปร่างรูปทรงของวัตถุไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ให้ถือว่ารูปร่างรูปทรงของวัตถุเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย โดยสั่งมาตรา 7 ไม่นำมาตรา 17 มาใช้

(2) หากรูปร่างรูปทรงของวัตถุมีลักษณะบ่งเฉพาะ แต่ภาคส่วนอื่นที่ประกอบอยู่ในเครื่องหมายไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

(3) เสียงที่เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น เช่น เสียงเครื่องยนต์โดยทั่วไป ใช้กับสินค้า รถมอเตอร์ไซด์ ยานพาหนะ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่มีเครื่องยนต์เป็นส่วนประกอบ เสียงชักโครกใช้กับสินค้าสุขภัณฑ์ เสียงของ แดกหักสำหรับสินค้าที่มีไว้บิด หรือทำลาย เช่น ค้อน เครื่องบด เครื่องอัด เสียงเดินของนาฬิกาสำหรับสินค้านาฬิกา เป็นต้น

(4) เสียงที่เป็นสิ่งสามัญในการค้าขาย เช่น เสียงปองแปง ใช้กับบริการรับย้อมผ้า เสียงเคาะ เกราะไม้ ใช้กับบริการขายอาหาร เสียงไซเรน ใช้กับบริการรถพยาบาล เป็นต้น

(5) หากเป็นเสียงคนพูดเป็นคำหรือข้อความ ให้พิจารณาว่า คำหรือข้อความนั้นถึงถึงลักษณะ หรือคุณสมบัติของสินค้าหรือไม่

แนวทางการพิจารณา

1) กรณีไม่ระบุคำบรรยายเสียง ให้มีคำสั่งให้ผู้ขอแก้ไขโดยระบุคำบรรยายเสียง โดยใช้ แบบ ก.06 แก้ไข
2) กรณีผู้ขอไม่ส่งสิ่งบันทึกเสียง ให้มีคำสั่งให้ผู้ขอส่งสิ่งบันทึกเสียงโดยใช้ แบบ ก.20
3) กรณีเครื่องหมายเสียงที่เป็นคำอ่านของคำหรือตัวอักษรหรือตัวเลข (เรียงกัน) ให้ถือว่าเครื่องหมายนั้นไม่มี ลักษณะบ่งเฉพาะทั้งเครื่องหมาย

4) กรณีเครื่องหมายเสียง มีข้อความหรือถ้อยคำอื่นใดประกอบอยู่ในเครื่องหมายด้วย

(1) หากเสียงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ให้ถือว่าเสียงเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย โดยส่งมาตรา 7 ไม่นำ มาตรา 17 มาใช้

(2) หากเสียงมีลักษณะบ่งเฉพาะ แต่ภาคส่วนอื่นที่ประกอบอยู่ในเครื่องหมายไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

- หากภาคส่วนอื่นไม่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ให้มีคำสั่งมาตรา 17 กับภาคส่วนนั้น
- หากภาคส่วนอื่นเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ให้มีคำสั่งมาตรา 7 กับภาคส่วนนั้น

1.3. มาตรา 7 วรรคสาม

1) การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม ให้พิจารณาจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะ²⁶ ดังนี้

(1) สินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็น ระยะเวลาานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่า สินค้าหรือบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าหรือบริการอื่น

“ระยะเวลาานพอสมควร” ให้พิจารณาว่า ระยะเวลาที่นานพอที่สาธารณชนจะรับรู้ว่ามีสิ่งขอ จดทะเบียนนั้นเป็นเครื่องหมายการค้าหรือไม่ โดยต้องพิจารณาจากลักษณะการใช้ เช่น หากมีการโฆษณาในสื่อประเภท ต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น โทรทัศน์ โซเชียลมีเดีย สื่อสิ่งพิมพ์ มีกิจกรรมการตลาดจำนวนมากจนเป็นที่รับรู้ในวงกว้างใน ระดับประเทศ เป็นระยะเวลาตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

²⁶ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ลงวันที่ 11 ตุลาคม 2555

“สาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จัก” สินค้าบางประเภทใช้ในวงการเฉพาะด้าน เช่น เครื่องมือช่าง เครื่องมือแพทย์

“สาธารณชนในประเทศไทยรู้จัก” กรณีเครื่องหมายที่จดทะเบียนในต่างประเทศมีความแพร่หลายในต่างประเทศ แต่สาธารณชนในประเทศไทยยังไม่รู้จักก็ยังไม่ถือว่าเป็นลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรคสาม

(2) **การจำหน่าย** เผยแพร่หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการใดจนทำให้เครื่องหมายมีความแพร่หลายในประเทศไทย ให้ถือว่าเครื่องหมายมีลักษณะบ่งเฉพาะเพียงที่ใช้กับสินค้าหรือบริการนั้นเท่านั้น

“มีความแพร่หลายในประเทศไทย” ไม่รวมถึงต่างประเทศ

(3) เครื่องหมายที่จะพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะ ต้องเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายที่ยื่นขอจดทะเบียน หากไม่ได้จำกัดสีในเครื่องหมายที่ขอจดทะเบียน ผู้ขอสามารถนำส่งหลักฐานการใช้เครื่องหมายนั้นได้ทุกสี

(4) หลักฐานเกี่ยวกับการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาซึ่งสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายที่ประสงค์จะขอจดทะเบียน เช่น

1. สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าราคาสินค้า
2. สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าโฆษณาสินค้า
3. สำเนาใบส่งของ
4. สำเนาใบสั่งซื้อสินค้า
5. สำเนาใบอนุญาตจัดตั้งโรงงาน
6. สำเนาหลักฐานการโฆษณาในสื่อต่าง ๆ
7. ตัวอย่างสินค้า

8. หลักฐานอื่น ๆ เช่น หลักฐานการทำกิจกรรมทางการตลาด ตัวอย่างโฆษณา หลักฐานการรับรู้ของสาธารณชน รวมทั้งพยานบุคคล (ถ้ามี) เป็นต้น

(5) การส่งหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงให้ผู้ขอจดทะเบียนส่งหลักฐานพร้อมคำขอจดทะเบียน ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนไม่สามารถส่งหลักฐานพร้อมคำขอจดทะเบียนได้หรือประสงค์จะส่งหลักฐานเพิ่มเติม ให้ผู้ขอจดทะเบียนทำหนังสือขอผ่อนผัน (ก.19) แนบมาพร้อมกับคำขอจดทะเบียน และจะต้องส่งหลักฐานภายในหกสิบวันนับแต่วันยื่นหนังสือขอผ่อนผัน ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนไม่ได้ส่งหลักฐานภายในกำหนดเวลาหรือมีหนังสือแจ้งว่าไม่ประสงค์จะส่งหลักฐานดังกล่าว ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนนั้นต่อไป โดยรับฟังข้อเท็จจริงเฉพาะหลักฐานที่ผู้ขอจดทะเบียนได้ส่งไว้ (ถ้ามี)

เครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (1) - (11) แต่ผู้ขอจดทะเบียนได้นำสืบการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นจนเป็นที่แพร่หลายแล้วตามมาตรา 7 วรรคสาม ถือว่าเครื่องหมายนั้นมีลักษณะบ่งเฉพาะจากการใช้แล้ว

2) กรณีผู้ขอยื่นคำขอใหม่และประสงค์จะใช้หลักฐานการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะในคำขออื่นประกอบ

(1) เครื่องหมายนั้นจะต้องเหมือนกัน และใช้กับรายการสินค้าเดียวกัน เช่น ยื่นคำขอใหม่ โดยเปลี่ยนสีเครื่องหมาย เป็นต้น จึงจะสามารถใช้หลักฐานการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะในคำขออื่นประกอบได้

(2) กรณีเครื่องหมายมีการเพิ่มเติมภาคส่วนแม้เพียงเล็กน้อย ไม่ถือว่าเป็นเครื่องหมายเดียวกัน ไม่สามารถใช้หลักฐานการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะในคำขออื่นประกอบ หรือ

(3) กรณีรายการสินค้าต่างจากเดิม ไม่ถือว่าเป็นเครื่องหมายเดียวกัน ไม่สามารถใช้หลักฐานการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะในคำขออื่นประกอบ

ตัวอย่าง เครื่องหมายที่มีลักษณะบ่งเฉพาะจากการใช้

- กรณีคำหรือข้อความเสียง

- กรณีกลุ่มของสี

1.4 มาตรา 17

การพิจารณามาตรา 17 กรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้า มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 แต่มีส่วนใดส่วนหนึ่งที่ไม่ควรรับจดทะเบียน เช่น เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าที่ขอจดทะเบียน หรือมีลักษณะไม่บ่งเฉพาะ เป็นต้น นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงปฏิเสธไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในภาคส่วนดังกล่าวได้ตามมาตรา 17 (1) ทางปฏิบัติเรียกว่า “การสละสิทธิ” หรือกรณีนายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น นายทะเบียนอาจมีคำสั่ง เช่น ให้ผู้ขอรับรองว่าจะไม่ใช่สีแดงให้เหมือนหรือคล้ายสีธงชาติ หรือสีอื่นที่คล้ายคลึงกับสีแดงกล่าวให้รับรองว่าจะไม่ใช่รูปกากบาทเป็นสีแดงหรือสีเขียวบนพื้นสีขาวหรือสีเงิน หรือรูปกากบาทสีขาวหรือสีเงินบนพื้นสีแดงตามมาตรา 17 (2) ทางปฏิบัติเรียกว่า “การจำกัดสิทธิ”

*การแสดงปฏิเสธ (สละสิทธิ) คือ การที่ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำขอตามแบบ ก.12 ต่อนายทะเบียนว่าตนจะไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่เพียงผู้เดียวในภาคส่วนใดภาคส่วนหนึ่งในเครื่องหมายการค้า โดยภาคส่วนที่มีการสละสิทธิจะยังคงปรากฏอยู่และเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้า เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้รับความคุ้มครองในเครื่องหมายตามลักษณะที่จดทะเบียนไว้ โดยไม่สามารถอ้างสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้ภาคส่วนที่ตนได้สละสิทธิ ดังนั้นบุคคลอื่น อาจนำคำที่สละสิทธิไปประกอบกับคำหรือภาคส่วนอื่นในเครื่องหมายของตนได้ตราบเท่าที่ไม่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้ขอจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า

สำหรับการพิจารณาว่าภาคส่วนใดของเครื่องหมายเป็นสาระสำคัญหรือไม่ อาจพิจารณาจากข้อหนึ่งหรือใช้ทั้งสองข้อประกอบกันก็ได้ ดังนี้

1) พิจารณาจากสีของภาคส่วนนั้น การจัดวางภาคส่วน หรือ การวางรูปรอยประดิษฐ์ในเครื่องหมาย ซึ่งสีที่เด่น ลักษณะการจัดวางที่โดดเด่น ถือเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย

2) การเทียบสัดส่วน หากภาคส่วนที่รับจดทะเบียนไม่ได้มีขนาดตั้งแต่ 60% ขึ้นไปของเครื่องหมาย ถือว่าเป็นสาระสำคัญ

แนวทางการพิจารณา

1) กรณีพบว่า ภาคส่วนที่เป็นสาระสำคัญมีลักษณะบ่งเฉพาะ และมีบางส่วนที่ไม่เป็นสาระสำคัญไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ผู้ขอจะต้องสละสิทธิตามมาตรา 17 โดยยื่นแบบ ก.12

2) กรณีพบว่า ภาคส่วนที่เป็นสาระสำคัญไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ หรือ เป็นสิ่งที่ใช้กับสามัญในการค้าขายตามประกาศนายทะเบียน ให้มีคำสั่งมาตรา 7

3) สำหรับกรณี 1 คำขอใช้กับหลายจำพวก เช่น คำว่า The Rabbit Bag ใช้กับสินค้า 2 จำพวก ได้แก่จำพวก 18 กระเป๋าเดินทาง และจำพวก 24 ผ้าเป็นผืน ผู้ขอต้องสละสิทธิคำว่า The Bag กับทุกจำพวกในคำขอ จะขอแยกสละสิทธิเฉพาะบางจำพวกไม่ได้

4) กรณีเครื่องหมายกลุ่มของสี ให้พิจารณาตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 7 วรรคสอง (5)

5) กรณีเครื่องหมายรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ให้พิจารณาตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 7 วรรคสอง (10)

6) กรณีเครื่องหมายเสียง ให้พิจารณาตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 7 วรรคสอง (11)

1.4.1 การแสดงปฏิเสธ (สละสิทธิ)

กรณีที่เครื่องหมายที่จดทะเบียนมีบางส่วนไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะและไม่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอแสดงปฏิเสธว่าจะไม่ขอถือสิทธิของตนแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้ภาคส่วนนั้น

ทั้งนี้ กรณีคำที่ต้องสละสิทธิ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ขอ นายทะเบียนอาจรับจดทะเบียนโดยไม่ต้องมีคำสั่งให้สละสิทธิก็ได้

แยกพิจารณาได้ 3 กรณี ดังนี้

1) กรณีบางส่วนไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคแรก เช่น คำที่ใช้กันทั่วไป ข้อความบรรยายทั่วไป คำสามัญทั่วไป

(1) เครื่องหมายที่ประกอบด้วยคำขยายโดยทั่วไป หรือเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป นายทะเบียนไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งให้ผู้ขอสละสิทธิภาคส่วนนั้น เช่น คำว่า BLUE MOUNTAIN ให้รับจดทะเบียนโดยไม่ต้องมีคำสั่งให้สละสิทธิ คำว่า BLUE คำว่า TWIN RABBIT ให้รับจดทะเบียนโดยไม่ต้องมีคำสั่งให้สละสิทธิ คำว่า TWIN เป็นต้น

(2) สัญลักษณ์ทั่วไป ให้รับจดทะเบียนโดยให้มีคำสั่งให้สละสิทธิสัญลักษณ์ทั่วไปนั้น

(3) คำที่ใช้กันโดยทั่วไปหรือคำที่สาธารณชนทั่วไปสามารถใช้ได้ ซึ่งเป็นคำที่ผู้ขอไม่ได้ประสงค์จะขอคุ้มครองในคำดังกล่าว เช่น คำว่า ตรา ยี่ห้อ แบรินด์ อักษรย่อ TM หรือคำนำหน้าคำนาม a an the la de เป็นต้น ทั้งนี้ และรวมถึง คำอื่น ๆ ที่มีความหมายอย่างเดียวกันด้วย ให้นายทะเบียนพิจารณารับจดทะเบียนได้โดยไม่ต้องมีคำสั่งให้ผู้ขอสละสิทธิคำดังกล่าวก็ได้

2) กรณีบางส่วนไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง

(1) เครื่องหมายที่ประกอบด้วยคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง ให้มีคำสั่งให้ผู้ขอสละสิทธิที่จะใช้คำนั้น เช่น

- คำว่า NIVEA Soft ใช้กับสินค้าครีมบำรุงผิว ให้รับจดทะเบียน โดยสละสิทธิคำว่า Soft
- คำว่า The Rabbit Bag ใช้กับสินค้า กระเป๋าเดินทาง ให้รับจดทะเบียน โดยสละสิทธิคำว่า The Bag

(2) เครื่องหมายที่ประกอบด้วยชื่อภูมิศาสตร์ ตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ให้มีคำสั่งให้ผู้ขอสละสิทธิที่จะใช้ชื่อทางภูมิศาสตร์นั้น เช่น

- คำว่า Snow Bangkok ให้รับจดทะเบียน โดยสละสิทธิ คำว่า Bangkok

(3) เครื่องหมายที่ประกอบด้วยตัวอักษรธรรมดาที่ไม่ได้ประดิษฐ์ และคำที่เขียนติดกันเป็นคำเดียวและคำดังกล่าวมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนได้โดยไม่ต้องสั่งให้แสดงปฏิเสธที่จะไม่ใช้ตัวอักษรดังกล่าว แม้ตัวอักษรนั้นจะไม่ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษก็ตาม เช่น

- คำว่า BBIRD BIRD-C ใช้กับสินค้า ปู่ นายทะเบียน รับจดทะเบียนได้โดยไม่ต้องแสดงปฏิเสธอักษร B หรือ C
- คำว่า K-KINE ,H-KINE.ใช้กับสินค้า เสื้อเชิ้ต นายทะเบียนรับจดทะเบียนได้โดยไม่ต้องสั่งแสดงปฏิเสธอักษร K หรือ H
- แต่หากเป็นคำที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ เช่น คำว่า BWHITE ใช้กับสินค้าครีมบำรุงผิว ไม่ถือว่าเป็นคำประดิษฐ์

(4) เครื่องหมายที่ประกอบด้วยคำแสดงที่มาของสินค้า เช่น from China made in Japan

- หากพิจารณาแล้วปรากฏว่าตรงกับสัญชาติของผู้ขอ ให้รับจดทะเบียนได้โดยสละสิทธิคำดังกล่าว โดยไม่ถือว่าเป็นเครื่องหมายที่มีหรือประกอบด้วยชื่อของรัฐต่างประเทศตามมาตรา 8 (6)
- หากพิจารณาแล้วปรากฏว่าคำแสดงที่มาของสินค้าไม่ตรงกับสัญชาติของผู้ขอ เช่น ผู้ขอเป็นคนสัญชาติไทย แต่ใช้คำว่า Made in USA ซึ่งไม่ใช่สัญชาติอเมริกัน ให้ถือว่าเป็นเครื่องหมายที่มีหรือประกอบด้วย คำบรรยายที่ทำให้สับสนในแหล่งกำเนิดของสินค้าตามมาตรา 8 (13) เว้นแต่ ผู้ขอจะส่งหลักฐานยืนยันแหล่งที่มาของสินค้าที่ปรากฏในเครื่องหมาย จึงสั่งให้สละสิทธิคำดังกล่าวได้
- กรณีคำว่า Made in Thailand ให้รับจดทะเบียนได้ โดยสละสิทธิคำดังกล่าว

3) กรณีเป็นสิ่งสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก

จำพวก	รายการสินค้า	สิ่งที่ใช้กันสามัญในการซื้อขาย
3	สบู่ เครื่องหอม หัวน้ำมันหอมระเหย เครื่องสำอาง น้ำมันใส่ผม แชมพูสระผม ยาสีฟัน แป้งหอม	ผู้หญิง เด็ก ดอกไม้ ชื่อดอกไม้ ดาว มงกุฏ
5	ยารักษาโรคมนุษย์	ยาชี่ เด็ก นางพยาบาล ภู พญานาค หนุมาน การวางแบบตัวอักษรหรือ ตัวเลขติดกันเป็นรูปกากบาท
7	เครื่องจักร เครื่องมือกล	เฟือง
24	ผ้าเป็นผืน ผ้าเป็นพับ ผ้าฝ้าย ผ้าแพร ผ้าเทียม	คำว่า Print ให้ถือว่าเป็นผ้าพิมพ์ลาย
29	นม แป้งนม	เด็ก นางพยาบาล วัว
	กะปิ	กุ้ง
	น้ำปลา	กุ้ง ปลา
33	สุรา	ค่า
34	ยาสูบ	ไก่ สัตว์คู่เกาะโล่ สัตว์คู่เกาะโลก

1-45	สินค้าหรือบริการทุกอย่างในแต่ละจำพวก	เสียงที่ใช้กันแล้วทั่วไปโดยสุจริตสำหรับสินค้าการประกอบการค้า หรือการบริการ
------	--------------------------------------	--

(1) ให้พิจารณาจากประกาศนายทะเบียน เรื่อง สิ่งสามัญทางการค้าขาย²⁷

(2) กรณีสิ่งสามัญที่เป็นรูปประดิษฐ์ เช่น รูปดอกอัญชันในลักษณะประดิษฐ์ ไม่ใช่รูปตามธรรมชาติของสิ่งนั้นถือว่าไม่ใช่สิ่งสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าสบู่ เครื่องหอม หวาน้ำมันหอมระเหย เครื่องสำอาง น้ำมันใส่ผม

(3) กรณีรูปและคำสิ่งสามัญมีลักษณะประดิษฐ์ หากภาคส่วนคำไม่เป็นสาระสำคัญ ให้มีคำสั่งให้สิทธิคำดังกล่าวได้

ตัวอย่าง

Rosemary

ใช้กับสินค้าสบู่ ให้มีคำสั่งให้สิทธิคำว่าเป็น Rosemary เนื่องจากเป็นชื่อของดอกไม้

1.4.2 การจำกัดสิทธิในเครื่องหมาย

กรณีนายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น นายทะเบียนอาจมีคำสั่ง ดังนี้

1) การรับรองว่าจะไม่ใช่สีแดงให้เหมือนหรือคล้ายสีธงชาติ หรือสีอื่นที่คล้ายคลึงกับสีดังกล่าว

ตัวอย่าง

2) การรับรองว่าจะไม่ใช่รูปกากบาทเป็นสีแดงหรือสีเขียวบนพื้นสีขาวหรือสีเงิน หรือรูปกากบาทสีขาวหรือสีเงินบนพื้นสีแดง

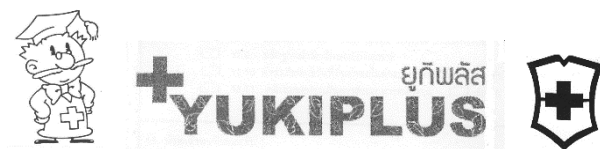
(1) พิจารณาสีของรูปกากบาทและการจัดวางในเครื่องหมาย เป็นกรณี ๆ ไปว่าแสดงในลักษณะใด เช่น

- สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ + (สัญลักษณ์ทั่วไปตามมาตรา 7 วรรคแรก)
- กากบาทสีแดงบนพื้นขาว (เครื่องหมายกาชาด ตามมาตรา 8 (7))
- กากบาทสีขาวบนพื้นแดง (คล้ายกับเครื่องหมายกาชาด มาตรา 8 (7) ประกอบมาตรา 8 (11) และ ธงชาติประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ตามมาตรา 8 (6))
- กากบาทสีเขียวบนพื้นขาว หรือสีขาวบนพื้นเขียว (สัญลักษณ์ที่ทุกคนใช้ร่วมกัน มาตรา 8 (9))

²⁷ ประกาศนายทะเบียน เรื่อง สิ่งสามัญทางการค้าขาย ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2559

2) หากเครื่องหมายเป็นรูป ขาว-ดำ และมีภาคส่วนอื่นที่สามารถจดทะเบียนได้ประกอบอยู่ด้วย ให้มีคำสั่งจำกัดสิรูปากกบาทนั้นได้

ตัวอย่าง

แนวทางการพิจารณา

กรณีเครื่องหมายรูปสี เช่น โดยไม่เป็นเครื่องหมายกลุ่มของสี ให้มีคำสั่งให้ผู้ขอขึ้น ก.12 รับรองว่าจะไม่ใช่สีแถบให้เหมือนหรือคล้ายสีธงชาติ หรือสีอื่นที่คล้ายคลึงกับสีดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้มีข้อความระบุในทะเบียนแบบ และเพื่อป้องกันการนำไปใช้เลียนสีของธงชาติ

ร่างคู่มือนายทะเบียน

2. การพิจารณาเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน

เมื่อพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว ลำดับต่อมาคือการพิจารณาลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8 ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ดังนั้นจึงต้องใช้อย่างเคร่งครัด โดยเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตาม (1) - (13) ถือเป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ซึ่งมีบางข้อเป็นบทต้องห้ามเด็ดขาด บางข้อเป็นบทต้องห้ามที่มีเงื่อนไข

สำหรับการปฏิเสธตามมาตรา 17 จะไม่นำมาใช้กับมาตรา 8²⁸ เนื่องจากมาตรา 17 ใช้เฉพาะกรณีเครื่องหมายการค้านั้นมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 แต่มีบางส่วนของเครื่องหมายเป็นสิ่งสามัญในการค้าขาย หรือมีลักษณะไม่บ่งเฉพาะ ซึ่งเป็นดุลพินิจของนายทะเบียนที่จะสั่งให้แสดงปฏิเสธตามมาตรา 17 หรือสั่งไม่รับจดทะเบียนตามมาตรา 7 แต่กรณีเครื่องหมายที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8 จะมีผลให้เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 นายทะเบียนจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ตามมาตรา 17 เพราะไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงปฏิเสธในส่วนประกอบของเครื่องหมายที่มีลักษณะต้องห้ามรับจดทะเบียนกำหนดไว้ ดังนั้น เมื่อเครื่องหมายมีลักษณะต้องห้าม นายทะเบียนจะสั่งให้ผู้ขอแสดงปฏิเสธภาคส่วนนั้นไม่ได้

2.1 มาตรา 8 (1) ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำจังหวัด

ตราแผ่นดิน หมายถึง ตราประจำประเทศ

(ตราแผ่นดินรัชกาลที่ 5)

(ตราแผ่นดินปัจจุบัน)

พระราชลัญจกร หมายถึง ตราประจำพระองค์ของพระมหากษัตริย์ทรงใช้ประทับกำกับพระปรมาภิไธย และประทับกำกับเอกสารสำคัญที่ออกในพระปรมาภิไธย

(พระราชลัญจกรประจำรัชกาลที่ 9)

(พระราชลัญจกรประจำรัชกาลที่ 10)

ตราจักรี หมายถึง ตราราชวงศ์จักรี

²⁸ ฎ. ทป.117/2557 INDIA GATE คำขอเลขที่ 723213

ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ตราประจำตำแหน่ง

ตราประจำกระทรวง

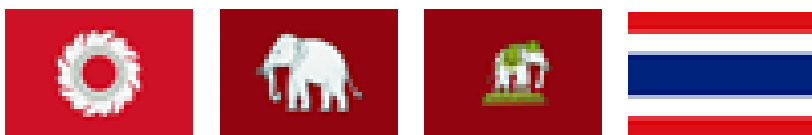

ตราประจำจังหวัด

2.2 มาตรา 8 (2) ธงชาติของประเทศไทย ธงพระอิสริยยศ หรือธงราชการ

ธงชาติของประเทศไทย หมายถึง ธงชาติของประเทศไทยยุคสมัยต่าง ๆ

ธงพระอิสริยยศ หมายถึง ธงมหาราช ธงราชินี ธงเยาวราช ธงผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ธงมหาราช)

(ธงราชินี)

(ธงเยาวราช)

(ธงผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์)

ธงราชการ หมายถึง ธงที่ใช้ในราชการต่าง ๆ เช่น ธงลูกเสือ ธงประจํากรม กองต่าง ๆ ธงประจำจังหวัด

ธงประจำกองทัพบก

(ธงลูกเสือ)

(ธงประจำกองทัพบกไทย)

2.3 มาตรา 8 (3) พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อ พระนามาภิไธยย่อ หรือนามพระราชวงศ์ หมายถึง พระนาม พระนามย่อของพระเจ้าแผ่นดิน พระราชินี พระบรมวงศานุวงศ์

2.4 มาตรา 8 (4) พระบรมฉายาลักษณ์ หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือรัชทายาท หมายถึง รูปถ่าย หรือรูปวาดของพระเจ้าแผ่นดิน พระราชินี หรือรัชทายาท ทั้งนี้ ให้พิจารณาจากราชวงศ์ไทย

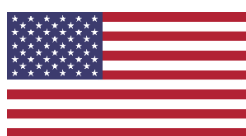
2.5 มาตรา 8 (5) ชื่อ คำ ข้อความ หรือเครื่องหมายใด อันแสดงถึงพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือพระราชวงศ์ ทั้งนี้ ให้พิจารณาจากราชวงศ์ของประเทศไทยโดยเคร่งครัด แม้จะได้รับพระราชทานชื่อก็ต้องห้ามตามมาตรานี้ เช่น คำว่า ในหลวง พระเจ้าแผ่นดิน พระเจ้าอยู่หัว พ่อหลวง ร.๙ ร.๑๐ หรือ ...เพื่อพ่อ รวมถึงชื่อพระราชกรณียกิจต่าง ๆ ด้วย เช่น โครงการเศรษฐกิจพอเพียง โครงการแก้มลิง โครงการชั่งหัวมัน

2.6 มาตรา 8 (6) ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศ ตราประจำประมุขของรัฐต่างประเทศ เครื่องหมายราชการและเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือชื่อและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น แยกพิจารณาดังนี้

2.6.1 ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศ

1) ธงชาติหรือเครื่องหมาย

(1) ธงชาติของรัฐต่างประเทศ หมายถึง ธงชาติของประเทศต่าง ๆ เช่น

(ธงชาติสหรัฐอเมริกา)

(ธงชาติจีน)

(ธงชาติแคนาดา)

(2) เครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ หมายถึง เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประจำชาติของประเทศต่าง ๆ เช่น

(ตราสัญลักษณ์สหรัฐอเมริกา)

(ตราสัญลักษณ์จีน)

(ตราสัญลักษณ์สหราชอาณาจักร)

(3) ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศ หมายถึง ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศที่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย เช่น เครื่องหมายที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เครื่องหมายองค์การการค้าโลก

(องค์การสหประชาชาติ)

(สหภาพยุโรป)

(องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก)

(โอลิมปิก)

(อาเซียน)

แนวทางการพิจารณา

พิจารณาจากรูปเครื่องหมาย หากเห็นว่ามีลักษณะเป็นรูปธง หรือแถบสีที่เป็นแถบสีของธงชาติ ให้มีคำสั่งตามมาตรา 8 (6) ประกอบมาตรา 16 โดยไม่ต้องระบุเงื่อนไขในคำสั่งว่า สามารถแก้ไขรูปเครื่องหมายเพื่อให้ไม่เป็นเครื่องหมายต้องห้ามรับจดทะเบียน แต่หากผู้ขอประสงค์จะแก้ไขรูปเครื่องหมาย ให้ยื่นแบบ ก.06 แก้ไขรูปเครื่องหมายพร้อมแบบ ก.20 ชี้แจงเพื่อให้ไม่เป็นเครื่องหมายต้องห้ามรับจดทะเบียนตามมาตรา 8

ตัวอย่าง ลักษณะรูปธงในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีลักษณะต้องห้าม

2) ชื่อและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(1) ชื่อของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(2) ชื่อย่อของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ เช่น USA/US/U.S., UK/U.K. แต่ไม่รวมอักษรย่อที่ประชาชนทั่วไปใช้ เช่น CN, KR, JP, FR, NZ, CA

3) เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (6) มิได้เป็นบทบัญญัติบังคับห้ามโดยเด็ดขาด กล่าวคือ หากได้รับอนุญาตให้ใช้ชื่อรัฐต่างประเทศนั้นจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศซึ่งเป็นเจ้าของชื่อนั้น

“ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น” หมายถึง ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐ เช่น สถานทูตที่ประจำ ณ ประเทศไทย องค์การระหว่างประเทศ เป็นต้น

หนังสืออนุญาตอย่างน้อยต้องมีข้อความในทำนอง ดังต่อไปนี้

(1) “ผู้อนุญาตเป็นหน่วยงานราชการของรัฐบาล และมีอำนาจในการอนุญาตให้บุคคลใดนำชื่อประเทศ/ธง/สัญลักษณ์ของตนไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า”

(2) “อนุญาตให้บริษัท...นำคำว่า JAPAN มาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า” หรือข้อความอื่นในทำนองเดียวกันระบุไว้

(3) ข้อความรับรองการได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุล สำนักงานหรือหน่วยงานด้านการพาณิชย์ของประเทศนั้น

ตัวอย่าง กรณีเป็นผู้มีอำนาจ

มีหนังสือยืนยันจากรัฐบาลแห่งดูไบ³⁰

ตัวอย่าง กรณีเป็นผู้ไม่มีอำนาจ

องค์การส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูปเป็นองค์การอิสระ

ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของอินเดีย ไม่ได้ระบุว่าเป็นหน่วยงานราชการของรัฐบาลอินเดียซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้ผู้ใดนำชื่อของสาธารณรัฐอินเดียไปใช้ได้แต่อย่างใด³¹

แนวทางการพิจารณา

1) เครื่องหมายที่ประกอบด้วยชื่อรัฐต่างประเทศ หมายความว่ารวมถึงส่วนหนึ่งของชื่อทางราชการของรัฐต่างประเทศด้วย

ตัวอย่าง คำว่า “INDIA” ที่ออกเสียงได้ว่า อินเดีย มีความหมายสื่อว่าเป็นชื่อของประเทศสาธารณรัฐอินเดีย หรือ Republic of India แม้จะเป็นส่วนหนึ่งของชื่อทางราชการของประเทศอินเดีย แต่สาธารณชนทั่วไปรับรู้และเข้าใจทั้งเป็นที่นิยมเรียกกันว่าประเทศอินเดีย หรือ INDIA คำว่า “INDIA” จึงเป็นชื่อของรัฐต่างประเทศ

2) เครื่องหมายที่ประกอบด้วยชื่อรัฐต่างประเทศ ให้มีคำสั่งตามมาตรา 8(6) และมาตรา 7 วรรคสอง (2)

ตัวอย่าง **AIRFRANCE** คำว่า AIRFRANCE แม้จะเขียนติดต่อกันเป็นคำเดียวกันก็ตาม แต่คำว่า AIR และคำว่า FRANCE สามารถแยกออกจากกันได้และสามารถแปลความหมายตามพจนานุกรมได้ คำว่า AIR แปลว่า การขนส่งโดยเครื่องบิน คำว่า FRANCE เป็นชื่อประเทศฝรั่งเศส รวมกันสื่อความหมายได้ว่า การขนส่งโดยเครื่องบินของฝรั่งเศส เมื่อนำมาใช้สำหรับบริการจำพวกที่ 43 รายการบริการ ได้แก่ ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มบนเครื่องบิน ฯลฯ ทำให้เข้าใจได้ว่าบริการภายใต้เครื่องหมายบริการนี้เป็นบริการบนเครื่องบินของสายการบินฝรั่งเศส นับว่าเป็นข้อความที่ถึงถึงลักษณะของบริการโดยตรง จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) นอกจากนี้ คำว่า FRANCE เป็นชื่อของประเทศฝรั่งเศส นับว่าเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) อีกทั้ง คำว่า FRANCE ซึ่งเป็นชื่อของประเทศฝรั่งเศส นับว่าเป็นชื่อของรัฐต่างประเทศ และผู้ขอไม่มีเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นใดที่แสดงให้เห็นได้ว่าตนได้รับอนุญาตให้ใช้คำว่า FRANCE จากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของประเทศฝรั่งเศส

³⁰ คำขอเลขที่ 604349

³¹ ฎ. ทป.117/2557 INDIA GATE คำขอเลขที่ 723213

แต่อย่างใด เครื่องหมายบริการของผู้ขอจึงต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (6) เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว เครื่องหมายบริการของผู้ขอจึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนตามมาตรา 6 ประกอบมาตรา 80³²

3) เครื่องหมายที่ประกอบด้วยคำแสดงที่มาของสินค้า เช่น from China made in Japan ไม่ถือว่าเป็นเครื่องหมายที่มีหรือประกอบด้วยชื่อของรัฐต่างประเทศตามมาตรา 8 (6) แต่หากพิจารณาแล้วปรากฏว่าคำแสดงที่มาของสินค้าไม่ตรงกับสัญชาติของผู้ขอ เช่น ผู้ขอเป็นคนสัญชาติไทย แต่ใช้คำว่า made in USA ซึ่งไม่ใช่สัญชาติอเมริกัน ให้ถือว่าเป็นเครื่องหมายที่มีหรือประกอบด้วยคำบรรยายที่ทำให้สับสนในแหล่งกำเนิดของสินค้าตามมาตรา 8 (13) เว้นแต่ผู้ขอจะส่งหลักฐานยืนยันแหล่งที่มาของสินค้าที่ปรากฏในเครื่องหมาย จึงสั่งให้สละสิทธิคำดังกล่าวได้

หมายเหตุ

1) มาตรา 6 ตรี (Article 6ter) ของอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม (Paris Convention for Protection of Industrial Property : Paris Convention) กำหนดให้มีการแจ้งขอรับความคุ้มครองสัญลักษณ์ เครื่องหมาย เพื่อให้ได้รับความคุ้มครองในประเทศที่เป็นภาคีอนุสัญญากรุงปารีส และภาคีองค์การการค้าโลก โดย Article 6ter ให้ความคุ้มครองแก่

(1) ธงชาติ ได้รับความคุ้มครองโดยไม่ต้องแจ้งขอรับความคุ้มครอง

(2) ตราอาร์ม ตราที่เกี่ยวข้องกับความเป็นรัฐ สัญลักษณ์และตรามาตรฐานที่เป็นทางการที่แสดงถึงการควบคุมและการรับประกันซึ่งได้ประกาศใช้โดยรัฐนั้น โดยเครื่องหมายเหล่านี้จะต้องมีการแจ้งขอรับความคุ้มครองตาม Article 6ter (3)(a)

(3) เครื่องหมายที่ได้รับการคุ้มครอง Article 6ter แล้ว จะได้รับความคุ้มครองในภาคีอนุสัญญากรุงปารีส และภาคีองค์การการค้าโลก ประเทศภาคี จะต้องไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าว

2) สามารถดูรูปธงและตราสัญลักษณ์ ชื่อย่อขององค์การระหว่างประเทศ ที่ต้องห้ามไม่สามารถรับจดทะเบียนได้เพิ่มเติมได้ที่ <https://www3.wipo.int/branddb/en/>

(1) เลือก Filter by WO 6TER

(2) เลือก Filter จะปรากฏรูปทั้งหมด โดยสามารถเลือกแยกตามประเทศได้

2.7 มาตรา 8 (7) เครื่องหมายราชการ เครื่องหมายกาชาด นามกาชาด หรือกาเจนีวา

1) เครื่องหมายราชการ หมายถึง ตราที่ใช้ในราชการซึ่งมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นเครื่องหมายราชการ

2) เครื่องหมายกาชาด หมายถึง กากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่ใช้แสดงสำหรับการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของสภากาชาด หรือกาชาดระหว่างประเทศ

³² คำวินิจฉัยคกก.ที่ 818/2563 คำขอเลขที่ 160118496

3) นามกาชาด หมายถึง คำ“กาชาด”หรือ“กาเจนีวา”และให้รวมถึงคำว่า “กากบาทแดง” “ซีกวงเดือนแดง” “สิงห์โตแดงและดวงอาทิตย์” (พระราชบัญญัติกาชาด พ.ศ. 2499)

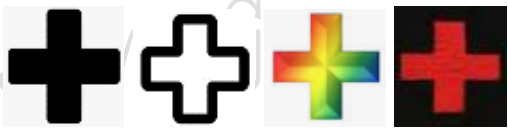
แนวทางการพิจารณา

พิจารณาจากลักษณะและสีของเครื่องหมาย ดังนี้

กรณีที่ 1 กากบาทสีแดงบนพื้นขาว ให้มีคำสั่งมาตรา 8 (7) เครื่องหมายกาชาด

กรณีที่ 2 กากบาทสีขาวบนพื้นแดง ให้มีคำสั่งมาตรา 8 (7) เครื่องหมายกาชาด ประกอบมาตรา 8 (11) และคล้ายกับธงชาติประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มาตรา 8 (6) ประกอบ มาตรา 8 (11)

กรณีที่ 3 กากบาทสีเขียวบนพื้นขาว หรือสีขาวบนพื้นเขียว หมายถึง เครื่องหมาย แสดงความปลอดภัย, ทางารแพทย์ ให้มีคำสั่งมาตรา 8 (9) สัญลักษณ์ที่ทุกคนใช้ร่วมกัน

กรณีที่ 4 กรณีกากบาทสีขาว-ดำ หรือ สีอื่น ๆ ให้พิจารณาจาก ลักษณะการจัดวางในเครื่องหมาย เป็นกรณี ๆ ที่กล่าวไว้ในมาตรา 7

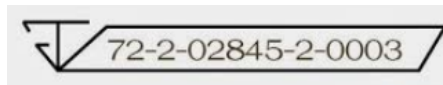
2.8 มาตรา 8 (8) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือ เครื่องหมายอื่นใด อันได้รับเป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือ หน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น เว้นแต่ ผู้ขอจดทะเบียนจะได้รับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายเช่นนั้น เป็นรางวัลสำหรับสินค้า นั้นและใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้า นั้น แต่ทั้งนี้ ต้องระบุปฏิทินที่ได้รับรางวัลด้วย

แนวทางการพิจารณา

1) คำว่า “ทั้งนี้ ต้องระบุปฏิทินที่ได้รับรางวัลด้วย” มีความหมายว่า ต้องระบุปฏิทินอยู่ในเครื่องหมาย และ ต้องมีหนังสือยืนยันการได้รับรางวัลด้วย หากเครื่องหมายไม่ปรากฏปฏิทิน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้แก้ไขรูป เครื่องหมาย

2) ต้องเป็นรางวัลในการแสดงหรือการประกวดสินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่น ของรัฐของประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น ถึงจะพิจารณาตามมาตรา 8 (8) ทั้งนี้ ไม่รวมถึงรางวัลในการแสดงหรือการประกวดสินค้าที่เอกชนจัดขึ้น

ตัวอย่าง

2.9 มาตรา 8 (9) เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนโนบาย

อนุमतรานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันหรือไม่ต้องการให้นำสิ่งที่เป็นของส่วนรวมหรือสิ่งทีอาจจะกระทบต่อส่วนรวมมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้า ซึ่งอนุमतรานี้เป็นบทบัญญัติที่กว้าง คือ หากไม่เข้าอนุमतราอื่นก็จะใช้อนุมัตรานี้ ทั้งนี้ ยังไม่มีบทบัญญัติกฎหมายทีให้นิยามของในเรื่องเหล่านี้้อย่างชัดเจน จึงเป็นหลักการให้พิจารณา โดยมีตัวอย่างคำอธิบาย เช่น

คำว่า “รัฐประศาสนโนบาย” มาจากคำว่า “public policy” ซึ่งหมายถึง นโยบายของรัฐ จะใช้เมื่อเป็นกรณีที่มีความโน้มเอียงทีจะเป็นอันตรายต่อประชาชน เป็นภัยต่อผลประโยชน์ของประเทศ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนหรือประเทศโดยที่กฎหมายปฏิเสธบังคับหรือรับรู้ และให้รวมถึงพฤติกรรมทีไม่สุจริตในการจดทะเบียนทีไม่เข้าอนุमतราอื่นด้วย

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ระบุว่า “รัฐประศาสนโนบาย” คือ วิธีการปกครองบ้านเมือง ดังนั้นรัฐผู้ใช้อำนาจปกครองจึงควรวางรัฐประศาสนโนบายหรือนโยบายแห่งรัฐเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวมภายใต้แนวคิดทีว่าประชาชนได้ประโยชน์และความยุติธรรมในชีวิตโดยเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นหลักการสำคัญทีกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อเป็นแนวทางให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน

ส่วนคำว่า “ความสงบเรียบร้อยของประชาชน” ถือเป็นข้อห้ามซึ่งสังคมบังคับแก่เอกชน เป็นการแสดงว่าสังคมยอมอยู่เหนือเอกชน เพื่อให้สังคมอยู่ได้ และความสงบเรียบร้อยจะต้องเป็นความสงบเรียบร้อยของประชาชน ไม่ใช่เรื่องของเอกชนหมู่ใดหมู่หนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นสิ่งที่สังคมประสงค์จะให้มีความคงอยู่ของสังคมและความสงบสุขของผู้ที่อยู่ร่วมกันในสังคม หรืออาจกล่าวได้ว่าความสงบเรียบร้อยของประชาชนมีความมุ่งหมายทีจะใช้กับกรณีเมื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของสังคมขัดกับผลประโยชน์ของส่วนตัว ผลประโยชน์ของส่วนรวมย่อมมีความสำคัญกว่าและการใดทีขัดกับความประสงค์ดังกล่าวย่อมถือได้ว่าขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย ได้อธิบายหลักการของความสงบเรียบร้อยของประชาชน³³ (public order) ว่าเป็น กฎเกณฑ์เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย มุ่งคุ้มครองการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมหรือในประเทศชาติ เพื่อให้เกิดความมั่นคง (security) ความสงบสุข (tranquility) สันติภาพ (peace) และสุขภาพะ (public health) ร่วมกันของคนในสังคม การกระทำใดทีทำให้เกิดความไม่มั่นคง ความไม่สงบสุข ความวุ่นวายหรือบ่อนทำลายสุขภาพะ อันจะมีผลต่อการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม

³³ คำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การกำหนดโทษอาญาในกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำหรับคำว่า “ศีลธรรมอันดีของประชาชน” นั้น ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ระบุว่า “ศีลธรรม” คือ ความประพฤติที่ดีที่ชอบ ดังนั้น จึงอาจหมายถึงความถึงความสามารถทางสติปัญญาในการแสดงออกของพฤติกรรมว่าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก สิ่งใดควรหรือไม่ควร หรือความรู้ผิดชอบชั่วดี เมื่อมีความขัดแย้งดังกล่าวขึ้นก็ใช้เหตุผลทางศีลธรรมมาใช้ในการตัดสิน ศีลธรรมจึงเป็นความรู้สึกภายในใจของบุคคลทั่วไปว่าการกระทำนั้นผิดหรือถูกอย่างไร หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการรับรู้ (common sense) ของบุคคลทั่วไป

คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย อธิบายหลักการของ ศีลธรรมอันดีของประชาชน³⁴ (good morals) ว่าเป็นกฎเกณฑ์ที่คนในสังคมส่วนใหญ่ถือปฏิบัติตามความเชื่อ ตามประเพณี หรือศาสนา และถือว่าเป็นเครื่องวินิจฉัยความประพฤติว่าถูกต้องหรือไม่ ปกติการกระทำที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนย่อมทำให้นิติกรรมเสียไป แต่การกระทำที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนจะเป็นความผิดอาญาก็ต่อเมื่อการกระทำนั้นเป็นเรื่องราวแรงและกระทบต่อการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมอันอาจทำให้เกิดความไม่มั่นคง ความไม่สงบสุข ความวุ่นวายในสังคมได้ ศีลธรรมอันดีของประชาชนนี้อาจมีวิวัฒนาการได้ตามยุคสมัยและตามพื้นที่

การพิจารณาตามอนุมาตรานี้ แบ่งได้เป็น 2 กรณี

2.9.1. กรณีพิจารณาจากลักษณะที่ปรากฏอยู่ในตัวเครื่องหมายนั้นเองว่ามีลักษณะต้องห้ามรับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (9) หรือไม่ กรณี คำ ภาพ เสียง ที่เกี่ยวกับสิ่งดังนี้ เช่น

- เกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมาย เช่น ภาพที่สื่อถึงสิ่งเสพติด เช่น เฮโรอีน ยาบ้า หรือ ภาพที่สื่อถึงการกระทำที่ผิดกฎหมาย เช่น ภาพการทำร้ายร่างกาย ภาพการใช้ความรุนแรง หรือการกระทำอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมาย
- เกี่ยวกับศาสนา ความเชื่อ (ความเชื่อในระดับสากล) เช่น รูปพระพุทธรูป รูปเทพเจ้า รูปอันเป็นที่เคารพบูชาทางศาสนา พระพิฆเนศ เจ้าแม่กวนอิม บทสวดมนต์ ภาษาบาลีสันสกฤต รูปยันต์ต่าง ๆ เครื่องหมายอุณาโลม ไม้กางเขน สถานที่เกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนา ไม่รวมถึงชื่อตำแหน่งทางศาสนา

ตัวอย่าง

อักษรจีน อ่านว่า ฟ่าน/หวน แปลว่า พรหม พระพุทธเจ้า ศาสนาพุทธ

ไม้กางเขนเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของศาสนาคริสต์

³⁴ คำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การกำหนดโทษอาญาในกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายอุณาโลมเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของศาสนาพราหมณ์ ฮินดู

- เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง เช่น สัญลักษณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์ ชื่อองค์กรก่อการร้าย นาซี

ตัวอย่าง

- การลามกอนาจาร ในเชิงลามกอนาจาร ไปเปลือยในทางมีเพศสัมพันธ์ หรือยั่ววน ความไม่สุภาพ
- เครื่องหมายคำ ที่อาจพวนแล้วมีความหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี

ก็อาจไม่รับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (9) ได้

2.9.2. กรณีพิจารณาจากพฤติการณ์ในการจดทะเบียน

การพิจารณาพฤติการณ์ของผู้จดทะเบียนในขณะยื่นขอจดทะเบียน พฤติการณ์ที่มีลักษณะทำต้องห้าม เช่น พฤติการณ์ไม่สุจริต ขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยต้องพิจารณาประกอบกับหลักฐานต่าง ๆ จนเป็นที่เชื่อได้ว่าผู้จดทะเบียนมีเจตนาไม่สุจริต

1) กรณี คำ ภาพ เสียง ที่ถือว่าผู้ขอมีพฤติการณ์ไม่สุจริต

(1) การนำเครื่องหมายเกี่ยวกับสิ่งที่มีส่วนรวมมีสิทธิใช้ร่วมกันมาจดทะเบียนเป็นของตนเอง เช่น

- สัญลักษณ์ของประเทศ (LANDMARK) เช่น รูปสิงโตพ่นน้ำ ของประเทศสิงคโปร์

รูปส핑크ของประเทศอียิปต์ รูปเทพีเสรีภาพ ชื่อเมืองมรดกโลก สิ่งมหัศจรรย์ของโลก รูปอนุสาวรีย์

ตัวอย่าง

หอสักการะฟ้าเทียนถาน ของประเทศจีน

พระยาพิชัยดาบหัก

เทพีสันติภาพ

อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

- สัญลักษณ์หรือยศของทางราชการ สัญลักษณ์ความปลอดภัยทางการแพทย์

ยศทางราชการ

สัญลักษณ์ทางการแพทย์

สัญลักษณ์แสดงความปลอดภัยทางการแพทย์ (กากบาทสีเขียวบนพื้นขาว

หรือสีขาวบนพื้นเขียว

ตัวอย่าง กรณีเครื่องหมายที่ไม่คล้ายกับยศทางราชการ

2) กรณีการนำเครื่องหมายของคนอื่นมาจดทะเบียนเป็นของตน เช่น มีเครื่องหมาย Facebook

Line Instagram ประกอบอยู่ด้วย

(1) พิจารณาว่าเครื่องหมายของบุคคลอื่นนั้นได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ หากยังไม่ได้
รับการจดทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาตามปกติ

(2) เครื่องหมายของบุคคลอื่นนั้นได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว และข้อเท็จจริงปรากฏต่อ
นายทะเบียน เช่น พิจารณาคำขอต่อเนื่องกันแล้วพบว่าเครื่องหมายที่มีลักษณะเหมือนกัน (บล็อกเดียวกัน) ในจำพวก
อื่น ให้นายทะเบียนมีคำสั่งตามมาตรา 8 (9) โดยไม่สั่งมาตรา 8 (13) แต่หากเครื่องหมายแตกต่างเพียงเล็กน้อยไม่ต้องมี
คำสั่งตามมาตรา 8 (9)

3) กรณีขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย

การนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าของตน การที่
บุคคลใดทำซ้ำหรือดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นโดยวิธีใด ๆ อันไม่สุจริตและนำไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าของตน
ย่อมเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย และขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือ
รัฐประศาสนนโยบาย จึงต้องห้ามรับจดทะเบียนตามมาตรา 8 (9)

4) การระบุนายการสินค้าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

รายการสินค้าที่เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ไม่ใช่สินค้าในการพาณิชย์ การระบุนายการดังกล่าวในคำขอจดทะเบียนถือว่าดำเนินการไม่ชอบด้วยมาตรา 9 นายทะเบียนอาจพิจารณามีคำสั่งให้ผู้ขอแก้ไข หรือมีหนังสือแจ้งแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้พิจารณาตามที่กล่าวไว้ในหัวข้อการพิจารณารายการสินค้าและบริการ

2.10 มาตรา 8 (10) เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดหรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าวจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าไม่ว่าจะได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม

เป็นบทบัญญัติห้ามนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยเด็ดขาดมิให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป และห้ามนายทะเบียนโดยเด็ดขาดมิให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปนั้นจะได้รับจดทะเบียนไว้สำหรับสินค้าจำพวกหรือชนิดใดแล้วหรือไม่

1) พิจารณาจากประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ลงวันที่ 21 กันยายน 2547³⁵ กำหนดว่า การพิจารณาเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป จะต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ 2 ประการ ดังต่อไปนี้

(1) สินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นจะต้องมีการจำหน่ายหรือมีการใช้หรือมีการโฆษณาหรือได้มีการใช้เครื่องหมายโดยวิธีใด ๆ เช่น ใช้เป็นเครื่องหมายของทีมฟุตบอล เป็นต้น อย่างแพร่หลายตามปกติโดยสุจริตไม่ว่าจะกระทำโดยเจ้าของหรือ ผู้แทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายนั้นไม่ว่าในประเทศหรือต่างประเทศจนทำให้สาธารณชนทั่วไป หรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักเป็นอย่างดี

(2) เครื่องหมายนั้นจะต้องมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในหมู่ผู้บริโภค

ทั้งนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาเคยออกระเบียบว่าด้วยการแจ้งเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2548³⁶ แม้กรมฯ ได้มีประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญาให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการแจ้งเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 9 กันยายน 2558³⁸ แล้วก็ตาม แต่ประกาศฯ ยกเลิกระเบียบดังกล่าวได้กำหนดให้นายทะเบียนใช้เครื่องหมายที่ได้รับแจ้งเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาได้กำหนดให้นายทะเบียนใช้เครื่องหมายที่ได้รับแจ้งเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา

2) แนวทางการพิจารณาเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของคณะกรรมการเครื่องหมาย

³⁵ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ลงวันที่ 21 กันยายน 2547

³⁶ ระเบียบว่าด้วยการแจ้งเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2548

³⁸ ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญาให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการแจ้งเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 9 กันยายน 2558

การค้า³⁹ ซึ่งกำหนดแนวทางการพิจารณาไว้

แนวทางการพิจารณา

1) กรณีเครื่องหมายที่ยื่นขอจดทะเบียนเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามบัญชีการแจ้งเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป พ.ศ. 2548 หรือ บัญชีเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ให้นายทะเบียนพิจารณาไปตามบัญชีนั้น

2) หากเครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกันไม่ใช่เครื่องหมายที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงนั้นแล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งพิจารณาตาม ประกาศกระทรวง และ แนวทางการพิจารณาเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

3) การพิจารณาหลักฐานความแพร่หลายจากคำขออื่น เครื่องหมายและรายการสินค้าต้องมีลักษณะเหมือนกันจึงจะสามารถอ้างอิงได้

2.11 มาตรา 8 (11) เครื่องหมายที่คล้ายกับ (1)(2)(3)(4)(5)(6) หรือ (7)

2.12 มาตรา 8 (12) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการจดทะเบียนภายใต้กฎหมายไทย⁴⁰ การนำชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว⁴¹ มาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าจึงเป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หมายความว่า ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์และที่สามารถบ่งบอกว่าสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว

ตัวอย่าง สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว เช่น ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ กาแฟดอยตุง ไข่เค็มไชยา มะขามหวานเพชรบูรณ์ ข้าวหอมมะลิสุนทร กาแฟดอยช้าง เสือจันทบุรี ลองกองต้นหยงมัส มุกภูเก็ต กาแฟดงมะไฟ ข้าวฮางหอมทองสกลทวาปี Champagne Napa Valley Pisco

แนวทางการพิจารณา

1) ชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการจดทะเบียนภายใต้กฎหมายไทย หากเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต่างประเทศที่ยังไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนในประเทศไทย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งตามมาตรา 8 (13) หรือ มาตรา 8 (9) แล้วแต่กรณีโดยไม่สั่งมาตรา 8 (12)

³⁹ แนวทางการพิจารณาเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ซึ่งได้นำหลักการสำคัญของ Joint Recommendation Concerning Provisions on the Protection of Well-Known Marks ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกมาประกอบแล้ว

⁴⁰ พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546

⁴¹ รายชื่อสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน ลงวันที่ 30 กันยายน 2563

- 2) ต้องเป็นถ้อยคำหรือข้อความที่เหมือนกับชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้
ทั้งนี้ คำที่ขอจดทะเบียนอาจเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ด้วย จึงต้องพิจารณามาตรา 7 วรรคสอง (2) ประกอบด้วย

2.13 มาตรา 8 (13) เครื่องหมายอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

แยกพิจารณาได้ดังนี้

2.13.1 ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2543) เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ⁴³

1) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับชื่อเภสัชภัณฑ์สากลที่องค์การอนามัยโลกได้ขึ้นสงวนสิทธิการครอบครองไว้

หมายเหตุ

สามารถดูชื่อเภสัชภัณฑ์สากลที่ต้องห้ามไม่สามารถรับจดทะเบียนได้เพิ่มเติมได้ที่

<https://www3.wipo.int/branddb/en/>

(1) เลือก Filter by WHO INN

(2) เลือก Filter จะปรากฏรายชื่อทั้งหมด โดยให้เลือก Status เป็น Active แล้วเลือก Filter อีกครั้ง

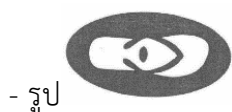
2) เครื่องหมายและคำบรรยายซึ่งอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับชนิดของสินค้าหรือบริการ หรือสับสนหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดหรือความเป็นเจ้าของสินค้าหรือบริการ แยกพิจารณาได้ 3 กรณี ดังนี้

(1) เครื่องหมายและคำบรรยายอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดเกี่ยวกับ “ชนิด” ของสินค้าหรือบริการ โดยพิจารณาความหมายของคำหรือรูปที่ปรากฏในเครื่องหมายและลักษณะทางกายภาพของสินค้าหรือบริการตามรายการที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ประกอบกัน ว่าอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในชนิดของสินค้าได้หรือไม่

แนวทางการพิจารณา

กรณี 1 คำขอมีสินค้าหรือบริการหลายจำพวกและหรือหลายรายการ เช่น เครื่องหมายที่มีคำว่า Chocolate ประกอบอยู่ด้วย หากนำมาใช้กับจำพวกที่ 29 สินค้า น้ำมันที่รับประทานได้ และจำพวก 30 สินค้า ช็อกโกแลต ชา กาแฟ หากมีรายการสินค้าใดสินค้าหนึ่งเมื่อพิจารณาถึงเครื่องหมายที่ขอจดทะเบียนแล้วเห็นว่าอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในชนิดของสินค้าได้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องหมายต้องห้ามรับจดทะเบียนตามมาตรา 8(13)

ตัวอย่าง กรณีไม่สับสน

- รูป

มีลักษณะคล้ายกับรูปรองเท้าแตะก็ตาม แต่เมื่อนำมาใช้สินค้าจำพวกที่ 18 รายการสินค้า กระเป๋าใส่ซอง โครงกระเป๋ากถือ ฯลฯ ซึ่งเป็นชนิดของสินค้าที่สาธารณชนย่อมสามารถมองเห็นสินค้าแต่ละชนิดได้อย่างชัดเจนจนไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับชนิดของสินค้า ⁴⁴

⁴³ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2543) เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2543

⁴⁴ คำวินิจฉัยคกก.ที่ 1277/2558 คำขอ 869109

- imirror

คำว่า mirror แปลว่า กระจกเงา อันเป็นคำบรรยายสินค้าชนิดหนึ่งก็ตาม แต่การที่นำคำที่มีความหมายดังกล่าวมาใช้กับสินค้าจำพวกที่ 12 รายการสินค้า มอเตอร์รถยนต์ ฯลฯ เมื่อพิจารณาความหมายของคำ และลักษณะทางกายภาพของสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ประกอบกันแล้ว ย่อมเห็นได้ชัดเจนว่าลักษณะทางกายภาพของสินค้านั้นเป็นสินค้าที่มีขนาดและรูปร่างของสินค้าแต่ละอย่างที่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างสินค้ากระจกเงากับสินค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้แต่ละอย่างหรือแต่ละชนิดได้อย่างชัดเจน จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในชนิดของสินค้า⁴⁵

(2) เครื่องหมายและคำบรรยายอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือบริการ **“แหล่งกำเนิดของสินค้า”** นั้น หมายถึง เครื่องหมายหรือคำบรรยายที่สื่อความหมายถึงหรือทำให้เข้าใจว่าเป็นประเทศ เมือง หรือสถานที่อันเป็นแหล่งกำเนิดหรือที่มาของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวโดยตรงเท่านั้น เช่น FROM CHINA , MADE IN JAPAN ให้พิจารณาร่วมกับสัญชาติของผู้ขออนุญาตทะเบียน หากไม่สอดคล้องกัน ให้มีคำสั่งมาตรา 8 (13)

(3) เครื่องหมายและคำบรรยายอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดเกี่ยวกับ **“ความเป็นเจ้าของสินค้าหรือบริการ”**

เช่น กรณีเครื่องหมายมีข้อความแสดงชื่อ บริษัท แนนนี่ คอสเมติกส์ จำกัด หรือมีคำว่า By แนนนี่ แต่ชื่อเจ้าของคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญชัย ให้มีคำสั่งต.ค.5ข้อ7 ให้ส่งหนังสือแสดงความสัมพันธ์ก่อน หากส่งไม่ได้ ให้มีคำสั่งมาตรา 8 (13)

2.13.2 ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ⁴⁶

1) เครื่องหมายที่เป็นสัญลักษณ์ประจำชาติไทย ได้แก่ ภาพช้างไทย ภาพดอกราชพฤกษ์ ภาพศาลาไทย

ช้างไทย (Chang Thai) (Elephant in Thai Elephant emblem)

ดอกราชพฤกษ์ Ratchaphruek (Cassia Ratana Link.)

ศาลาไทย Sala Thai (Pavilion)

(สัญลักษณ์ประจำชาติที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน)

2) เครื่องหมายที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือคล้ายกับภาพสัญลักษณ์ประจำชาติไทย

⁴⁵ คำวินิจฉัยคกก.ที่ 1876/2561 คำขอ 946724

⁴⁶ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2548

3. การพิจารณาความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายการค้า

เมื่อพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะและลักษณะต้องห้ามแล้ว ลำดับต่อมาคือการพิจารณาเปรียบเทียบความเหมือนคล้ายกับเครื่องหมายของบุคคลอื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนก่อน ซึ่งผู้ที่ยื่นคำขอจดทะเบียนก่อนเป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน ตามหลัก “First to File” หากมีบุคคลใด (โดยไม่ได้ลอกเลียนแบบกัน) นำเครื่องหมายที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกันมาขึ้นขอจดทะเบียนมาขึ้นคำขอภายหลัง นายทะเบียนก็จะมีคำสั่งตามมาตรา 20 หรือมาตรา 13 แล้วแต่กรณี

มาตราที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบความเหมือนคล้ายกับเครื่องหมายของบุคคลอื่น ดังนี้

1) มาตรา 20 เครื่องหมายมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อน ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

2) มาตรา 13 เครื่องหมายมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นที่จดทะเบียนแล้ว ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียน

3) มาตรา 27 กรณีเครื่องหมายมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นมาตรา 13 หรือมาตรา 20 วรรคหนึ่ง แต่นายทะเบียนเห็นว่าเป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้

4) มาตรา 51/1 กรณีเครื่องหมายมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของเจ้าของหลายราย เช่น ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดก ตามมาตรา 13 หรือมาตรา 20 หากได้รับความยินยอมเป็นหนังสือให้ถือว่าพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียนได้

การพิจารณาเปรียบเทียบว่าเครื่องหมายการค้าเหมือนหรือคล้ายกันหรือไม่นั้นเป็นปัญหาข้อกฎหมาย คำว่า “เหมือน” หมายถึง เครื่องหมายมีลักษณะตรงกัน คำว่า “คล้าย” หมายถึง เครื่องหมายมีลักษณะใกล้เคียงกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า โดยพิจารณาภาพรวมของเครื่องหมายการค้าเปรียบเทียบกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นว่ามีความเหมือนหรือคล้ายกันในสาระสำคัญหรือในลักษณะเด่นของเครื่องหมายการค้าหรือไม่ ไม่ใช่พิจารณาเปรียบเทียบเฉพาะรูปหรือคำหรือข้อความที่ปรากฏเท่านั้น แต่ต้องพิจารณาองค์ประกอบรวมทุกส่วนของเครื่องหมายการค้า ทั้งสำเนียงเสียงเรียกขาน รายการสินค้าที่ขอจดทะเบียนไว้เพื่อใช้กับเครื่องหมายการค้าว่าเป็นสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือเป็นสินค้าต่างจำพวกกันแต่มีลักษณะอย่างเดียวกัน รวมทั้งพิจารณาว่าสาธารณชนกลุ่มผู้ใช้สินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าว่าเป็นกลุ่มเดียวกันและมีความรู้เพียงพอที่จะแยกแยะความแตกต่างของสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าทั้งสองได้ดีหรือไม่เพียงใดประกอบกันด้วย⁴⁸ ดังนี้

⁴⁸ ฎ.3271/2560 ฎ.8156/2560

1) พิจารณาจากภาพรวมของเครื่องหมายทั้งเครื่องหมาย มิใช่ส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น โดยจะต้องไม่มีสาระสำคัญที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายของบุคคลอื่น ดังนี้

(1) พิจารณาส่วนประกอบหลักหรือสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า เมื่อส่วนประกอบหลักหรือสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าเหมือนหรือคล้ายกันแล้ว แม้ส่วนปลีกย่อยจะแตกต่างกัน ก็ถือว่าคล้ายกัน

- เครื่องหมายรูป พิจารณาจากรูปภาพของเครื่องหมาย

- เครื่องหมายคำ พิจารณาจากตัวอักษรหรือพยัญชนะที่ประกอบขึ้นเป็นคำนั้น ๆ อาจใช้การเทียบเสียงเรียกขานคำดังกล่าวประกอบด้วยก็ได้

(2) คำเดียวกันแต่เขียนต่างกันตัวพิมพ์ใหญ่ ตัวพิมพ์เล็ก หรือตัวเขียน ถือได้ว่าเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกัน

ตัวอย่าง

RONOMA คล้าย ronoma

Zebra คล้าย ZEBRA คล้าย

2) พิจารณาเสียงเรียกขาน

การเทียบเสียงเรียกขานสามารถใช้พิจารณาความเหมือนคล้ายได้ โดยอาจใช้เหตุผลนี้เหตุผลเดียวหรือใช้ประกอบเหตุผลอื่นก็ได้

ตัวอย่าง

“DIOR” คล้าย “ดิออร์” เนื่องจาก มีเสียงเรียกขานคล้ายกัน

3) พิจารณารายการสินค้าที่ขอจดทะเบียน

การตรวจสอบความเหมือนหรือคล้าย จะทำการตรวจค้นเครื่องหมายจากฐานข้อมูลเครื่องหมายการค้าของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งนี้ เครื่องหมายที่ไม่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนกับกรมทรัพย์สินทางปัญญา จะไม่อยู่ในขอบเขตของการตรวจค้นดังกล่าว วิธีการตรวจค้นเครื่องหมายการค้า ดังนี้

1) เครื่องหมายรูปภาพ ใช้การตรวจค้นตามรหัสบรรยายภาพระบบ Vienna Classification

2) เครื่องหมายคำ ตรวจค้นได้ 4 วิธี คือ

(1) อักษรแรก - เสียงท้าย

(2) คำเหมือนคล้าย

(3) อักษรแรก - เสียงท้ายอื่น (สำหรับสินค้ายา)

(4) เสียงพ้องแต่ละพยางค์

3) เครื่องหมายเสียง ตรวจค้นได้ 2 วิธี คือ

(1) การฟังจากสารบบ ตามประเภทของเสียง ได้แก่ เสียงคน เสียงสัตว์ เสียงดนตรี และเสียงอื่น ๆ เช่น เสียงอิเล็กทรอนิกส์ เสียงธรรมชาติ เป็นต้น

ทั้งนี้ เครื่องหมายเสียงอาจประกอบด้วยเสียงมากกว่า 1 ประเภทก็ได้

(2) ในกรณีเป็นเสียงอ่านของคำ ให้ตรวจสอบกับสารบบคำด้วย ด้วย เช่น เสียงรักคุณเท่าฟ้า ให้ตรวจสอบกับสารบบคำ “รักคุณเท่าฟ้า” เป็นต้น

แนวทางการพิจารณา

1) พิจารณาจากภาพรวมของเครื่องหมายทั้งเครื่องหมาย มิใช่ส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น โดยจะต้องไม่มีสาระสำคัญที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายของบุคคลอื่น และหรือพิจารณาเสียงเรียกขานร่วมด้วย

(1) เครื่องหมายรูป พิจารณาจากรูปภาพของเครื่องหมาย

ตัวอย่าง กรณีคล้าย

ตัวอย่าง กรณีไม่คล้าย

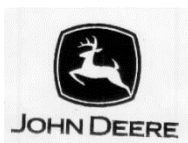
ไม่คล้าย

ไม่คล้าย

ไม่คล้าย

(2) เครื่องหมายคำ พิจารณาจากตัวอักษรหรือพยัญชนะที่ประกอบขึ้นเป็นคำนั้น ๆ รวมถึงการเรียกขานของคำดังกล่าว

ตัวอย่าง

Sunkee 圣琪 ไม่คล้าย SUNCLEAN

KYOTAKARA ไม่คล้าย ทะกะระ TAKARA

(3) ตัวอักษรหรือตัวเลข พิจารณาจากรูปลักษณะการประดิษฐ์ ตัวอักษรหรือตัวเลขหนึ่ง-สองตัว หากมีการประดิษฐ์ที่ต่างกันอย่างชัดเจนก็ถือว่าเป็นเครื่องหมายที่ต่างกัน โดยไม่ต้องพิจารณาถึงการเรียกขาน สำหรับตัวอักษรหรือตัวเลขตั้งแต่3ตัวขึ้นไป แม้ประดิษฐ์ที่ต่างกันก็ถือว่าคล้ายกัน โดยพิจารณาถึงการเรียกขาน

ตัวอย่าง ตัวอักษรหรือตัวเลขหนึ่ง-สองตัว

ตัวอย่าง ตัวอักษรหรือตัวเลขตั้งแต่3ตัวขึ้นไป

(4) เครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นใบฉลาก พิจารณาดังนี้

1. การวางรูปรอยประดิษฐ์ของเครื่องหมายมีความเหมือนหรือคล้ายกัน แม้ภาคส่วนสาระสำคัญจะแตกต่างกันบ้าง ก็ถือว่าเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกัน
2. ภาคส่วนที่เป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายเหมือนหรือคล้ายกัน แม้ส่วนประกอบอื่น ๆ จะต่างกันบ้าง ก็ถือว่าเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกัน

(5) เครื่องหมายเสียง พิจารณาจากการฟัง เสียงเทียบกับเสียง หรือเสียงเทียบกับคำ

เช่น เครื่องหมายเสียงว่า มามีโปโก คล้ายกับเครื่องหมายคำ มามีโปโก

(6) เครื่องหมายที่มีคำที่สละสิทธิตามมาตรา 17

การพิจารณาจากสาระสำคัญของเครื่องหมาย หากภาคส่วนที่เหมือนคล้ายกันได้ทำการสละสิทธิแล้ว ภาคส่วนสำคัญที่คงเหลือมีความแตกต่างกัน ถือว่าไม่เหมือนหรือคล้ายกัน

ตัวอย่างที่ 1 ใช้กับสินค้าเครื่องพิมพ์ สละสิทธิ PRINTECH แล้ว

ตัวอย่างที่ 2 ใช้กับสินค้าปุ๋ย สละสิทธิ RED WORM เรด เวอร์ม แล้ว

(7) กรณีชื่อเจ้าของเครื่องหมายไม่ตรงกัน เนื่องจากสะกดผิด แต่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเจ้าของเดียว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่ง (ตค. 5 ข้อ 7) ให้ผู้ขอส่งหนังสือชี้แจงว่าเป็นเจ้าของเดียวกันหรือไม่ หากเป็นเจ้าของเดียวกัน ให้ดำเนินการแก้ไขชื่อเจ้าของให้ถูกต้องตรงกัน หากผู้ขอยื่นแบบ ก.20 (ไม่ยื่นแบบ ก.06) ชี้แจงว่าเป็นเจ้าของเดียวกันอย่างเดียว แต่ไม่ดำเนินการแก้ไข ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอแก้ไขชื่อเจ้าของให้ตรงกันตาม มาตรา 11

2) เมื่อพิจารณาว่าเครื่องหมายมีความเหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้พิจารณาด้วยว่าสินค้าหรือ บริการนั้นมีลักษณะอย่างเดียวกันหรือไม่ เช่น

(1) กลุ่มของผู้บริโภคผู้ใช้สินค้า เช่น สินค้าที่ใช้ส่วนตัวและใช้ภายในบ้านที่อยู่อาศัย งานเกษตรกรรม เช่นเดียวกัน มีความเป็นไปได้ที่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายจะเป็นคนกลุ่มเดียวกัน

(2) กลุ่มสินค้าว่าต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น สินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรม เกษตรกรรม สินค้าที่ใช้ในครัวเรือน สินค้าที่ต้องอยู่ภายใต้การดูแลของช่างเทคนิคหรือผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ยารักษาเฉพาะโรคซึ่งต้องมีใบสั่งยาของแพทย์

(3) วัตถุประสงค์ในการใช้งาน เช่น สินค้าเป็นส่วนประกอบของเครื่องจักรที่ต้องใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม

(4) สถานที่วางจำหน่ายสินค้า เช่น ร้านค้าโดยทั่วไป ห้างสรรพสินค้าทั่วไป การสั่งซื้อผ่านตัวแทนจำหน่าย สินค้านั้นโดยเฉพาะ

(5) มูลค่าของสินค้า เช่น สินค้าที่มีราคาแพงผู้ใช้สินค้านั้นย่อมต้องใช้ความละเอียดถี่ถ้วนในการเลือกซื้อสินค้า ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งาน ผู้บริโภคมีความพึงพอใจในการเลือกซื้อสินค้า

ตัวอย่าง

1) เมื่อรายการสินค้าของผู้ขอเป็นสารเคมีสำหรับใช้ในอุตสาหกรรมผลิตสีและอุตสาหกรรมผลิตสารเคลือบต่าง ๆ แต่สินค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วเป็นสินค้ากาวใช้ในอุตสาหกรรม แม้จะเป็นสินค้าสารเคมีเหมือนกันแต่ก็มี วัตถุประสงค์ในการใช้งานและอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันชัดเจน ผู้ใช้จึงเป็นคนละกลุ่มกัน นอกจากนี้สถานที่ วางจำหน่ายสินค้าสารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตสีและสารเคลือบต่าง ๆ ไม่ได้มีจำหน่ายอยู่ตามร้านค้าโดยทั่วไปแต่เป็น การสั่งซื้อผ่านตัวแทนจำหน่ายสินค้านั้นโดยเฉพาะ แต่สินค้ากาวอุตสาหกรรมจะมีจำหน่ายอยู่ในร้านค้าที่จำหน่ายกาว

หรืออุปกรณ์สำหรับการยึดติดสิ่งของโดยทั่วไปอยู่แล้ว ซึ่งสินค้าดังกล่าวเป็นสินค้าที่มีราคาแพงผู้ใช้สินค้านี้ย่อมต้องใช้ความละเอียดถี่ถ้วนในการเลือกซื้อสินค้าให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งานด้วย จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ (คำวินิจฉัยคกก.ที่ 43/2560 (860679))

2) เนื่องจากเครื่องหมายการค้าของผู้ขอใช้กับสินค้าจำพวกที่ 25 รายการสินค้า ผ้าโสร่ง ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วใช้กับสินค้าจำพวกที่ 25 รายการสินค้า ถุงมือแบบแยกนิ้วทำด้วยผ้าปหนึง PVC แม้เป็นสินค้าจำพวกเดียวกัน แต่รายการสินค้ามีวัตถุประสงค์สำหรับการใช้งานที่แตกต่างกันชัดเจน จึงไม่มีลักษณะอย่างเดียวกัน จนไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ (คำวินิจฉัยคกก.ที่ 976/2561 (946849))

3) เนื่องจากเครื่องหมายการค้าทั้งสองฝ่ายเป็นยารักษาเฉพาะโรคซึ่งต้องมีใบสั่งยาของแพทย์ จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ (คำวินิจฉัยคกก.ที่ 713/2553 (713134))

4) เนื่องจากเครื่องหมายการค้าของผู้ขอใช้กับสินค้าตัวป้องกันกระแทกใช้ค้อพริยนต์ ส่วนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วใช้กับสินค้า รถจักรยานยนต์ แม้เครื่องหมายการค้าของทั้งสองฝ่ายใช้กับสินค้าจำพวกที่ 12 ซึ่งเป็นจำพวกเดียวกันก็ตาม แต่รายการสินค้าของทั้งสองฝ่ายมีราคาแพงผู้บริโภคมีความพิถีพิถันในการเลือกซื้อสินค้า จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ (คำวินิจฉัยคกก.ที่ 300/2553 (700962))

5) เมื่อรายการสินค้าของผู้ขอเป็นสินค้าเครื่องจักรและส่วนประกอบของเครื่องจักรที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นหลัก แต่สินค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วเป็นสินค้าสว่านไฟฟ้า แม้จะเป็นสินค้าอยู่ในกลุ่มเดียวกันแต่ก็มีวัตถุประสงค์ในการใช้งานและรูปลักษณะของตัวสินค้าที่แตกต่างกันชัดเจน ผู้ใช้จึงเป็นคนละกลุ่มกัน นอกจากนี้สถานที่วางจำหน่ายสินค้าเครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรมไม่ได้มีจำหน่ายอยู่ตามร้านค้าโดยทั่วไปแต่เป็นการสั่งซื้อผ่านตัวแทนจำหน่ายสินค้านั้นโดยเฉพาะ แต่สินค้าสว่านไฟฟ้าจะมีจำหน่ายอยู่ในร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าเครื่องมือช่างโดยทั่วไปอยู่แล้วซึ่งสินค้าดังกล่าวเป็นสินค้าที่มีราคาแพงผู้ใช้สินค้านี้ย่อมต้องใช้ความละเอียดถี่ถ้วนในการเลือกซื้อสินค้าให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งานด้วย จึงไม่อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ (คำวินิจฉัยคกก.ที่ 41/2560 (831279))

แนวทางการพิจารณา

กรณีเปรียบเทียบรายการบริการที่ระบุไว้กว้างกับรายการสินค้าที่ระบุเป็นต่างๆ (แคบ) จะถือว่ารายการบริการและรายการสินค้าไม่มีลักษณะอย่างเดียวกัน เช่น

ตัวอย่างที่ 1 บริการจำพวก 35 รายการบริการ บริการนำสินค้าหลายชนิดมารวมกันเพื่อความสะดวกของผู้ซื้อ บริการจัดการขายสินค้า บริการขายสินค้าออนไลน์ กับสินค้าจำพวก 25 รายการสินค้า เสื้อเชิ้ต กางเกงขาสั้น ถือว่าบริการกับสินค้าไม่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 2 บริการจำพวก 43 รายการบริการ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม กับสินค้าจำพวก 32 สินค้า เครื่องดื่ม น้ำดื่ม จำพวก 33 สินค้า สุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อื่น ถือว่าบริการกับสินค้าไม่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 3 บริการจำพวก 44 รายการบริการ สถานเสริมความงาม กับสินค้าจำพวก 3 สินค้า ครีมบำรุงผิว ถือว่าบริการกับสินค้าไม่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

3.2 มาตรา 27

กรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา 13 หรือมาตรา 20 วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้นเป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือ มีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือน หรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้ เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียน มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

การรับจดทะเบียนตามมาตรา 27 ให้นายทะเบียนพิจารณา ดังนี้

1) เป็นเครื่องหมายซึ่งเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริตหรือไม่ พิจารณาจากหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) ต่างฝ่ายต่างได้ใช้เครื่องหมายกับสินค้าของตนในระยะเวลาใกล้เคียงกัน หรือได้ใช้มาก่อน ที่อีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับการจดทะเบียน

(2) ไม่มีเจตนาลอกเลียนแบบเครื่องหมายของผู้อื่น ทั้งนี้ อาจพิจารณาได้จากรูปลักษณะของเครื่องหมาย เช่น คำประดิษฐ์ ภาพประดิษฐ์ ฟอนต์ตัวอักษร ว่าเหมือนกันหรือไม่

(3) ไม่ทราบว่ามีผู้ใช้เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายของตน

2) มีพฤติการณ์พิเศษที่สมควรรับจดทะเบียนได้ อาจพิจารณาได้ดังนี้

(1) เป็นเครื่องหมายที่ขาดต่ออายุ แต่เจ้าของเครื่องหมายยังคงมีการใช้เครื่องหมายนั้นมาโดยตลอด หรือ

(2) ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าจนทำให้เครื่องหมายมีความแพร่หลายในประเทศไทย และไม่เคยถูกอีกฝ่ายหนึ่งโต้แย้งสิทธิแต่อย่างใด หรือ

(3) เกิดจากการเปลี่ยนแปลงจำพวกสินค้า ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ฯ ทำให้ปรากฏในภายหลังว่ารายการสินค้าอาจมีลักษณะอย่างเดียวกัน

(4) มีหนังสือยินยอมให้จดทะเบียนได้ จากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดก ทุกฝ่ายตามมาตรา 51/1 วรรคสอง

(5) หากมีผลคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลให้รับจดทะเบียนได้

3) ทั้งนี้ นายทะเบียนจะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงและเหตุแห่งพฤติการณ์ที่ผู้จดทะเบียนกล่าวอ้างตลอดจนเอกสาร พยานหลักฐาน เป็นกรณี ๆ ไป เช่น

(1) ประวัติความเป็นมาของผู้ขอ เช่น เริ่มก่อตั้ง/เริ่มใช้เครื่องหมายเมื่อปี รูปเครื่องหมาย

(2) หลักฐานการใช้โดยบริษัท ผู้ขอหรือผู้อื่น

(3) หลักฐานแสดงการใช้ (จำพวก/รายการสินค้า/บริการ) ตรงตามที่ยื่นขอจดทะเบียนหรือไม่

(4) รูปเครื่องหมายที่นำไปใช้ตรงกับที่ยื่นขอจดทะเบียนหรือไม่

(5) ใบเสร็จรับเงิน (เดือน/ปี ยอดจำหน่ายรวม)

(6) ใบส่งของ/ใบกำกับภาษี/ใบสั่งซื้อสินค้า (เดือน/ปี ยอดจำหน่ายรวม)

(7) หลักฐานแสดงรายได้/ค่าราคา/จากการจำหน่าย (เดือน/ปี ยอดจำหน่ายรวม)

(8) ใบเสร็จรับเงินค่าโฆษณาสินค้า (เดือน/ปี ยอดจำหน่ายรวม)

(9) สำเนาบทสรุปของบริษัท/รายงานการสอบบัญชี/กำไรขาดทุนสะสมที่แสดงรายได้จากการขาย

(ปี จำนวนบาท)

(10) หลักฐานการโฆษณาในสื่อต่าง ๆ เช่น โบรชัวร์/แผ่นพับ/นิตยสาร/หนังสือ/เอกสารเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์/อื่น ๆ (เดือน/ปี) รูปเครื่องหมายตรงกับที่ยื่นขอจดทะเบียนหรือไม่

(11) สำเนาหนังสือแสดงการจดทะเบียนในต่างประเทศ

(12) สำเนาใบอนุญาตตั้งโรงงาน (ระบุปี...)

(13) ตัวอย่างสินค้า

(14) สำเนาคำพิพากษาศาล

(15) หลักฐานอื่น ๆ

4) กรณีนายทะเบียนเห็นว่าไม่หลักฐานเพียงพอให้มีคำสั่งเหมือนหรือคล้ายตามปกติ เช่น

- รูปเครื่องหมายไม่ตรงตามที่ยื่นขอจดทะเบียน
- ยอดจำหน่าย/การโฆษณาไม่เพียงพอ
- เป็นการใช้โดยผู้อื่น
- ใช้กับสินค้า/บริการไม่ตรงตามที่ยื่นขอจดทะเบียน

5) กรณีนายทะเบียนเห็นว่าหลักฐานเพียงพอ ให้รับจดทะเบียนโดยกำหนดเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับ
วิธีใช้หรือขอบเขตแห่งการใช้เครื่องหมายนั้นก็ได้

6) วิธีการรับจดทะเบียนมาตรา 27 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบ

3.3 มาตรา 51/1

หลักการ คือ กำหนดให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันให้กับ
เจ้าของหลายรายได้ ในกรณีที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้โอน ผู้รับโอน หรือ ผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ซึ่งได้มีการโอน รับโอน หรือรับมรดกกันก่อนหน้าวันยื่น
คำขอจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา 51/1 ดังนี้

1) นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า เครื่องหมายของผู้ขอเหมือนหรือคล้ายตามมาตรา 13 หรือมาตรา
20 แล้วแต่กรณี กับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้โอน ได้รับโอน หรือได้รับมรดก

2) ผู้ขอมีสถานะเป็น (1) ผู้โอน (2) ผู้รับโอน หรือ (3) ผู้รับมรดก ตามมาตรา 48 หรือมาตรา 49 แล้วแต่
กรณี หรือไม่

3) ให้พิจารณาว่าวันที่มีการโอน รับโอนหรือรับมรดกในแบบ ก.04 จะต้องเกิดขึ้นก่อนหรือเกิดขึ้นใน
วันที่ผู้ขอยื่นคำขอใหม่

4) ผู้ขอมีหนังสือยินยอมให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยหนังสือยินยอมต้องแสดงรายละเอียดอย่างน้อยดังนี้

(1) รายละเอียดเกี่ยวกับการเป็นผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน หากมีการโอนหรือรับมรดกสิทธิกันหลายทอด เอกสารจะต้องมีความเชื่อมโยงไม่ขาดสาย

(2) รายละเอียดเกี่ยวกับวันที่โอนหรือรับมรดก โดยต้องโอนหรือรับมรดก ก่อนวันที่ในแบบ ก.01 ของคำขอใหม่

5) ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันได้ โดยถือว่ามีความผิดพิเศษ

แนวทางการพิจารณา

1) กรณีผู้ขอไม่ยื่นหนังสือยินยอมพร้อมกับแบบ ก.01 เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า เหมือนหรือคล้ายตามมาตรา 13 หรือมาตรา 20 แล้วแต่กรณี กับเครื่องหมายการค้าที่ผู้นั้นได้โอน ได้รับโอน หรือได้รับมรดก ให้นายทะเบียนส่งมาตรา 13 หรือมาตรา 20 แล้วแต่กรณี ตามปกติ

2) เมื่อผู้ขอไม่ยื่นหนังสือยินยอมพร้อมกับแบบ ก.01 และนายทะเบียนมีคำสั่งมีคำสั่งตาม มาตรา 13 หรือมาตรา 20 แล้วแต่กรณี ผู้ขอจะมีสิทธิ 2 ทาง ดังนี้

(1) ยื่นอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน ซึ่งหากผู้ขอใช้สิทธิอุทธรณ์แล้วก็จะใช้สิทธิตาม 51/1 ในชั้นนายทะเบียนอีกไม่ได้

(2) ขอใช้สิทธิตามมาตรา 51/1 โดยผู้ขอจะต้องส่งหนังสือยินยอมให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้จาก ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกทุกราย ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาอุทธรณ์ กรณีนี้ให้นายทะเบียนยกเลิกคำสั่งมาตรา 13 หรือมาตรา 20 แล้วแต่กรณี หากไม่ติดประเด็นอื่นก็ให้รับจดทะเบียนตามมาตรา 27 โดยมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบ

3) หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า เหมือนหรือคล้ายตามมาตรา 13 หรือมาตรา 20 แล้วแต่กรณี กับเครื่องหมายการค้าที่ผู้นั้นได้โอน ได้รับโอน หรือได้รับมรดก และผู้ขอมีหนังสือยินยอมให้จดทะเบียน ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายได้ โดยให้ถือว่ามีความผิดพิเศษที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนได้

ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงจำพวกที่มีการโอน หากนายทะเบียนเห็นว่า เหมือนหรือคล้ายตามมาตรา 13 หรือมาตรา 20 แล้วแต่กรณี ก็เพียงพอแล้ว

4) นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้ผู้ขอชี้แจงเกี่ยวกับการโอน รับโอนหรือรับมรดก และแนบเอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการเป็นผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนประกอบได้ โดยส่ง ตค.9 ข้อ 10 หากมีการโอนหรือรับมรดกสิทธิกันหลายทอดจะต้องมีความเชื่อมโยงไม่ขาดสาย พร้อมแนบสำเนาเอกสารการโอนเพื่อยืนยัน โดยใช้แบบ ก.20 หากไม่ส่งคำชี้แจง ให้มีคำสั่งเหมือนหรือคล้ายตามปกติ

หมวด 3

การพิจารณาเครื่องหมายบริการ

การพิจารณาเครื่องหมายบริการ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายบริการโดยอนุโลม และให้คำว่า “สินค้า” ดังกล่าวหมายความว่า “บริการ” (มาตรา 80)

หมวด 4

การพิจารณาเครื่องหมายรับรอง

เครื่องหมายรับรอง (CERTIFICATION MARK) หมายความว่า เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น

เจ้าของเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะใช้เครื่องหมายนั้นกับสินค้าหรือบริการของตนเองไม่ได้ และจะอนุญาตให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับรองโดยใช้เครื่องหมายนั้นก็ได้ (มาตรา 90)

การพิจารณาเครื่องหมายรับรองให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายรับรองโดยอนุโลม (มาตรา 81)

การขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองต้องเป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและผู้ขอจดทะเบียนจะต้อง

- 1) ยื่นข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นพร้อมกับคำขอจดทะเบียนด้วย และ
- 2) แสดงได้ว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับตาม 1)

ข้อบังคับตาม 1) ต้องระบุถึงแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพหรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น หากผู้ขอไม่ยื่นข้อบังคับตามข้อ 1) ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน เพราะเป็นเครื่องหมายรับรองที่ไม่ชอบด้วย มาตรา 82

เพื่อให้การจัดทำข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามบทบัญญัติ มาตรา 82 เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กรมฯ จึงออกประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง กำหนดรายละเอียดข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามนัยมาตรา 82 ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2537⁵⁰ ดังต่อไปนี้

- 1) ข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรา 82 วรรคสอง ให้ระบุรายการที่ผู้ขอจดทะเบียนมีเจตนาจะรับรองตามความเหมาะสมและจำเป็นแก่การรับรองสินค้าหรือบริการนั้น

⁵⁰ ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง กำหนดรายละเอียดข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามนัยมาตรา 82 ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2537

2) รายการตามข้อ 1 มีดังต่อไปนี้

(1) แหล่งกำเนิด ควรระบุถึงสถานที่ซึ่งเป็นที่มา หรือที่ผลิต หรือที่ประกอบ หรือที่เริ่มกิจการของสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง

(2) ส่วนประกอบ ควรระบุถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบเป็นสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง

(3) วิธีการผลิต ควรระบุถึงกรรมวิธีการผลิตสินค้าหรือวิธีการให้บริการโดยสังเขป

(4) คุณภาพ ควรระบุถึงลักษณะส่วนดี หรือลักษณะประจำของสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง

(5) คุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง

(6) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองควรระบุหลักเกณฑ์ในการขอใช้และอนุญาตให้ใช้ วิธีการขอใช้และอนุญาตให้ใช้ เงื่อนไขในการขอใช้และอนุญาตให้ใช้ มาตรการในการควบคุมคุณภาพของสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง ฯลฯ

3. ข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของคำขอจดทะเบียน ซึ่งจัดทำเป็นภาษาไทย

นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้นและมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ให้นำมาตรา 18 และมาตรา 19 มาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนโดยอนุโลม (มาตรา 83)

ถ้านายทะเบียนเห็นว่า ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้น หรือเห็นว่าการรับจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองนั้นจะไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ให้นำมาตรา 18 และมาตรา 19 มาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนโดยอนุโลม (มาตรา 84)

ตัวอย่าง

หมวด 5

การพิจารณาเครื่องหมายร่วม

เครื่องหมายร่วม (COLLECTIVE MARK) คือ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกัน หรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

เป็นเครื่องหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้เครื่องหมายโดยสมาชิกทั้งหมดขององค์กรหรือโดยเฉพาะกลุ่มที่ถูกกำหนดไว้จากกลุ่มสมาชิกดังกล่าว

มาตรา 94 ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายร่วมโดยอนุโลม เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด 1 ส่วนที่ 5

กฎกระทรวง ข้อ 59 ให้นำความในหมวด 2 เครื่องหมายการค้า เฉพาะส่วนที่ 1 ถึง ส่วนที่ 10 มาใช้บังคับกับเครื่องหมายร่วมโดยอนุโลม

การจดทะเบียนเครื่องหมายร่วม ตามกฎกระทรวงข้อ 60 ให้ยื่นคำขอโดยบุคคลดังต่อไปนี้

1) ในกรณีที่เครื่องหมายร่วมที่ใช้หรือจะใช้โดยบุคคลหรือนิติบุคคลของกลุ่มใด ๆ ซึ่งมีการรวมกลุ่มในลักษณะที่ไม่เกิดเป็นนิติบุคคลขึ้นใหม่ต่างหากจากบุคคลหรือนิติบุคคลเดิม จะยื่นคำขอโดยบุคคลหรือนิติบุคคลทั้งหมดในกลุ่ม หรือบุคคลหรือนิติบุคคลใดในกลุ่มก็ได้ และถ้าเป็นกรณีที่ยื่นคำขอโดยบุคคลหรือนิติบุคคลใดในกลุ่มให้ผู้ขอจดทะเบียนระบุด้วยว่าเครื่องหมายร่วมนั้นใช้หรือจะใช้โดยบุคคลหรือนิติบุคคลใดบ้าง

2) ในกรณีที่เครื่องหมายร่วมที่ใช้หรือจะใช้โดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน ให้สมาคม สหกรณ์ สหภาพสมาพันธ์ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชนนั้นเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน และให้ผู้ขอจดทะเบียนระบุด้วยว่าเครื่องหมายร่วมที่ขอจดทะเบียนนั้นใช้หรือจะใช้โดยสมาชิกทุกคน หรือเฉพาะสมาชิกคนใด

การขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้แนบเอกสารหลักฐานหรือคำชี้แจงที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของผู้มีสิทธิใช้เครื่องหมายร่วมนั้นด้วย

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายร่วม การขอต่ออายุเครื่องหมายร่วม และการขอเพิกถอนเครื่องหมายร่วม ตามกฎกระทรวงข้อ 61 ให้ผู้ขอจดทะเบียนร่วมนั้นเป็นผู้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนเป็นบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามข้อ 60 (1) และผู้นั้นไม่สามารถดำเนินการได้ ผู้มีสิทธิใช้เครื่องหมายร่วมอื่น ๆ จำนวนข้างมากในกลุ่มอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มมาดำเนินการแทนผู้ขอจดทะเบียนเดิมก็ได้

แนวทางการพิจารณา

1) การพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นเจ้าของเครื่องหมายร่วมให้พิจารณาจากความประสงค์ของผู้ขอที่ระบุในคำขอจดทะเบียน (แบบ ก.01)

ตัวอย่าง คำขอ 632435 เจ้าของเครื่องหมายร่วมรายเดียว และมีผู้ร่วมใช้หลายรายมีสิทธิใช้เครื่องหมายร่วมกัน

2) แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือการโอน ต้องกระทำโดยเจ้าของหรือตัวแทน โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ร่วมใช้

หมวด 6

การประกาศโฆษณาการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น (มาตรา 29)

การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน ให้นายทะเบียนดำเนินการโดยประกาศใน “หนังสือประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน” และประกาศโฆษณาคำขอนั้นไว้ในที่เปิดเผย ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

การประกาศโฆษณา ให้แสดงรายการดังต่อไปนี้

- 1) เลขที่คำขอและวันที่ยื่นคำขอ
- 2) เครื่องหมายการค้า
- 3) จำพวกและรายการสินค้า
- 4) ชื่อผู้ขอจดทะเบียนและตัวแทน ถ้ามี
- 5) เงื่อนไขหรือข้อจำกัด ถ้ามี
- 6) วันที่ประกาศโฆษณา
- 7) รายการอื่น ๆ ที่นายทะเบียนเห็นสมควร

ร่างคู่มือนายทะเบียน

หมวด 7

การคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา 29 แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา 29 พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน ให้นำคู่มือในหมวด 2 มาใช้โดยอนุโลม

การคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (กฎกระทรวง ข้อ 24 ข้อ 25)

7.1 หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำคัดค้าน

ขั้นตอนการคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่อยู่ระหว่างการประกาศโฆษณาตามมาตรา 35 เป็นวิธีการหนึ่งในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีสิทธิยื่นหนังสือขอให้เจ้าหน้าที่ทบทวนการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งบุคคลดังกล่าวมิได้จำกัดเฉพาะเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเครื่องหมายการค้าเท่านั้น แต่ให้รวมถึงบุคคลโดยทั่วไปที่มีสภาพเป็นบุคคลตามกฎหมายด้วย

การใช้สิทธิคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าต้องยื่นคำคัดค้านตามแบบ ก.02 ต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เครื่องหมายการค้าได้รับการประกาศโฆษณา โดยต้องแสดงเหตุแห่งการคัดค้านอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- 1) ตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่อยู่ระหว่างการประกาศโฆษณา หรือ
- 2) เครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6
- 3) การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า นอกจากนั้น การยื่นคำคัดค้านจะต้องแนบเอกสารหลักฐานตามกฎกระทรวง ข้อ 24 ดังต่อไปนี้
 - 1) สำเนาคำคัดค้าน จำนวน 1 ชุด
 - 2) บัตรประจำตัว

(1) กรณีผู้คัดค้านเป็นบุคคลธรรมดา ใช้บัตรประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวอื่น ๆ

(2) กรณีผู้คัดค้านเป็นบุคคลต่างประเทศ ใช้ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หนังสือเดินทาง หรือบัตรประจำตัวอื่นที่ทางราชการออกให้ เช่น ใบขับขี่

(3) กรณีผู้คัดค้านเป็นนิติบุคคลไทย ใช้สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลที่ออกให้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ออกหนังสือรับรองนั้น หรือข้อมูลจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(4) กรณีผู้คัดค้านเป็นนิติบุคคลต่างประเทศ ยื่นคัดค้านโดยการมอบอำนาจผ่านตัวแทนและการมอบอำนาจทำขึ้นในต่างประเทศ ใช้ต้นฉบับหรือสำเนาหนังสือมอบอำนาจที่ได้ทำขึ้นในต่างประเทศฉบับที่มีนิตาริปปลิกให้คำรับรองโดยมีข้อความรับรองการเป็นนิติบุคคลในต่างประเทศไว้ด้วย ยื่นพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย

3) การมอบอำนาจ (ถ้ามี)

(1) กรณีเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลไทย ใช้เอกสารตามข้อ (1) หรือ (3) พร้อมแนบสำเนาหนังสือมอบอำนาจและสำเนาบัตรประจำตัวหรือสำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลของผู้รับมอบอำนาจ

(2) กรณีเป็นนิติบุคคลต่างประเทศ ใช้เอกสารตามกฎหมายระหว่งข้อ 5 โดยมีการระบุข้อความรับรองการเป็นนิติบุคคลในต่างประเทศไว้ด้วยแล้ว (ไม่ต้องส่งหนังสือรับรองนิติบุคคล)

4) เอกสารหลักฐานประกอบคำคัดค้าน

เอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับการใช้ การโฆษณา หรือการประชาสัมพันธ์เครื่องหมายการค้าของผู้คัดค้านเพื่อแสดงถึงสิทธิที่ดีกว่าในเครื่องหมายการค้าที่พิพาทหรือเพื่อพิสูจน์ข้อกล่าวอ้างตามประเด็นแห่งการคัดค้าน ตัวอย่างเอกสารหลักฐานประกอบคำคัดค้าน ได้แก่ เอกสารแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ เอกสารแสดงการใช้การโฆษณา ใบเสร็จรับเงิน ภาพถ่ายสินค้า เป็นต้น

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่ง ตค.6 ข้อ 1 พร้อมส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้ขอจดทะเบียนโดยไม่ชักช้า

แนวทางการพิจารณา

1) หากการยื่นคำคัดค้านเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด นายทะเบียนจะมีคำสั่ง ตค.6 ข้อ 1 พร้อมส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้ขอจดทะเบียนโดยไม่ชักช้า แต่หากการยื่นคำคัดค้านเกิดความบกพร่องในส่วนที่มีสาระสำคัญจนถึงขนาดทำให้เป็นการยื่นคำคัดค้านที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งผู้คัดค้านดำเนินการแก้ไขความบกพร่องดังกล่าวภายในระยะเวลาตามที่กำหนด

ตัวอย่าง ความบกพร่องในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

- (1) กรณีผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านก่อนเครื่องหมายการค้าจะได้รับการประกาศโฆษณา
- (2) ไม่ระบุเหตุแห่งการคัดค้านหรือระบุไม่ชัดเจน

ตัวอย่าง ความบกพร่องในส่วนที่มีสาระสำคัญ

- (1) การระบุข้อมูลของผู้คัดค้านหรือตัวแทนของผู้คัดค้านในแบบ ก.02 ไม่ตรงกับหนังสือมอบอำนาจ
- (2) การประทับตราที่ท้วงจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายรับคำขอ

2) คำคัดค้านที่ไม่ได้ระบุเหตุแห่งการคัดค้านหรือระบุเหตุแห่งการคัดค้านไม่ชัดเจน ให้ถือว่าคำคัดค้านนั้นไม่มีเหตุแห่งการคัดค้านให้ต้องพิจารณา

3) การยื่นคัดค้านโดยตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจ หากไม่มีหนังสือมอบอำนาจมาพร้อมกับคำคัดค้าน ถือว่าเป็นคำคัดค้านที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาตรา 35 ประกอบกฎกระทรวงข้อ 24

4) การระบุข้อมูลเกี่ยวกับผู้คัดค้านหรือตัวแทนในแบบ ก.02 ต้องระบุให้สอดคล้องกับหนังสือมอบอำนาจ หากไม่สอดคล้องให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้แก้ไข โดยใช้แบบ ก.06 ก่อนนายทะเบียนจะมีคำสั่ง ตค.6 ข้อ 1 เพื่อส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้ขอจดทะเบียน

7.2 หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำโต้แย้ง

เมื่อผู้ขอจดทะเบียนได้รับคำสั่ง ตค.6ข้อ1 พร้อมสำเนาคำคัดค้านแล้ว ให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งตามแบบ ก.02 ต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียน พร้อมแนบเอกสารหลักฐานตามกฎหมายระหว่ง ข้อ 25 ดังต่อไปนี้

- 1) สำเนาคำโต้แย้งตามจำนวนของผู้คัดค้าน
- 2) เอกสารหลักฐานประกอบคำโต้แย้ง

กรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนมีได้ยื่นคำโต้แย้งภายในหกสิบวันให้ถือว่าผู้ขอจดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน ซึ่งนายทะเบียนจะจำหน่ายคำขอนั้นออกจากสารบบต่อไป

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำโต้แย้ง นายทะเบียนจะมีคำสั่ง ตค.9 ข้อ 4 พร้อมส่งสำเนาคำโต้แย้งไปยังผู้คัดค้าน โดยไม่ชักช้า

แนวทางการพิจารณา

หากการยื่นคำโต้แย้งเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด นายทะเบียนจะมีคำสั่ง ตค.9 ข้อ 10 แจ้งผู้ขอ โดยไม่ชักช้า แต่หากการยื่นคำโต้แย้งเกิดความบกพร่องในส่วนที่มีใช้สาระสำคัญจนถึงขนาดทำให้เป็นการยื่นคำโต้แย้งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งผู้ขอจดทะเบียนดำเนินการแก้ไขความบกพร่องดังกล่าว ภายในระยะเวลาตามที่กำหนด

ตัวอย่าง ความบกพร่องในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ

- 1) ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งก่อนนายทะเบียนจะมีคำสั่ง ต.ค. 6 ข้อ 1
- 2) ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งไม่ครบตามจำนวนของผู้คัดค้าน
- 3) ไม่ระบุเหตุผลที่ตนใช้เป็นหลักในการขอจดทะเบียนเครื่องหมายหรือเหตุผลที่ตนใช้โต้แย้งข้อกล่าวอ้างของผู้คัดค้าน

ตัวอย่าง ความบกพร่องในส่วนที่มีใช้สาระสำคัญ

- 1) การระบุข้อมูลของผู้โต้แย้งหรือตัวแทนของผู้โต้แย้งในแบบ ก.02 ไม่ตรงกับหนังสือมอบอำนาจ
- 2) การประทับตราหักท้วงจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายรับคำขอ

7.3 หลักฐานประกอบคำคัดค้านหรือคำโต้แย้ง

การขอผ่อนผันหลักฐานประกอบคำคัดค้านหรือคำโต้แย้งตามกฎหมายกระทรวง ข้อ 26 กรณีไม่อาจส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำคัดค้านตามข้อ 24 (3) หรือเอกสารหลักฐานประกอบคำโต้แย้งตามข้อ 25 (2) ให้ผู้คัดค้านหรือผู้ขอจดทะเบียนทำหนังสือขอผ่อนผันตามแบบ ก.19 มาพร้อมกับการยื่นคำคัดค้านหรือคำโต้แย้งโดยขอผ่อนผันได้ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ยื่นหนังสือขอผ่อนผัน

แนวทางการพิจารณา

- 1) หากการยื่นคำขอผ่อนผันหลักฐานประกอบคำคัดค้านหรือคำโต้แย้งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งผู้คัดค้านหรือผู้ขอจดทะเบียนทราบ
- 2) หนังสือมอบอำนาจไม่เป็นเอกสารหลักฐานประกอบคำคัดค้านตามข้อ 24 (3) จึงไม่อนุญาตการขอผ่อนผัน
- 3) กรณีผู้คัดค้านหรือผู้ขอจดทะเบียนไม่ส่งเอกสารภายในกำหนดเวลา ให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอจดทะเบียนต่อไปโดยไม่ต้องรอหรือไม่พิจารณาเอกสารหลักฐานดังกล่าว
- 4) การนำส่งเอกสารที่ขอผ่อนผันในหลายคำขอพร้อมกัน ให้ส่งต้นฉบับเอกสารในคำขอแรก ส่วนคำขออื่นให้ระบุ ว่าต้นฉบับเอกสารดังกล่าวอยู่ในคำขอเลขที่ใด (กฎกระทรวง ข้อ 6)
- 5) การส่งสำเนาหรือภาพถ่ายเอกสารประกอบคำคัดค้านหรือคำโต้แย้ง ผู้คัดค้านหรือผู้ขอต้องรับรอง ความเป็นจริงของสำเนาหรือภาพถ่ายนั้นด้วย (กฎกระทรวง ข้อ 7)

6) การส่งเอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศผู้คัดค้านหรือผู้ขอต้องจัดให้มีคำแปลเป็นภาษาไทย โดยมีคำรับรองของผู้แปลด้วยว่าเป็นคำแปลที่ถูกต้อง (กฎกระทรวง ข้อ 8)

7) การยื่นเอกสารประกอบคำคัดค้านไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของ พ.ร.บ.อำนวยความสะดวก ผู้คัดค้านจึงไม่สามารถทำข้อตกลงได้

7.4 อำนาจนายทะเบียนชั้นคัดค้าน

ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้ขอจดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่

7.5 ค่าธรรมเนียม

การยื่นคำคัดค้านมีค่าธรรมเนียมคำคัดค้าน ค่าขอละ 2,000 บาท ส่วนการยื่นคำโต้แย้งไม่มีค่าธรรมเนียม

ร่างคู่มือนายทะเบียน

หมวด 8

ข้อกำหนดที่สำคัญเกี่ยวกับการสั่งการของนายทะเบียน

8.1 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

หากนายทะเบียนเห็นว่าคำขอมีรายละเอียดไม่ถูกต้องหรือเครื่องหมายไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ นายทะเบียนจะมีคำสั่งแจ้งผู้ขอ ซึ่งผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 15 มาตรา 16 และ มาตรา 17 ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 18 หากผู้ขอ จดทะเบียนมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา 18 และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 15 หรือมาตรา 17 แล้วแต่ กรณี หรือถ้าผู้ขอจดทะเบียนได้อุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน แต่มิได้ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียน ให้ถือว่าผู้ขอจดทะเบียน ละทิ้งคำขอจดทะเบียนตามมาตรา 19

มาตรา 12 ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้นายทะเบียนมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ขอจดทะเบียน มาให้ถ้อยคำ หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือ หลักฐานใดเกี่ยวกับการขอจดทะเบียน เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาได้
- (2) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแปลเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอจดทะเบียนที่เป็นภาษาต่างประเทศเป็น ภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร
- (3) เชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นหากผู้ขอจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ นายทะเบียนตาม (1) หรือ (2) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา 15 ถ้านายทะเบียนเห็นว่า

- (1) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับ จดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 หรือ
- (2) การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วยมาตรา 9 หรือมาตรา 10 หรือไม่ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 11

ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา 16 ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใดทั้งเครื่องหมายหรือส่วนหนึ่งส่วนใด อันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า นั้น ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา 6 ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

8.2 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

คำสั่งนายทะเบียนเป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 คำสั่ง จึงต้องทำเป็นหนังสือ แสดงเหตุผลให้ชัดเจน และต้องทำให้ผู้ขอเข้าใจว่าเป็นคำสั่งตามมาตราใด ต้องการให้ผู้ขอดำเนินการ อย่างไร

เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่ง คำสั่งนั้นจะมีผลใช้บังคับตลอดไปจนกว่าจะมีการออกคำสั่งใหม่ โดยนายทะเบียนอาจ เพิกถอนคำสั่งทางปกครองของตนเองได้ หากเห็นว่า มีข้อผิดพลาดในการออกคำสั่ง หรือผู้ขอขอให้มีการสั่งเพื่อหลุดพ้น

ประเด็นตามมาตรานั้น ๆ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 49 และ มาตรา 50 แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ประกอบกับ ระเบียบคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าว่าด้วยการพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องขอให้เพิกถอน การจดทะเบียน พ.ศ.2561 ข้อ 13 กำหนดว่า “ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อ คณะกรรมการและได้ยื่นคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนบางรายการก่อนที่คณะกรรมการจะวินิจฉัย เช่น แก้ไขเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายการค้า แก้ไขรายการสินค้าหรือแก้ไขชื่อของผู้จดทะเบียน เป็นต้น ซึ่งทำให้การที่จะพิจารณา อุทธรณ์ตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนไม่มีประเด็นที่คณะกรรมการต้องพิจารณาต่อไป ให้เลขานุการส่งเรื่องให้ นายทะเบียนพิจารณาคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการต่าง ๆ ดังกล่าวก่อนนำเสนอคณะกรรมการ หากคำสั่งอนุญาตทำให้ ประเด็นคำสั่งหรือคำวินิจฉัยเดิมของนายทะเบียนหมดไป คณะกรรมการก็ไม่จำเป็นต้องพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป”

แนวทางการพิจารณา

1) การร้องขอให้นายทะเบียนทบทวนคำสั่ง เช่น ผู้ขอมีหนังสือแจ้งนายทะเบียน (ก.20) ก่อนครบกำหนด ระยะเวลาอุทธรณ์ ขอให้ทบทวนคำสั่ง (แต่ไม่เป็นเหตุให้ระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์หยุดลง) หากผู้ขอยื่น ก.20 ก่อนครบ กำหนดอุทธรณ์แต่ไม่ยื่นอุทธรณ์ แล้วนายทะเบียนเห็นและพิจารณา ก.20 ภายหลังครบกำหนดอุทธรณ์แล้ว ให้ นายทะเบียนคุมเวลา

2) กรณีผู้ขออุทธรณ์คำสั่งแล้ว การขอทบทวนต้องทำให้ประเด็นอุทธรณ์หมดไป นายทะเบียนจึงจะสามารถ ทบทวนคำสั่งได้

3) หากการขอทบทวนไม่ทำให้ประเด็นหมดไป หรือประเด็นนั้นเป็นประเด็นเกี่ยวเนื่องกับประเด็นอื่น นายทะเบียนย่อมไม่สามารถทบทวนคำสั่งได้

ตัวอย่าง กรณีนายทะเบียนมีคำสั่ง 2 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ ตามมาตรา 6 เนื่องจากไม่มีลักษณะ บ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่ง

ประเด็นที่ 2 เครื่องหมายนี้ยังไม่สามารถรับจดทะเบียนได้ เนื่องจากมีข้อบกพร่องตามมาตรา 9 เพราะไม่ระบุ รายการสินค้าแต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง

ผู้ขอสามารถดำเนินการได้ 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 กรณีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งนายทะเบียนทั้ง 2 ประเด็น ผู้ขอสามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งโดยยื่นแบบ ก.03 และชำระค่าธรรมเนียม 4,000 บาท

แนวทางที่ 2 กรณีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งนายทะเบียน ประเด็นที่ 1 แต่เห็นด้วยกับคำสั่งนายทะเบียนประเด็น ที่ 2 ผู้ขอสามารถอุทธรณ์คำสั่งประเด็นที่ 1 โดยยื่นแบบ ก.03 และชำระค่าธรรมเนียม 4,000 บาท และยื่นแบบ ก.06 เพื่อแก้ไขรายการสินค้าให้ถูกต้อง โดยชำระค่าธรรมเนียม 200 บาท รวม 4,200 บาท

ทั้งนี้ หากผู้ขอประสงค์จะยื่นแบบ ก.06 เพียงอย่างเดียว โดยไม่ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนประเด็นที่ 1 ซึ่งเมื่อพ้นกำหนด 60 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งแล้ว จะถือว่าผู้ขอละทิ้งคำขอจดทะเบียน เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียนให้ครบทั้ง 2 ประเด็น กรณีผู้ขอยื่นแบบ ก.06 แก้ไขรายการโดยตัดรายการสินค้าบางรายการออก เพื่อให้หลุดพ้นจากมาตราต่าง ๆ ให้ผู้ขอยื่นแบบ ก.20 เพื่อชี้แจงให้นายทะเบียนทราบ

หากผู้ขอไม่ได้ดำเนินการและไม่ใช้สิทธิอุทธรณ์ แต่ยื่นหนังสือชี้แจงแบบ ก.20 เข้ามาให้นายทะเบียนส่งคำขอ คุมเวลา จะถือว่าผู้ขอละทิ้งคำขอจดทะเบียน

ภาคผนวก

ร่างคู่มือนายทะเบียน

ภาคผนวก

1. พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559

2. กฎกระทรวง

(1) กฎกระทรวง พ.ศ. 2535 ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2535⁵¹

(2) กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2559 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2559

3. ประกาศกระทรวง

(1) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ลงวันที่ 23 มกราคม 2562

(2) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2543) เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2543

(3) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2548

(4) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเครื่องหมายที่มีความแพร่หลายทั่วไป ลงวันที่ 21 กันยายน 2547

(5) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดชื่อทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (2) ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2559

(6) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา 7 วรรคสอง (9) ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2559

(7) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 วรรคสาม ลงวันที่ 11 ตุลาคม 2555

(8) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดจำพวกสินค้าและบริการ ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2560

4. ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง กำหนดรายละเอียดข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง ตามนัยมาตรา 82 ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2537

5. ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา

(1) ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสี ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2545

(2) ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2545

⁵¹ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2560) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

6. ประกาศนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ประกาศนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า เรื่องสิ่งสามัญทางการค้าขาย ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2559

7. อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(1) การใช้คำนำหน้านามในหนังสือรับรอง

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- บันทึกกองกฎหมายที่ พณ 0702/ว.729 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม 2563 เรื่องแนวทางการปฏิบัติเรื่องการใช้คำนำหน้านามในหนังสือรับรองการแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร และอนุสิทธิบัตร

(2) การมอบอำนาจให้บุคคลที่ไม่มีสัญชาติเป็นตัวแทน

- พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ.2522
- บันทึกสำนักกฎหมายที่ พณ.0702/662 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2560 เรื่องการมอบอำนาจโดยบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย (ต่างด้าว) ที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (ตัวแทน)

(3) เครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป

- ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญาให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการแจ้งเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 9 กันยายน 2558
- ระเบียบว่าด้วยการแจ้งเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2548
- บันทึกสำนักกฎหมายที่ พณ 0702/กม.2/47 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2561 เรื่องขอมอบเอกสารแนวทางการพิจารณาและบัญชีเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป

(4) เครื่องหมายร่วม

- บันทึกกองกฎหมายที่ พณ 0702/1794 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2563 เรื่องความเห็นเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของเครื่องหมายร่วมของผู้มีสิทธิใช้เครื่องหมายร่วม

(5) ประมวลรัษฎากร มาตรา 107 และมาตรา 111

(6) รายชื่อสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน ลงวันที่ 30 กันยายน 2563